

Europeiska unionens officiella tidning

L 268

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtonionde årgången

27 september 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

.....

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2006/638/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 6 september 2005 om den statliga stödordning som Italien har genomfört till förmån för vissa fondföretag som är specialiserade på att investera i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad** [delgivet med nr K(2005) 3302] ⁽¹⁾ ... 1

2006/639/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 23 november 2005 om det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för Fincantieri** [delgivet med nr K(2005) 4433] ⁽¹⁾ 12

2006/640/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 23 november 2005 om statligt stöd som Slovenien har genomfört inom ramen för sina bestämmelser om miljöskatt på luftföroreningar av koldioxidutsläpp** [delgivet med nr K(2005) 4435] ⁽¹⁾ 19

2006/641/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 december 2005 om det statliga stöd nr C 26/05 (ex N 580/B/03) som föreskrivs i det program som Sicilien presenterat inom ramen för stödordningen till förmån för den italienska citrusfruktsodlingssektorn** [delgivet med nr K(2005) 5354] 25

2006/642/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 8 mars 2006 om den stödordning som Italien, regionen Veneto, avser att bevilja för åtgärder för att förbättra villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter** [delgivet med nr K(2006) 639] ⁽¹⁾ 29

2006/643/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 4 april 2006 om det statliga stöd som Förenade kungariket planerar att genomföra för inrättandet av en kärnavvecklingsbyrå (Nuclear Decommissioning Authority)** [delgivet med nr K(2006) 650] ⁽¹⁾ 37

2

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 september 2005

om den statliga stödordning som Italien har genomfört till förmån för vissa fondföretag som är specialiserade på att investera i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad

[delgivet med nr K(2005) 3302]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/638/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig⁽¹⁾, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Italien har antagit i lagdekret nr 269 av den 30 september 2003 om brådskande åtgärder för utveckling av ekonomin och sanering av de offentliga räkenskaperna (nedan kallat "DL 269/2003") som trädde i kraft vid publiceringen i Republiken Italiens officiella tidning nr 229 av den 2 oktober 2003. Detta lagdekret omvandlades senare, utan ändringar, till lag nr 326 av den 24 november 2003 som offentliggjordes i Republiken Italiens officiella tidning nr 274 av den 25 november 2003. I artikel 12 i DL 269/2003 anges att rörelseresultatet från vissa fondföretag som är specialiserade på att investera i små och medelstora företag och som är noterade på en reglerad marknad i EU omfattas av en direkt skatt på 5 % istället för den normala skattesatsen på 12,5 % som tillämpas på icke-specialiserade investeringsinstrument.

(2) Genom en skrivelse av den 22 oktober 2003 (D/56756) uppmanade kommissionen de italienska myndigheterna att inkomma med upplysningar om de berörda skattelättnaderna och deras ikraftträdande för att bedöma om de eventuellt utgör stöd enligt artikel 87 i fördraget. I samma skrivelse påminde kommissionen Italien om skyldigheten i artikel 88.3 i fördraget att underrätta kommissionen om alla åtgärder som utgör stöd innan de genomförs.

(3) Genom skrivelser av den 11 november 2003 (A/37737) och den 26 november 2003 (A/38138) inkom de italienska myndigheterna med de begärda upplysningarna. Den 19 december 2003 (D/58192) påminde kommissionen på nytt Italien om landets skyldigheter enligt artikel 88.3 i EG-fördraget, och uppmanade de italienska myndigheterna att underrätta de eventuella mottagarna av de berörda skattelättnaderna om de följer som föreskrivs i fördraget och i artikel 14 i Rådets tillämpningsförordningen nr 659/1999⁽²⁾, om det fastställs att nämnda skattelättnader utgör stöd som genomförs olagligen utan förhandsgodkännande av kommissionen.

(4) Genom en skrivelse av den 11 maj 2004 (SG 2004 D/202046) underrättade kommissionen Italien om sitt beslut av den 7 maj 2004 om att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende de skattelättnader som Italien har beviljat genom den berörda åtgärden.

⁽¹⁾ EUT C 225, 9.9.2004, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (5) Genom en skrivelse av den 14 juli 2004 (A/35463) inkom de italienska myndigheterna med sina kommentarer.
- (6) Kommissionens beslut att inleda det formella förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 9 september 2004 och de berörda parterna uppmanades att inkomma med sina synpunkter senast en månad efter offentliggörandet.⁽³⁾
- (7) Den 16 och 27 september 2004 hölls två möten med företrädare för kommissionen och de italienska skattemyndigheterna för att granska vissa aspekter på åtgärden i fråga.
- (8) Genom en skrivelse av den 7 oktober 2004 (A/37679) inkom den italienska sammanslutningen för portföljförvaltningsbolag (Assogestioni) med sina synpunkter och genom en skrivelse av den 28 oktober 2004 (D/57696) vidarebefordrade kommissionen dessa synpunkter till de italienska myndigheterna. Genom en skrivelse av den 6 december 2004 (A/39479) inkom de italienska myndigheterna med sina kommentarer på dessa synpunkter.
- (9) Genom en skrivelse av den 18 februari 2005 (A/31490) inkom Assogestioni med ytterligare synpunkter som ett komplement till de synpunkter som redan lämnats den 7 oktober 2004, och genom en skrivelse av den 24 februari 2005 (D/51366) vidarebefordrade kommissionen dessa synpunkter till de italienska myndigheterna. Genom en skrivelse av den 4 april 2005 (A/32813) inkom de italienska myndigheterna med sina kommentarer på dessa synpunkter.
- (10) Genom en skrivelse av den 28 februari 2005 (A/31724) inkom Europeiska sammanslutningen för värdepappersfonder och investeringsbolag (*European Federation of Investment Funds and Companies – FEFSI*) med sina synpunkter. Eftersom dessa synpunkter inkom när den fastställda tidsfristen hade löpt ut (se punkt 6) och eftersom de liknade Assogestioni's synpunkter vidarebefordrades de inte till Italien och har inte heller beaktas i detta beslut.
- (11) I artikel 12 i DL 269/2003 föreskrivs skattelättnader till förmån för vissa fondföretag (för investeringsinstrument) som omfattas av italiensk lagstiftning. Den anger särskilt att från och med det beskattningsår då vissa särskilda villkor är uppfyllda skall rörelseresultatet från vissa fondföretag (för specialiserade investeringsinstrument) som är specialiserade på att investera i små och medelstora företag och som är noterade på en reglerad marknad i EU omfattas av en direkt skatt på 5 %, istället för den ordinarie skattesatsen på 12,5 %. Enligt det italienska systemet för beskattning av kollektiva investeringar uppbärs den årliga berörda skatten i allmänhet från fondföretagen på grundval av en skattesats som beräknas utifrån det belopp som motsvarar den årliga ökningen av det dagliga registrerade värdet i fondens kapital (rörelseresultat). På så sätt beskattas de eventuella mervärden som gjorts av de investerare som investerar i dessa investeringsinstrument. I och med detta system behöver investerarna inte betala ytterligare skatt vid fördelningen av inkomsterna från sådana investeringar.
- (12) Åtgärden ändrar det skattesystem som är tillämpligt i Italien på inkomster av kapital från olika investeringsinstrument, bland annat öppna investeringsfonder som regleras i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)⁽⁴⁾, "historiska luxemburgfonder", SICAV och slutna investeringsfonder, och som föreskrivs i de bestämmelser som reglerar dessa investeringsinstrument. De rättsliga bestämmelser som berörs är följande:
- Artiklarna 9 och 10b i lag nr 77 av den 23 mars 1983 om beskattning av rörelseresultat från öppna investeringsfonder.
 - Artikel 11a i lagdekret nr 512 av den 30 september 1983 om beskattning av rörelseresultat från vissa investeringsfonder, bland annat de s.k. historiska luxemburgfonderna.
 - Artikel 11 i lag nr 344 av den 14 augusti 1993 om beskattning av rörelseresultat från slutna investeringsfonder.
 - Artikel 14 i lagdekret nr 84 av den 25 januari 1992 om beskattning av rörelseresultat från SICAV.
 - Artiklarna 7 och 9 i lagdekret nr 461 av den 21 november 1997 om beskattning av kapitalinkomster och övriga inkomster för investerare som är bosatta i Italien.
 - Artikel 14 i lagdekret nr 124 av den 21 april 1993 om beskattning av kapitalinkomster för pensionsfonder.
- (13) De berörda investeringsinstrumenten är sådana som innebär kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper, dvs. obligationer, aktier och andra värdepapper från

II. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

Den allmänna ramen

- (11) I artikel 12 i DL 269/2003 föreskrivs skattelättnader till förmån för vissa fondföretag (för investeringsinstrument) som omfattas av italiensk lagstiftning. Den anger särskilt att från och med det beskattningsår då vissa särskilda villkor är uppfyllda skall rörelseresultatet från vissa fondföretag (för specialiserade investeringsinstrument) som är specialiserade

⁽³⁾ Se fotnot 1.

⁽⁴⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

noterade eller icke-noterade företag, i det gemensamma intresset av mångfald bland investerarna (så kallade "deltagare" eller "tecknare"). Investeringsinstrumenten kan bestå av en investeringsfond grundad på avtal och utan egen rättskapacitet (till exempel "unit trusts" eller en gemensam investeringsfond), som administreras av ett självständigt förvaltningsbolag, eller av en investeringsfond i bolagsform (till exempel en SICAV)⁽⁵⁾ eller en pensionsfond⁽⁶⁾. De investeringsinstrument som utgörs av fonder för gemensamma investeringar delas upp i öppna och slutna investeringsfonder⁽⁷⁾.

(14) I artikel 12 i lagdekret 269/2003 anges att från och med det beskattningsår som åtgärden träder i kraft skall de specialiserade investeringsinstrument som avses i den berörda lagstiftningen tillämpa en alternativ skatt på 5 % på kapitalinkomsterna, som består av den årliga ökningen av det värde som dagligen registreras i kapitalet, istället för den normala skatten på 12,5 %.

(15) Enligt artikel 12 i lagdekret 269/2003 betraktas följande instrument som specialiserade investeringsinstrument:

- a) Investeringsinstrument vars stadgar uttryckligen föreskriver att minst två tredjedelar av tillgångarnas värde investeras i aktier i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad inom Europeiska unionen.
- b) Investeringsinstrument som – ett år efter fondens inrättande eller det datum som nya lämpliga stadgar fastställs – innehar aktier i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad inom Europeiska unionen vilkas värde uppgår till minst två tredjedelar av tillgångarnas värde under ett kalenderår och under minst en sjättedel av de totala antalet dagar som fonden drivits⁽⁸⁾, enligt den särskilda finansiella redovisning som krävs.

⁽⁵⁾ Den huvudsakliga skillnaden mellan SICAV (fonder som har bolagsform) och investeringsfonder som grundas på avtal är att företagskapitalet i en SICAV inte är skilt från investeringskapitalet. Andelarna i en SICAV (aktier) utgör aktiekapitalet i SICAV-bolaget.

⁽⁶⁾ Den skattesats som är tillämplig på pensionsfondernas kapitalinkomster minskas inte direkt genom artikel 12 i lagdekret 269/2003 eftersom dessa är föremål för särskilda skatteregler. De pensionsfonder som investerar i specialiserade investeringsinstrument omfattas dock av en särskild skattelättnad som tillåter dem att tillämpa en särskild skattesats på 5 % på den andel av inkomsterna som härrör från specialiserade investeringsinstrument.

⁽⁷⁾ Skillnaden mellan öppna och slutna investeringsfonder är att antalet aktier som emitteras av den senare fondtypen är fastställt i den ursprungliga akten för ett visst antal år, deltagarna har inte rätt att när som helst kräva återbetalning för sina aktier och nyemissioner av aktier är också begränsade. Öppna fonder omfattas inte av dessa begränsningar (se den italienske centralbankschefens åtgärd av den 27 augusti 2003 om ändring av centralbankschefens åtgärd av den 20 september 1999 om företag för kollektiva investeringar för att anpassa dem till de nya reglerna för slutna fonder som infördes genom dekret nr 47 av den 31 januari 2003).

⁽⁸⁾ Denna gräns är fastställd till två månader när det gäller slutna fonder.

(16) Enligt artikel 12 i lagdekret nr 269/2003 avses med små och medelstora företag sådana företag vars kapital inte överstiger 800 miljoner euro, beräknat på grundval av det marknadspris som företagets aktier betingar den sista börsdagen varje kvartal.⁽⁹⁾

(17) Ordningen skall tillämpas från och med det beskattningsår då investeringsinstrumentens stadgar ändrades eller från och med den dag då de inrättades om de gäller nya instrument. På så sätt fastställs uttryckligen skyldigheten att dessa instrument skall investera minst två tredjedelar av tillgångarnas värde i aktier i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad inom EU.

(18) Genom denna ordning ändras skattereglerna för alla italienska instrument för kollektiva investeringar. Detta gäller utan hänsyn till om de förvaltas i Italien eller enligt italiensk rätt och skall beskattas i Italien enligt den alternativa skatteordning som föreskrivs för inkomster från förvaltning av sådana investeringsinstrument eller om de är utländska företag som skall beskattas i Italien för de inkomster som fördelas bland italienska deltagare. Detta leder också till en ändring av beskattningsreglerna för utländska investeringsinstrument som regleras i rådets direktiv 85/611/EEG (utländska harmoniserade fondföretag)⁽¹⁰⁾ vars förvaltningsresultat fördelas bland italienska investerare och vars aktier innehas av italienska investeringsinstrument⁽¹¹⁾.

(19) För att klargöra effekterna av åtgärden och på vilket sätt denna indirekt också utvidgar skattelättnaden till icke-specialiserade instrument och till andra deltagare är det nödvändigt att separat undersöka de olika skattebestämmelser som är tillämpliga på investeringsinstrumentens och deras deltagares kapitalinkomster enligt ändringarna av artikel 12 i lagdekret 269/2003. Därför är det lämpligt att skilja mellan investeringsinstrument som fungerar som finansiella mellanhänder, vars inkomster är föremål för alternativ skatt i Italien, och investeringsinstrument som är föremål för alternativa skatteordningar och som fungerar som deltagare i andra investeringsinstrument eftersom samma investeringsinstrument kan fungera både som finansiell mellanhand (till exempel investera i värdepapper)

⁽⁹⁾ Ett företag kan klassificeras som litet eller medelstort företag under en eller flera kvartal beroende på variationerna på aktiemarknaderna.

⁽¹⁰⁾ Åtgärden påverkar inte direkt beskattningen av utländska investeringsinstrument som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 85/611/EEG.

⁽¹¹⁾ Medan de utländska fondföretag som fördelar sitt förvaltningsresultat bland enskilda italienska investerare tillämpar italiensk källskatt ger den del av förvaltningsresultatet som erhållits från italienska investeringsinstrument för deltagande i utländska fondföretag rätt till en befrielse från dubbelbeskattning genom avdrag av den del av resultatet för förvaltningen som härrör från dessa utländska fondföretag.

och tecknare-deltagare (till exempel investera i andra investeringsinstrument). Ett särskilt kapitel ägnas åt inkomster från andra investerare som är undantagna från den alternativa skatt som är tillämplig på investeringsinstrument.

Beskattning av de inkomster som investeringsinstrumenten uppstår när de handlar i egenskap av finansiella mellanhänder som omfattas av alternativ skatt i Italien

- (20) Enligt den allmänna ordningen omfattas investeringsinstrument inte av inkomstskatt. Investeringsinstrumentens samtliga inkomster omfattas dock i vanliga fall av alternativ skatt på 12,5 % som beräknas på deras rörelseresultat netto. I regel är denna skatt slutlig och ersätter alla ytterligare skatter som är tillämpliga på de inkomster som investeringsinstrumenten fördelar.
- (21) Rörelseresultatet fastställs genom att man från fondens kapitalvärde netto i slutet av året före obetald alternativ skatt och med tillägg av återbetalningar och inkomster som eventuellt fördelats under året drar fondens kapitalvärde netto i början av året, inkomster från innehav i fondföretag, som omfattas av alternativ skatt, samt skattebefriade och skattepliktiga inkomster.⁽¹²⁾
- (22) Artikel 12 i lagdekret 269/2003 ändrar det allmänna skattesystemet genom att ange att en alternativ skatt på 5 % skall tillämpas på rörelseinkomster från specialiserade investeringsinstrument.

Beskattning av inkomster som uppstår av investeringsinstrument som omfattas av alternativ skatt i egenskap av innehavare i andra investeringsinstrument

- (23) Enligt det allmänna skattesystemet är alla inkomster som fördelas till de egna tecknarna (däribland andra investeringsinstrument) av investeringsinstrument som omfattas av alternativ skatt i Italien undantagna från ytterligare beskattning. Den berörda artikeln behåller detta undantag som beviljats med avseende på inkomster från specialiserade investeringsinstrument (som omfattas av alternativ skatt med en skattesats på 5 %). Artikeln minskar dessutom

⁽¹²⁾ Enligt artikel 10ter i L 77/1983 ingår inkomster från utländska investeringsinstrument som inte regleras i rådets direktiv 85/611/EEG i nettotillgångarna och omfattas inte av källskatt.

den effektiva beskattningen av inkomster från icke-specialiserade investeringsinstrument som härrör från innehav i utländska specialiserade investeringsinstrument som inte omfattas av alternativ skatt i Italien till en nivå som motsvarar den alternativa skatten på 5 %.⁽¹³⁾

Beskattning av rörelseinkomster som uppburits eller fördelats till andra innehavare i investeringsinstrument som inte omfattas av alternativ skatt

- (24) Inkomster som fördelats av italienska eller utländska investeringsinstrument till italienska innehavare omfattas inte av ytterligare beskattning i Italien eftersom en källskatt redan har innehållits av investeringsinstrumentet. Om innehavaren är ett företag som bedriver kommersiell verksamhet skall de uppburna inkomsterna dock ingå i företagets beskattningsbara inkomster som omfattas av en skattesats på 33 %. Dessa företag gynnas dock av en skattelättnad på 15 % som utjämnar dubbelbeskattningen på de uppburna kapitalinkomsterna fullständigt. Ordningen bekräftar i stora drag den ovannämnda skattelättnaden, även när inkomsterna fördelas av specialiserade investeringsinstrument.⁽¹⁴⁾
- (25) Enligt artikel 18 i den italienska lagen om inkomstskatt omfattas inkomster som fördelats från utländska investeringsinstrument till italienska investerare av en källskatt på 12,5 %. Åtgärden minskar källskatten till 5 % om inkomst-

⁽¹³⁾ Som en allmän regel beskattas bara 40 % av det rörelseresultat som ett italienskt investeringsinstrument uppstår från ett utländskt investeringsinstrument i Italien. Detta innebär att den utländska inkomst som uppstår av ett italienskt investeringsinstrument i själva verket beskattas till 5 % (12,5 % skatt på 40 % av inkomsterna motsvarar en effektiv skatt på 5 %). Genom att dra de totala kapitalinkomsterna från specialiserade investeringsinstrument som omfattas av en reducerad beskattningsnivå på 5 % från investeringsinstrumentets rörelseresultat uppnår åtgärden dessutom målet att säkerställa lika behandling av andelar i specialiserade investeringsinstrument, oavsett om de är italienska eller utländska.

⁽¹⁴⁾ I artikel 12 i lagdekret 269/2003 behålls den aktuella skattelättnaden på 15 % för att undvika att den reducerade skattesatsen på 5 % som tillämpas på specialiserade investeringsinstrument tas ut på högre nivå från innehavare som bedriver affärsverksamhet. Den sistnämnda skulle i själva verket beskattas mer om skattelättnaden hade begränsats till 5 % (som motsvarar den alternativa skattesatsen för investeringsinstrumentet) istället för till 15 %. Kort sagt gör skattelättnaden på 15 % det möjligt att undvika högre enskild beskattning av innehavaren genom att begränsa den totala skatten till 5 %. För att förhindra de deltagande investerarna från att otillbörligt utnyttja den femtonprocentiga skattelättnaden, när endast 5 % effektiv skatt har betalats, begränsar ordningen utnyttjande av de resterande nio procenten på så sätt att skattelättnaden inte kan återbetalas eller användas för att balansera inkomstskatter från andra beskattningsår än det då inkomstfördelningen har ägt rum. För att kompensera för uppbyggnaden av källskatt föreskriver den italienska lagstiftningen slutligen en återbetalning av skatt till utländska investerare (som inte är bosatta i Italien) som har tecknat andelar i investeringsinstrument som omfattas av beskattning i Italien. Dessa har rätt till en skatteåterbetalning på 15 % av de inkomster som distribuerats från investeringsinstrumenten som ersättning för den skatt som tagits ut tidigare. Ordningen begränsar återbetalningen till 6 % om inkomsterna fördelas från specialiserade investeringsinstrument som omfattas av alternativ skatt vars skattesats har minskats till 5 % enligt artikel 12 i lagdekret 269/2003.

terna fördelas från specialiserade investeringsinstrument. Denna bestämmelse säkerställer lika behandling av innehavare av andelar i såväl italienska som utländska investeringsinstrument.

- (26) Inkomster som härrör från investeringsinstrument ingår i rörelseresultatet för pensionsfonder som innehar andelar i sådana investeringsinstrument. Dessa inkomster omfattas dessutom av alternativ skatt på 11 %. För att undvika dubbelbeskattning av pensionsfondernas resultat föreskrivs en skattelättnad på 15 % av inkomsterna som skall dras av från den alternativa skatt som pensionsfonderna skall betala. Åtgärden anpassar det nya reducerade beskattningssystemet för specialiserade investeringsinstrument till det särskilda skattesystemet för pensionsfonder.
- (27) Samtidigt med minskningen av den alternativa skatt som är tillämplig på specialiserade investeringsinstrument sänker åtgärden också skattelättnaden avseende inkomster från italienska specialiserade investeringsinstrument till 6 %. I artikel 12 i lagdekret 269/2003 anges dessutom att den andel av pensionsfondernas inkomster som genereras av utländska specialiserade investeringsinstrument omfattas av en alternativ effektiv skatt på 5 % istället för den normala skattesatsen på 11 %.⁽¹⁵⁾

III. SKÅLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

- (28) När det formella undersökningsförfarandet inleddes ansåg kommissionen att åtgärden uppfyllde alla villkor som krävs för att den skall betraktas som statligt stöd till förmån för specialiserade investeringsinstrument och små och medelstora företag vars aktier innehas av dessa specialiserade instrument, enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Kommissionen hyste dock inga tvivel när det gäller minskningen av den direkta skatten som beviljats till investerare i specialiserade investeringsinstrument eftersom den utgör en allmän ordning som omfattar alla investerare.
- (29) När det gäller kommissionens tvivel om den eventuella förekomsten av stöd till förmån för specialiserade investeringsinstrument betraktade den dessa instrument som företag i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget eftersom de antingen har bolagsform eller i sig själva utgör företagsenheter eller är separata kapitalenheter som

⁽¹⁵⁾ När det gäller pensionsfonder så skall de betala en effektiv alternativ skatt på 5 % på de inkomster som härrör från specialiserade investeringsinstrument – enligt de särskilda skattebestämmelserna för pensionsfonder – genom avdrag av rörelseresultatet, som har en alternativ skattesats på 11 % på 54,55 % av de inkomster som kommer från utländska specialiserade investeringsinstrument och följaktligen genom att tillämpa en alternativ skatt på 11 % på 45,45 % av pensionsfondernas rörelseresultat erhålls ett resultat som är jämförbart med en skattesats på 5 % på de totala inkomsterna. Å andra sidan omfattas pensionsfondernas inkomster från italienska specialiserade investeringsinstrument av en alternativ skatt på 11 % även om de gynnas av en skattelättnad på 6 % som beviljats för att ersätta de skatter som dessa specialiserade investeringsinstrument redan har betalat.

förvaltas av företag som konkurrerar på investeringsmarknaderna. För det andra noterade kommissionen att de specialiserade investeringsinstrumenten antingen omfattas direkt av en nedsatt skattesats eller gynnas indirekt av ytterligare kapitalinvesteringar genom den skatteminskning som genom åtgärden tillkommer deras investerare när de huvudsakligen investerar i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad inom EU. Kommissionen framhöll dessutom att de berörda fördelarna inte är proportionerliga mot antalet aktier som dessa instrument innehar i de små och medelstora företagen, utan de beror enbart på instrumentens ställning som specialiserade instrument.

- (30) När det gäller små och medelstora företag betonade kommissionen att åtgärden ger en indirekt fördel till företag vars aktier innehas av specialiserade investeringsinstrument, eftersom den får till effekt att deras likviditet ökar genom att tillgången till kapital underlättas. Deras fördel är beroende av deras ställning som små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad i EU och inte av deras resultat, av andra villkor eller av de investeringar som de har gjort.

IV. SYNPKUNKTER FRÅN ITALIEN OCH BERÖRDA PARTER

- (31) I sina synpunkter har både Italien och Assogestioni hävdade att de berörda investeringsinstrumenten inte kan betraktas som företag eftersom de bara utgjorde kapitalfonder som förvaltas av separata företag. De sistnämnda omfattas av ordinarie vinstskatt och gynnas inte av den skattelättnad som föreskrivs i artikel 12 i lagdekret 269/2003.
- (32) Både Italien och Assogestioni hävdade dessutom att åtgärden i fråga borde betraktas som en allmän skattepolitisk åtgärd som gynnar investerarna direkt och som bara indirekt påverkar de små och medelstora företagen och investeringsinstrumenten. Enligt de berörda parterna syftar åtgärden till att öka de små och medelstora företagens marknadsvärde i förhållande till andra noterade företag och den faller som sådan inte inom ramen för bedömning av statligt stöd. Såväl Italien som de berörda parterna har hävdade att åtgärden inte utgjorde stöd till specialiserade investeringsinstrument eller till vissa förvaltningsbolag. Mot denna bakgrund hävdade de italienska myndigheterna att åtgärden är öppen för alla företag som skapar separata investeringsinstrument i syfte att huvudsakligen investera i små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader i EU och följaktligen utgör den en allmän åtgärd.
- (33) Enligt dessa synpunkter skulle åtgärden dessutom inte påverka konkurrensen eftersom vilket litet eller medelstort europeiskt företag som helst skulle kunna få förbättrad tillgång till kapital. Dessutom skulle åtgärden inte utgöra

stöd till små och medelstora företag eftersom investeringsinstrumenten och deras förvaltningsbolag skulle fatta sina investeringsbeslut för att maximera sina vinster.

- (34) Assogestioni inkom med närmare upplysningar om hur ordningen fungerade under den första verksamhetsperioden (år 2004). Vid utgången av 2004 hade tre specialiserade investeringsinstrument inrättats. Två av dessa fonder existerade redan och de hade anpassat sina regler för att i huvudsak inneha aktier i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad i EU, medan den tredje var en ny fond. Assogestioni påpekade att statens kostnader för åtgärden 2004 var minimala. På grundval av de upplysningar som lagts fram av Assogestioni beräknade kommissionen att de förlorade skatteinkomsterna 2004 uppgick till cirka 1,1 miljarder euro med hänsyn till de anpassningar som krävdes för att utjämna överföringen av virtuella skattelättnader avseende beskattning för tidigare år. Både Italien och de berörda parterna hävdar att dessa uppgifter visar att den berörda åtgärden inte skulle ha haft någon betydande effekt på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna, särskilt med hänsyn till att de små och medelstora företagen och de investeringsinstrument som var etablerade utomlands skulle kunna dra nytta av de indirekta effekterna av den berörda skattelättnaden.

V. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

Statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

- (35) Efter att ha beaktat de italienska myndigheternas och de berörda parternas synpunkter vidhåller kommissionen sin ståndpunkt att skattelättnaden till förmån för investerare utgör statligt stöd till förmån för organ som specialiserat sig på att investera i aktier i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad i EU och för de små och medelstora företag vars aktier innehas av dessa organ, eftersom skattelättnaden sammantaget uppfyller de kriterier som föreskrivs i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Selektiva fördelar för specialiserade investeringsinstrument

- (36) Kommissionen vidhåller sin ståndpunkt från skrivelsen om att inleda det formella undersökningsförfarandet att investeringsinstrumenten i vissa fall är att betrakta som företag enligt artikel 87 i EG-fördraget och därmed kan omfattas av den skattelättnad som föreskrivs i artikel 12 i lagdekret 269/2003. Även om de specialiserade investeringsinstrumenten inte omfattas direkt av den skattelättnad som beviljas investerarna anser kommissionen i synnerhet att de trots detta erhåller en indirekt ekonomisk fördel eftersom skatteminskningen avseende de specialiserade investeringsinstrumenten driver investerarna till att förvärva andelar i specialiserade instrument vilket ger dessa ökad likviditet och inkomster i form av avgifter för förvaltning och teckning.

- (37) Enligt kommissionens meddelande om statligt stöd och riskkapital⁽¹⁶⁾ är det i vissa fall då en statlig åtgärd föreskriver skapande av en fond eller ett annat investeringsinstrument nödvändigt att fastställa om fonden eller investeringsinstrumentet kan betraktas som ett företag som gynnas av statligt stöd. I det berörda fallet noterar kommissionen de italienska myndigheternas kommentar om att de specialiserade investeringsinstrument som tillämpar sänkt skatt enligt artikel 12 i lagdekret 269/2003 helt enkelt är kapitalfonder och följaktligen i princip inte kan betraktas som företag enligt artikel 87 i EG-fördraget. Kommissionen noterar dock att investeringsinstrumenten i vissa fall antar bolagsform och därför individuellt kan omfattas av fördelar, även om deras beskattning är avskild från skatten på det kapital som de förvaltar. Kommissionen noterar också att andra investeringsinstrument som inte betraktas som juridiska personer förvaltas av företag som konkurrerar med andra operatörer som åtar sig att förvalta sparade medel och följaktligen kan de senare omfattas av fördelar.

- (38) Kommissionen anser att de specialiserade investeringsinstrumenten bedriver ekonomisk verksamhet och utgör företag enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Detta bekräftas av domstolens rättspraxis inom mervärdesskatteområdet. Domstolen har nyligen fastställt⁽¹⁷⁾ att de SICAV-transaktioner som består i kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper utgör ekonomisk verksamhet som bedrivs av skattskyldiga personer enligt artikel 4.2 i sjätte momsdirektivet⁽¹⁸⁾. Genom rättspraxis⁽¹⁹⁾ står det klart enligt skälen i det första momsdirektivet⁽²⁰⁾ att harmoniseringen av lagstiftningen rörande mervärdesskatt syftar till att avlägsna de faktorer som kan snedvrilla villkoren för konkurrensen och därmed skapa neutral konkurrens. Med tanke på att reglerna om statligt stöd och direktiven om harmonisering av mervärdesskatt har samma mål anser kommissionen att det är lämpligt att hänvisa till rättspraxis avseende dessa direktiv som bekräftar att de berörda investeringsinstrumenten, oavsett om de hade bolagsform eller inte, bedriver ekonomisk verksamhet och därför utgör företag i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

- (39) Kommissionen anser följaktligen att en skattefördel som beviljats de investerare som investerar i specialiserade investeringsinstrument gynnar instrumenten i egenskap av företag, när de har bolagsform, eller de företag som

⁽¹⁶⁾ EGT C 235, 21.8.2001, s. 3, punkt IV.1.

⁽¹⁷⁾ Dom av den 21 oktober 2004 i mål C-8/03, Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) mot belgiska staten, REG 2004, s. I-10157, punkterna 42–43.

⁽¹⁸⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1), senast ändrat genom direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).

⁽¹⁹⁾ Domstolens dom av den 1 april 1982 i mål 89/81, Staatssecretaris van Financiën mot Hong-Kong Trade Development Council, Rec. 1982, s. 01277, punkt 6. Se även domstolens dom av den 24 oktober 1996 i mål C-317/94, Elida Gibbs Ltd mot Commissioners of Customs and Excise, Rec. 1996, s. I-05339, punkt 20.

⁽²⁰⁾ Rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT L 71, 14.4.1967, s. 1301), senast ändrat genom direktiv 77/388/EG (se fotnot 19).

förvaltar dessa instrument, när de har avtalsform. I synnerhet leder den ökade efterfrågan på andelar i specialiserade investeringsinstrument till en ökning av förvaltnings- och teckningsavgifterna som upp bärs av instrumenten eller företagen som förvaltar dessa instrument.

- (40) Argumentet att åtgärden inte skulle vara selektiv eftersom den inte gynnar vissa specifika investeringsinstrument och förvaltningsbolag med avseende på storlek, nationalitet, etableringsort eller sammansättning är irrelevant, eftersom det som räknas är att åtgärden föreskriver en extra skatteminskning som är begränsad till instrument som är specialiserade på aktier i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad och till instrumentens förvaltningsbolag. Enligt fast rättspraxis⁽²¹⁾ förändras åtgärdens selektiva karaktär inte av det faktum att stödet inte är riktat till en eller flera specifika mottagare som identifierats i förväg, utan omfattas av ett antal objektiva kriterier. Kommissionen anser också att det faktum att den fördel som genom åtgärden tillhandahålls investeringsföretag som förvaltar specialiserade investeringsinstrument bara är indirekt inte kan utesluta förekomsten av statligt stöd eftersom direkta skattefördelar (fortfarande enligt domstolens fasta rättspraxis⁽²²⁾) som beviljats investerare som inte är företag utgör indirekt stöd till de företag som investerarna investerar i.
- (41) Kommissionen har därför dragit slutsatsen att åtgärden ger en särskild indirekt fördel som beskrivs ovan till investeringsinstrumenten och till förvaltningsföretagen, till nackdel för andra företag som erbjuder alternativa investeringsformer.

Selektiva fördelar för små och medelstora företag vars aktier innehas av specialiserade investeringsinstrument

- (42) Kommissionen vidhåller också sin ståndpunkt i skrivelsen om att inleda det formella undersökningsförfarandet enligt vilken den berörda åtgärden gynnar små och medelstora företag vars aktier innehas av specialiserade investeringsinstrument som omfattas av skattelättnaden i artikel 12 i lagdekret 269/2003. Kommissionen anser särskilt att åtgärden ger en indirekt selektiv fördel till små och medelstora företag vars aktier innehas av specialiserade investeringsinstrument i form av en ökad efterfrågan på deras aktier och en ökning av deras likviditet. Argumentet att det inte skulle föreligga någon fördel för små och medelstora företag eftersom fonderna och investerarna skulle verka för att maximera vinsterna kan inte godtas eftersom en förmånligare skattebehandling gör investeringen mer lockande, vilket i sin tur ökar likviditeten hos de små och medelstora företagen, även utan ett aktivt handlande från deras sida för att gynnas av denna fördel.

⁽²¹⁾ Beslut av den 29 september 2000 i mål T-55/99, Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) mot Europeiska kommissionen, REG 2000, s. II-3207, punkt 40 och beslut av den 6 mars 2002 i förenade målen T-92/00 och T-103/00, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (T-92/00), Ramondín, SA och Ramondín Cápsulas, SA (T-103/00) mot Europeiska kommissionen, REG 2002, s. II-01385, punkt 58.

⁽²²⁾ Domstolens dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen, REG 2000, s. I-6857, punkterna 24–28 och förstainstansrättens dom av den 18 januari 2005 i mål T-93/02, Confédération nationale du Crédit mutuel mot Europeiska kommissionen, punkt 95.

- (43) Det är inte heller möjligt att godta argumentet att den berörda åtgärden skulle utgöra en allmän skattepolitisk åtgärd för att främja små och medelstora företag inom EU, och därmed falla utanför tillämpningsområdet för reglerna om statligt stöd. Kommissionen anser att den beviljade skattefördelen inte kompenserar betydande skillnader i skattebehandling mellan kollektiva investeringar i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad och kollektiva investeringar eller enskilda investeringar i företag som inte är noterade på en reglerad marknad. Inte heller kan åtgärden anses berättigad på grundval av det egna specifika målet eftersom den är begränsad till skattelättnader för kollektiva specialiserade investeringar i aktier i små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader och är som sådan varken riktad eller proportionerlig i förhållande till målet att främja dessa företag, utan är snarare underordnad villkoret att investeringarna skall genomföras via specialiserade investeringsinstrument.

Statliga medel

- (44) Kommissionen anser att staten har beviljat de berörda fördelarna, och alltså har de beviljats genom statliga medel. Med hänsyn till att Italien inte har gjort några invändningar i denna fråga bekräftar kommissionen den bedömning som gjordes när det formella förfarandet inleddes, enligt vilken det är fråga om en fördel som beviljas av staten eftersom denna avstår från skatteinkomster som normalt upp bärs av den italienska förvaltningen.

Påverkan på konkurrensen

- (45) Med avseende på åtgärdens effekter bekräftar kommissionen den bedömning som gjordes när det formella förfarandet inleddes, dvs att åtgärden kan snedvräda konkurrensen mellan företagen och påverka handeln mellan medlemsstaterna, eftersom de stödmottagande företagen kan verka på internationella marknader och bedriva affärsverksamhet och annan ekonomisk verksamhet på marknader som kännetecknas av intensiv konkurrens. Enligt fast rättspraxis⁽²³⁾ räcker det att stödmottagaren konkurrerar med andra företag för att en åtgärd skall anses snedvräda konkurrensen. Fondföretag som är specialiserade på att investera i aktier i små och medelstora företag konkurrerar särskilt med andra finansföretag och verkar på en öppen marknad som kännetecknas av betydande handel mellan medlemsstaterna. När det gäller små och medelstora företag vars aktier innehas av specialiserade investeringsinstrument som beskrivs i artikel 12 i lagdekret 269/2003, är åtminstone några av dem aktiva inom sektorer där det förekommer handel mellan medlemsstaterna.
- (46) Kommissionen anser att varken den begränsade skatteutgiften som berörs av åtgärden 2004 (1,1 miljoner euro) eller det mycket begränsade antalet specialiserade instrument det året (närmare bestämt tre stycken) jämfört med det stora antal noterade små och medelstora företag vars

⁽²³⁾ Förstainstansrättens beslut av den 30 april 1998 i mål T-214/95, Het Vlaamse Gewest (flamländska regionen) mot kommissionen, REG 1998, s. II-717.

aktier innehas, kan ändra slutsatsen att åtgärden utgör stöd. Skälen för detta är för det första att, enligt domstolens fasta rättspraxis⁽²⁴⁾, till och med en åtgärd av liten omfattning kan påverka konkurrensen och, för det andra att Italien inte utesluter att den berörda åtgärden kan ha en mycket kraftigare effekt i framtiden. Dessutom måste det noteras att åtgärdens begränsade effekt också kan förklaras av det faktum att kommissionen snabbt inledde en utredning och det formella förfarandet avseende åtgärden, vilket kan ha påverkat aktörernas beteende. Även om antalet stödberättigade små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad inom EU är relativt konstant jämfört med storleken på skattelättnaden 2004, kan kommissionen utifrån de uppgifter som lagts fram av Italien inte dra slutsatsen att fördelarna för de enskilda stödmottagarna kan betraktas som stöd av mindre betydelse.

- (47) Därför har kommissionen dragit slutsatsen att den berörda åtgärden snedvrider konkurrensen (genom den skattemässiga behandlingen av investeringarna), för vissa företag som bedriver affärsverksamhet och i den utsträckning som dessa företag verkar på marknader som är öppna för internationell konkurrens.

Åtgärdens laglighet

- (48) De italienska myndigheterna har genomfört åtgärden utan att göra någon förhandsanmälan till kommissionen och har således inte iakttagit skyldigheten i artikel 88.3 i EG-fördraget. Om åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget och stödet har genomförts utan förhandsgodkännande av kommissionen är det olagligt.

Förenlighet med den gemensamma marknaden

- (49) Den berörda åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget och dess förenlighet med den gemensamma marknaden skall därför bedömas mot bakgrund av undantagen i artikel 87.2–3 i EG-fördraget.
- (50) De italienska myndigheterna har inte uttryckligen bestridit kommissionens bedömning i skrivelsen om att inleda det formella förfarandet av den 11 maj 2004 att inget av undantagen i artikel 87.2–3 i EG-fördraget, enligt vilka statligt stöd kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden, kan tillämpas i det berörda fallet. Kommissionen har inte heller mottagit några nya uppgifter som gett anledning till att ändra denna slutsats.
- (51) De berörda fördelarna är inte förbundna med några utgifter eller så är de kopplade till utgifter som inte är berättigade till stöd enligt gemenskapens befintliga gruppundantagsförordningar eller riktlinjer.

- (52) Undantagen i artikel 87.2 i EG-fördraget som avser stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och stöd som ges till näringslivet i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland gäller inte i detta fall.

- (53) Inte heller undantaget i artikel 87.3 a i EG-fördraget som avser stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning kan tillämpas eftersom den berörda åtgärden tillämpas i hela Italien och inte enbart i de regioner i Italien som omfattas av artikel 87.3 a. Slutligen verkar ordningen inte på något sätt bidra till dessa regioners utveckling.

- (54) Inte heller kan ordningen betraktas som stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i Italiens ekonomi enligt artikel 87.3 b i EG-fördraget. Ordningen syftar inte heller till stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet enligt artikel 87.3 d i EG-fördraget.

- (55) Slutligen måste ordningen bedömas utifrån artikel 87.3 c i EG-fördraget. Denna artikel tillåter stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. De skattelättnader som beviljats genom åtgärden är varken kopplade till eller proportionerliga mot särskilda investeringar, skapande av arbetstillfällen eller till några särskilda projekt som skulle bidra till att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner i den mening som avses i artikel 87.3 c i EG-fördraget. Skattelättnaderna kan inte anses vara förenliga med den gemensamma marknaden på grundval av de kriterier som fastställts i kommissionens meddelande om statligt stöd och riskkapital⁽²⁵⁾ eftersom de investeringar som berörs av skattelättnaderna avser företag som är noterade på en reglerad marknad inom EU och då de italienska myndigheterna inte har visat att dessa företag inte har lämplig tillgång till kapital för aktiefinansiering och att de har högre kostnader än andra företag för att skaffa kapital. Slutligen noterar kommissionen att det inte, enligt domstolens påpekande avseende en annan stödåtgärd som främjar specifika investeringar, "kunde uteslutas att stödordningen var tillämplig på företag i svårigheter eller företag verksamma i känsliga sektorer, vilka omfattas av särskilda regler för beviljande av statligt stöd"⁽²⁶⁾. Kommissionen har dragit slutsatsen att de fördelar

⁽²⁵⁾ EGT C 235, 21.8.2001, s. 3.

⁽²⁶⁾ Dom av den 19 september 2000 i mål nr C-156/98, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen, REG. 2000, s. I-6857, punkt 69.

⁽²⁴⁾ Dom av den 21 mars 1990 i mål C-142/87, Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission, Rec. 1990, s. I-959.

som beviljats genom åtgärden minskar de bördor som stödmottagarna normalt måste bära för sin ekonomiska verksamhet, och måste därför betraktas som statligt driftsstöd som, enligt rättspraxis, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

VI SLUTSATSER

- (56) Kommissionen drar slutsatsen att de skattelättnader som beviljats genom den berörda åtgärden utgör statligt driftsstöd för vilket inget av de föreskrivna undantagen från det allmänna förbudet mot liknande stöd är tillämpligt och att åtgärden därför är oförenlig med den gemensamma marknaden. Kommissionen anser dessutom att Italien olagligen har genomfört den berörda åtgärden.
- (57) Om ett olagligt beviljat statligt stöd anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden är den naturliga följd av detta att stödet skall återvinnas för att så långt det är möjligt återställa den konkurrenssituation som förelåg innan stödet genomfördes.
- (58) Detta beslut avser den berörda stödordningen och måste genomföras omedelbart, även i fråga om återvinning av de stöd som beviljats inom ramen för stödordningen enligt artikel 14 i tillämpningsförordning nr 659/1999 ⁽²⁷⁾.
- (59) Därför begär kommissionen för det första att Italien omedelbart upphör med stödet, som består i skillnader i beskattning av förvaltningsinkomster som uppburits av investeringsinstrument som är specialiserade på aktier i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad inom EU, genom att underrätta alla aktörer som tillämpat den berörda skattelättnaden enligt de nationella bestämmelserna i artikel 12 i lagdekret 269/2003 om kommissionsbeslutets direkta tillämplighet.
- (60) För det andra måste Italien återvinna stöden från investeringsinstrumenten eller från de företag som förvaltar investeringsinstrument i avtalsform som samtidigt är de första mottagarna av stödet och de skatteobjekt som skall betala alternativ skatt på förvaltningsinkomster till staten. De stöd som skall återvinnas motsvarar skillnaden mellan ordinarie alternativ skatt och den skatt som reducerats till följd av de berörda skattelättnaderna. Detta beslut hindrar inte att investeringsinstrumenten eller de företag som förvaltar dessa instrument utkräver motsvarande belopp av sina tecknare om det föreskrivs en sådan möjlighet i den nationella lagstiftningen. Skyldigheten att återvinna stöden utesluter dock inte möjligheten att alla eller en del av de stöd som beviljats till enskilda mottagare är förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001

om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse ⁽²⁸⁾.

- (61) Kommissionen uppmanar Italien att med hjälp av det bifogade formuläret inkomma med de begärda upplysningarna och en förteckning över de finansiella mellanhänder och de övriga aktörer som berörs av återvinningen av skattelättnaden i fråga. Italien skall också klart ange planerade åtgärder och åtgärder som redan vidtagits för en omedelbar och effektiv återvinning av de olagligen utbetalade statliga stöden. Kommissionen uppmanar dessutom Italien att senast två månader efter antagandet av detta beslut inkomma med alla handlingar som styrker att återvinningsförfaranden har inletts avseende det olagliga stödet (bland annat cirkulär, betalningskrav etc.).
- (62) De belopp som skall återvinnas skall innefatta ränta som skall beräknas enligt kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽²⁹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den statliga stödordning som beviljats i form av skattelättnader till förmån för fondföretag som är specialiserade på att investera i aktier i små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad enligt artikel 12 i lagdekret 269/2003 och som Italien har genomfört i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget, är oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Italien skall upphäva den stödordning som avses i artikel 1 senast två månader från delgivningen av detta beslut.

Artikel 3

1. Senast två månader från delgivningen av detta beslut skall Italien underrätta alla finansiella mellanhänder, däribland de fondföretag som är specialiserade på att investera i aktier i små och medelstora företag och alla andra aktörer som berörs av tillämpningen av den stödordning som anges i artikel 1, om kommissionens beslut att denna stödordning är oförenlig med den gemensamma marknaden.

2. Republiken Italien skall vidta alla åtgärder som krävs för att återvinna de stöd som anges i artikel 1 och som olagligen ställts till stödmottagarnas förfogande av investeringsinstrument som

⁽²⁷⁾ Se fotnot 2.

⁽²⁸⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽²⁹⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

har bolagsform respektive av företag som förvaltar investeringsinstrument som har avtalsform, utan att det påverkar eventuella överklaganden enligt nationell lagstiftning.

Senast två månader från delgivningen av detta beslut skall Republiken Italien underrätta kommissionen om stödmottagarnas namn och adress, om de enskilda stödbelopp som beviljats och om vilka metoder som använts vid beräkningen av dessa belopp.

3. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning i syfte att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.

4. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarnas förfogande till den dag det faktiskt har återbetalats.

Räntan skall beräknas enligt de bestämmelser som anges i kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004.

Artikel 4

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits och som planeras för att följa detta beslut. Dessa uppgifter skall tillhandahållas med hjälp av formuläret i bilagan till detta beslut. Italien skall inom samma tidsfrist inkomma med alla handlingar som styrker att återvinningsförfarandet har inletts avseende mottagarna av de olagliga stöden.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 6 september 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 23 november 2005****om det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för Fincantieri**

[delgivet med nr K(2005) 4433]

(Endast den italienska texten är giltig)**(Text av betydelse för EES)**

(2006/639/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av europeiska ekonomiska samarbetsavtalet, särskilt artikel 62.1 a,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1540/98 av den 29 juni 1998 om fastställande av nya regler för stöd till varvsindustrin, ⁽¹⁾efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽²⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 31 juli 2003 anmälde Italien åtgärden till kommissionen. Italien har lämnat ytterligare upplysningar till kommissionen genom skrivelser av den 16 september 2003, 6 november 2003, 1 december 2003, 4 februari 2004, 12 februari 2004, 26 februari 2004, 5 april 2004, 25 maj 2004, 23 juni 2004 och den 8 juli 2004.
- (2) Genom en skrivelse av den 22 oktober 2004 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd.
- (3) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.
- (4) Kommissionen har mottagit synpunkter från berörda parter. Den har översänt dessa synpunkter till Italien som givits tillfälle att bemöta dem. Italiens kommentarer mottogs i en skrivelse av den 12 april 2005.
- (5) Kommissionen har tagit emot andra skrivelser från Italien av den 25 november 2005, 18 maj 2005 och den 12 oktober 2005.

⁽¹⁾ EGT L 202, 18.7.1998, s. 1.⁽²⁾ EUT C 30, 5.2.2005, s. 12.⁽³⁾ Se fotnot 2.**II. NÄRMARE BESKRIVNING AV STÖDET**

- (6) Italien begärde att kommissionen skulle bevilja en förlängning av leveransfristen den 31 december 2003 som föreskrivs i artikel 3 i förordning (EG) nr 1540/98 om fastställande av nya regler för stöd till varvsindustrin (nedan kallad "förordningen om stöd till varvsindustrin") som måste iaktas för att kunna utnyttja kontraktbaserat driftsstöd. Den förlängning som begärts av Fincantieri avser leverans av fem kryssningsfartyg till ett totalt kontraktvärde på 2,1 miljarder euro och ett stödbelopp på 243 miljoner euro.
- (7) Fincantieri är ett statligt företag med sex varv i Italien (i Monfalcone, Marghera, Sestri Ponente, Ancona, Palermo, Castellammare, Muggiano och Riva Trigoso). Det har specialiserat sig på att bygga kryssningsfartyg, men bygger även andra slags havsgående fartyg och militära fartyg.
- (8) Italien har förklarat att de slutliga kontrakten för de berörda fartygen undertecknades i december 2000 och att leveransen var planerad till juni eller december 2003 enligt avtalsvillkoren. Fartygen har beställts av olika närstående företag till Carnival Corporation (nedan kallat "Carnival"), som är ett amerikanskt kryssningsbolag. Italien har utlovat ett kontraktbaserat driftsstöd till fartygsbyggnationen.
- (9) Italien har förklarat att fartygens ägare hösten 2001 begärde en förlängning av leveransfristen till olika datum 2004 och 2005. Denna begäran motiverades med de kraftiga effekter som terroristattentaten den 11 september 2001 har haft på kryssningssektorn. Fincantieri gick med på denna begäran och Italien har begärt en förlängning av leveransfristen för att fartygen ändå skall kunna omfattas av driftsstödet.
- (10) I sin anmälan hänvisade de italienska myndigheterna till kommissionens beslut av den 5 juni 2002 ⁽⁴⁾ där en liknande förlängning av tidsfristen godkändes för ett kryssningsfartyg som var under byggnation vid det tyska varvet Meyer Werft. Italien betonade likheterna mellan de två fallen när det gäller i) de skäl som åberopats för förlängningen (effekterna av terroristattentaten den 11 september 2001), ii) den berörda marknaden (kryssningar) och iii) det affärsmässiga beroendeförhållandet mellan varvet och fartygsägaren (Carnival är Fincantieris största kund).

⁽⁴⁾ EGT C 238, 3.10.2002, s. 14, statligt stöd N 843/01.

- (11) Genom ett beslut av den 20 oktober 2004 beviljade kommissionen förlängning av leveransfristen för fyra av fartygen, men hyste vissa tvivel om möjligheten att bevilja förlängning för det femte fartyget. Tvivlen avsåg fartyg 6079 med en planerad leveranstid i oktober 2005. Detta fartyg skulle ursprungligen ha levererats 2005, men i ett senare skede i slutet av 2000 ändrades leveransfristen till december 2003, annars skulle fartyget inte ha kunnat omfattas av driftsstöd.
- (12) Det stödbelopp som Italien ämnar bevilja Fincantieri om kommissionen skulle förlänga tidsfristen för fartyg 6079 uppgår till cirka 33 miljoner euro (9 % av företags kontraktsvärde).
- (13) Det fanns i huvudsak två skäl till att det formella förfarandet inleddes. Ett av skälen var kommissionen tvivel på att planen var genomförbar. Enligt denna skulle ett av de fem fartygen (fartyg 6077) byggas på skeppsvarvet i Ancona, vilket skulle ha inneburit en komplicerad produktionsprocess med tanke på att skrovets sektioner måste flyttas till ett andra varv (ATSM i Trieste) för sammansättning för att senare transporteras tillbaka till Ancona, eftersom dockan i Ancona är mindre än fartyget. Vidare hade inget så avancerat fartyg byggts i Ancona förut och därför hyste man tvivel om varvets förmåga att bemästra uppgiften, inte minst vad gällde att utrusta fartyget. I detta sammanhang bör det framhållas att byggnationen av fartyg 6077 i Ancona skulle ha krävt en enorm ansträngning vid varvet i Palermo för att utrusta fartyget, eftersom viss produktion hade flyttats från Ancona till Palermo.
- (14) Det andra skälet avsåg tvivel i fråga om det beräknade beloppet för det utrustningsarbete som Fincantieri skulle ha varit tvungen att utföra om alla fem fartygen skulle ha levererats 2003. Enligt kommissionens beräkningar skulle detta motsvara dubbelt så mycket arbete i förhållande till de utrustningsarbeten som Fincantieri har utfört under något annat år. När det gäller varvet i Marghera skulle det planerade utrustningsarbetet 2003 uppgå till cirka 40 % mer än det totala arbete som varvet någonsin har utfört. Därför tvivlade kommissionen på att produktionsplanen för Fincantieri i allmänhet och för Marghera i synnerhet var realistisk.
- (15) Av dessa två skäl tvivlade kommissionen på att de fem fartygen skulle ha kunnat levereras 2005. På grundval av samma upplysningar och samma analys har kommissionen dock medgett att det skulle ha varit möjligt att leverera fyra fartyg.
- (16) Enligt kommissionen avsåg de allvarligaste tvivlen fartyg 6079, som är det tredje systerfartyget till 6077, som också byggs på varvet i Marghera och vars leverans var planerad till oktober 2005. Leveransen av detta fartyg har skjutits upp avsevärt i förhållande till produktionsplanen från december 2000 till följd av beslutet att bygga fartyg 6077 i

Marghera. Dessa tvivel grundar sig dessutom på uppgifter (en avsiktsförklaring som undertecknades innan de slutliga kontrakten hade undertecknats i december 2000) om att den nuvarande produktionsordningen redan från början var planerad med en kraftigt försenad leveranstid för fartyg 6079.

III. SYNTPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (17) Genom en skrivelse av den 3 mars 2005 inkom Fincantieri med sina synpunkter.
- (18) Fincantieri förklarade att vilken av företagets anläggningar som helst, oavsett om de tillhör kryssnings- eller transportfartygssektionerna, skulle ha haft kapacitet att bygga samma fartygsdelar utan att behöva ändra de produktions-tekniska besluten eller den verkställande planeringen i verkstaden, eftersom man också kunde räkna med ett nätverk av underleverantörer som vid behov skulle kunna uppfylla kvalitets- och kvantitetskraven.
- (19) Dessutom har Fincantieri förklarat att varvet i Ancona hade kunnat bygga ett fartyg i sin helhet med samma dimensioner och konstruktionsegenskaper som fartyg 6077, dvs. inklusive alla utrustnings- och inredningsarbeten, enbart med hjälp av sina egna produktionsstrukturer, infrastrukturer och anläggningar, förutsatt att man hade genomfört det avtal som ingicks mellan Fincantieri, de lokala och regionala myndigheterna, hamnmyndigheterna och metallarbetarnas fackföreningar i avsiktsförklaringen av den 6 december (1999). Detta skedde dock inte.
- (20) I den produktionstekniska studien avseende fartyg 6077 (systerfartyg till fartyg 6079) beslutades det att fartyget skulle byggas i två delar, dvs. den större sektionen i Ancona och den mindre i Riva Trigoso. Samma produktionsplan hade redan fastställts för konstruktionen av hangarfartyget Conte di Cavour vid varven i Riva Trigoso och Muggiano, och hade redan använts för kryssningsfartyget Disney Magic vid varven i Ancona och Marghera 1997. Sammansättningen planerades till torrdockan vid ATSM i Trieste. Eftersom det varvet också hade en plattform för utrustningsarbeten och slutförande av fartyg hade det kunnat klara av alla eventuella produktionssvårigheter vid varvet i Ancona, samtidigt som man hade den stora fördelen (som inte får underskattas) att befinna sig nära det industriområde som ligger vid varvet i Monfalcone.
- (21) När Fincantieri slutligen valde att bygga fartyg 6077 i Ancona (förutom en stor del av skrovet och mycket av utrustningen) antog man en effektiv och samtidigt framsynt strategi som, om det skulle uppstå problem, erbjöd olika alternativ som skulle dra fördel av de egna anläggningarnas integrerade karaktär och flexibilitet för att säkerställa leverans av fartyget i slutet av 2003 enligt vad som fastställts i kontraktet.

IV. KOMMENTARER FRÅN DE ITALIENSKA MYNDIGHETERNA

- (22) De italienska myndigheternas kommentarer efter det att det formella granskningsförfarandet hade inletts avspeglar Fincantieris synpunkter, dvs. att planen från december 2000 var realistisk, men att den innehöll vissa utmaningar. De italienska myndigheterna anser att leveransdatumet skulle ha kunnat hållas tack vare Fincantieris flexibilitet när det gäller produktionen, dvs. genom dess förmåga att kunna konstruera fartyget tillsammans med andra varv (däribland också vissa varv som vanligtvis inte bygger kryssningsfartyg), genom investeringar i infrastrukturer och anläggningar för detta ändamål samt genom avancerade byggnadsmetoder.
- (23) När det gäller ATSM:s planerade engagemang i byggnationen av ett av fartygen avspeglar Italiens kommentarer Fincantieris synpunkter, dvs. att ATSM lätt skulle ha kunnat sätta samman de två sektionerna som planerats för byggnationen av 6077, även om denna byggnadsmetod är ett alternativ som av vissa skäl anses vara mindre tillfredsställande än den "normala" produktionsföljden. Hur som helst så utgör sammanfogning av sektioner numera en rutinverksamhet för Fincantieri. När det gäller kommissionens tvivel i fråga om Anconavarvets välgrundade erfarenheter av konstruktion av liknande fartyg anser Italien att varvet hade fått sådana erfarenheter vid byggnationen och utrustningen av cirka hälften av fartyget Disney Magic och passagerarfartyget Danielle Casanova.
- (24) De italienska myndigheterna angav också att varvet i Palermo hade genomfört mer krävande produktionsplaner tidigare (1996–1997) än den som planerades 2000. Kommissionens beräkning att produktionsplanen 2000 skulle innebära dubbelt så mycket arbete 2003 i förhållande till det utrustningsarbete som Fincantieri hade utfört under något annat år bestrids av de italienska myndigheterna. De hävdar dessutom att, enligt produktionsplanen 2000, skulle "standardkapaciteten" tas i anspråk vid nästan alla varv och maximikapaciteten skulle bara utnyttjas i några fall.
- (25) Som svar på kommissionens anmärkning att det planerade utrustningsarbetet vid Margheravarvet 2003 skulle uppgå till cirka 40 % mer än det totala arbete som varvet någonsin hade utfört, hävdade de italienska myndigheterna att arbetsbelastningen (inklusive utrustningsarbetet) vid Margheravarvet, enligt planen 2000, överensstämde helt och hållet med den kapacitet och produktionsförmåga som varvet redan hade visat, eftersom det redan tidigare hade lyckats leverera fyra fartyg på 15 månader, vilket var vad som planerades för 2003.
- (26) Italien hade dessutom fått möjlighet att uttala sig om de viktigaste punkterna i den oberoende expertens rapport som kommissionen utnyttjat för att bedöma de upplysningar som Italien inkommit med innan det formella granskningsförfarandet inleddes.
- (27) I sitt svar av den 18 maj 2005 kommenterade de italienska myndigheterna tre viktiga aspekter i rapporten.
- (28) Framför allt hade experten, enligt de italienska myndigheterna, baserat sina bedömningar på det totala tonnaget för leveransen 2003, utan att beakta produktionscykeln, dvs. den progressiva ökningen av det kompenserade bruttotonnaget (kbt) som äger rum under hela konstruktionsperioden. Genom att inte fördela tonnaget för de nio fartyg med planerad leverans 2003 (av vilka några befann sig i ett långt framskridet produktionskedje redan i slutet av 2002) över den tidsperiod som krävs för verklig produktion drog experten slutsatsen att Fincantieri skulle ha varit tvunget att producera två gånger så många kompenserade bruttoton som man hade producerat tidigare. Enligt de italienska myndigheterna är denna slutsats felaktig, eftersom det vid bedömningen av Fincantieris produktionskapacitet inte beaktats att det tonnage som levererats 2003 inte överensstämmer med det tonnage som verkligen producerats under samma år. Italien hävdar att produktionsuppgifterna överensstämmer med de tidigare kapacitetsnivåerna och i alla fall inte överstiger de maximala kapacitetsnivåerna.
- (29) De italienska myndigheterna hävdar att uppgifterna visar att produktionsvolymerna för anläggningarna i Monfalcone, Marghera och Genua-Sestri Ponente även under perioder med hög belastning, dvs. under 2002 och 2003, inte avviker med mer än 20 % från tidigare produktionsstal. När det gäller nyttolasten (dvs. inredning och luftkonditionering), som utgör en betydande och karaktäristisk del när det gäller denna fartygstyp, är skillnaden avgjort större vid varvet i Genua-Sestri Ponente (som ökar från 1 863 ton 1998 till 14 303 ton 2003). Denna kraftiga ökning underlättades genom utnyttjande av underleverantörer och utvidgning av deras ansvar genom nyckelfärdiga avtal.
- (30) Uppgifterna avseende produktion uttryckt i arbetstimmar (intern och extern) visar hur man under åren före planen har utnyttjat underleverantörer i ännu större utsträckning än vad som förutses i planen 2000.
- (31) Slutligen hävdar Italien att risken för att underleverantörer skall saknas eller inte vara tillgängliga är helt ogrundad, särskilt mot bakgrund av att arbetet med att utrusta hotelldelen i fartygen (under den sista produktionsperioden på varvet) berör just de leverantörer med vilka Fincantieri har långvariga samarbetsförbindelser. Även för den osannolika händelsen att specialister skulle saknas eller inte finnas tillgängliga skulle problemet ganska lätt kunna åtgärdas genom att lägga ut arbetet på företag inom byggnadssektorn, särskilt på företag som bygger hotell, med tanke på likheterna när det gäller inredning och utrustning i hotelldelen.
- (32) I övrigt stödde de italienska myndigheterna Fincantieris synpunkter fullt ut.
- (33) Genom en skrivelse av den 12 oktober 2005 kommenterade Italien den bedömning som kommissionens andra expert hade gjort i fråga om de argument som Italien fört fram i sitt svar på beslutet om att inleda förfarandet.

V. **BEDÖMNING AV STÖDET****Rättslig grund**

- (34) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Enligt EG-domstolens rättspraxis är kriteriet för påverkan av handeln tillämpligt om det stödmottagande företaget bedriver ekonomisk verksamhet som innebär handel mellan medlemsstaterna.
- (35) Kommissionen anser att frågan om förlängning av leveransfristen är avgörande för om fartyget skall komma ifråga för kontraktbaserat driftsstöd enligt artikel 3 i förordningen om stöd till varvsindustrin. Driftsstödet i fråga innebär finansiering genom statliga medel av en del av kostnaderna som varvet i fråga normalt skulle ha varit tvunget att bära för fartygets konstruktion. Dessutom är nybyggnation av fartyg en ekonomisk verksamhet som innebär handel mellan medlemsstaterna. Stödet i fråga faller således inom ramen för artikel 87.1 i EG-fördraget.
- (36) I artikel 87.3 e i EG-fördraget anges att som förenligt med den gemensamma marknaden kan anses stöd av annat slag i enlighet med vad rådet på förslag från kommissionen kan komma att bestämma genom beslut med kvalificerad majoritet. Kommissionen framhåller att rådet, på basis av denna rättsliga grund, den 29 juni 1998 antog förordningen om stöd till varvsindustrin.
- (37) På grundval av förordningen om stöd till varvsindustrin noterar kommissionen att man med "nybyggnad av fartyg" avser konstruktion av havsgående handelsfartyg med automatisk framdrivning. Kommissionen noterar dessutom att Fincantieri bygger sådana fartyg och att Fincantieri följaktligen omfattas av ovannämnda förordning.
- (38) De italienska myndigheternas begäran skall bedömas på grundval av förordningen om stöd till varvsindustrin trots att den upphörde att gälla vid utgången av 2003. Skälen till detta är att den ordning enligt vilken Italien har beviljat stödet godkändes på grundval av denna förordning, stödet beviljades när förordningen i fråga fortfarande gällde och bestämmelserna om den treåriga leveranstidningen ingår i förordningen.
- (39) I artikel 3.1 i förordningen om stöd till varvsindustrin föreskrivs ett stödtak på 9 % för kontraktbaserat driftsstöd till och med den 31 december 2000. På basis av artikel 3.2 i samma förordning skall det stödtak som är tillämpligt på ett kontrakt vara det som gäller den dag då det slutliga

kontraktet undertecknas. Detta gäller dock inte för fartyg som har levererats senare än tre år efter den dag då kontraktet undertecknades. I sådana fall skall det tak som är tillämpligt vara det som gällde tre år före den dag då fartyget levererades. Följaktligen var den sista leveransdagen för ett fartyg som fortfarande är berättigat till driftsstöd i princip den 31 december 2003.

- (40) I artikel 3.2 föreskrivs dock att kommissionen kan bevilja en förlängning av den tre år långa leveransfristen när detta anses berättigat på grund av det berörda fartygsbyggnadsprojektets komplicerade tekniska karaktär eller på grund av förseningar till följd av oväntade och betydande, berättigade avbrott som inverkar på ett varvs arbetsprogram på grund av exceptionella yttre omständigheter som företaget inte kan förutse. Italien grundar sin begäran om förlängning av leveransfristen på exceptionella omständigheter som företaget inte kan förutse.
- (41) Kommissionen noterar att förstainstansrätten har en liknande tolkning i sin dom av den 16 mars 2000⁽⁵⁾ och har fastställt att denna bestämmelse måste tolkas restriktivt.

Bedömning av stödets förenlighet med den gemensamma marknaden mot bakgrund av kommissionens tvivel och de synpunkter som inkommit från de italienska myndigheterna och Fincantieri.

- (42) Framför allt betonar kommissionen att detta beslut gäller ett fartyg, men att bedömningen är baserad på Fincantieris hela planerade produktion i december 2000. Leveransen 2003 av alla de fem anmälda fartygen, jämte ytterligare fartyg vars leverans redan hade planerats till 2003, skulle ha inneburit en enorm arbetsbelastning för Fincantieri. Därför ansåg kommissionen att det var nödvändigt att kontrollera om Fincantieri hade teknisk kapacitet att leverera fartygen i fråga före utgången av 2003.
- (43) De ytterligare upplysningar som inkommit från Italien och Fincantieri som svar på kommissionens tvivel i beslutet har analyserats av kommissionen och en oberoende teknisk expert⁽⁶⁾ på begäran av kommissionen. Genom en skrivelse från kommissionen av den 26 augusti 2005 översändes expertens rapport till Italien som getts möjlighet att yttra sig om denna. Genom en skrivelse av den 12 oktober 2005 översände Italien sina kommentarer om rapporten.

Byggnation av ett fartyg vid varvet i Ancona och följden av detta för varvet i Palermo.

- (44) Kommissionens första farhågor gällde Anconavarvets kapacitet att, tillsammans med ATSM-varvet i Trieste, bygga ett av de fem anmälda kryssningsfartygen (fartyg 6077).

⁽⁵⁾ Dom av den 16 mars 2000 i mål T-72/98, Astilleros Zamacona SA mot kommissionen, REG 2000, s. II-1683.

⁽⁶⁾ Av administrativa skäl som skiljer sig från det skäl som åberopades innan det formella granskningsförfarandet inleddes.

- (45) Trots att torrdocan i Ancona är kortare än fartyget i fråga hävdar Italien att det skulle ha varit möjligt att bygga ett av de fem fartygen i Ancona och vid ATSM tack vare ett särskilt förfarande som använts en gång tidigare för ett kryssningsfartyg, nämligen sammansättning av två fartygssektioner. När förfarandet inleddes angav kommissionen inte att detta förfarande skulle vara omöjligt, men den betonade att det var komplicerat, vilket Italien instämde i när man erkände att det rörde sig om en "mindre tillfredsställande konstruktionsmetod".
- (46) I beslutet om att inleda förfarandet framhöll kommissionen att inga så komplicerade fartyg hade byggts vid Anconavarvet tidigare. Italien svarade att Anconavarvet hade byggt huvudsektionen till tre liknande fartyg och till ett passagerarfartyg som var hälften så stort som fartyget i fråga (44 000 bruttoregister-ton (brt) jämfört med 82 500 brt). Sektionerna och fartygen var således avsevärt mindre än kryssningsfartyget 6077 som man planerade att bygga. Hur komplicerad konstruktionen är när det gäller kryssningsfartyg beror till stor del på storleken, och därför drar kommissionen i detta avseende slutsatsen att Italien inte har kunnat bemöta de fakta som lagts fram av kommissionen i beslutet om att inleda förfarandet.
- (47) I beslutet har kommissionen dessutom angett att byggnationen av ett av kryssningsfartygen i Ancona och vid ATSM-varvet i Trieste skulle ha inneburit att andra planerade byggnationer måste flytta till ett annat Fincantierivarv i Palermo. Kommissionen tvivlade dock på att detta varv hade kapacitet att klara av det ökade utrustningsarbetet. De italienska myndigheterna hävdar dock att detta arbete skulle ha varit teoretiskt möjligt. Det har dock inte inkommit några bevis, och svaret behandlade i huvudsak byggnationen uttryckt i kbt istället för den specifika frågan om utrustningsarbetet. Kommissionen framhåller att produktionen uppgick till 33 000 kbt i Palermo 2003, vilket var mycket lägre än den påstådda maximala produktionen, som de italienska myndigheterna hade angett till 63 000 kbt, och dessutom lägre än den planerade produktionen på 53 000 kbt i planen från december 2000.
- (48) Dessutom meddelade de italienska myndigheterna att det redan i juni 2001 (mindre än sex månader efter det att kontraktet för de fem kryssningsfartygen hade undertecknats) förelåg en produktionskris i Palermo även utan hänsyn till det planerade extraarbetet, vilket skulle försena leveranserna. Kommissionen anser därför att varvet i Palermo inte hade kapacitet att klara av planen från december 2000 i fråga om utrustningsarbetet (vilket de italienska myndigheterna inte har kommenterat).
- (49) Kommissionen noterar å andra sidan att de italienska myndigheternas och Fincantieris upplysningar visar att det inte var klart i december 2000 om utrustningen av fartyg 6077 skulle äga rum vid ATSM eller i Ancona. Enligt produktionsplanen från december 2000 och bilaga 5 till skrivelsen av den 25 maj 2005 skulle utrustningsarbetet äga rum i Ancona, men i Fincantieris skrivelse av den 3 mars 2005 anges det att utrustningsarbetet skulle genomföras vid ATSM för att få bukt med produktionsproblem vid Anconavarvet.
- (50) Enligt kommissionens expert har Italien inte inkommit med några övertygande upplysningar när det gäller den organisation och de resurser som krävs vid ATSM:s torrdoca och han tvivlar starkt på att ett varv, som i huvudsak används för att reparera fartyg och som saknar erfarenheter av att bygga kryssningsfartyg, kan omvandlas till ett perfekt organiserat varv som kan leverera ett kryssningsfartyg inom kort tid.
- (51) I sin skrivelse av den 12 oktober 2005 kommenterade Italien denna punkt. Italien anser att Fincantieris organisationskapacitet skulle räcka till för att göra det möjligt för ATSM att inom en kort period utföra den planerade uppgiften. Italien betonar dessutom att ATSM för närvarande arbetar tillsammans med Fincantieri när det gäller fartygsreparationer i torrdocan. Dock har kommissionen ännu inte låtit sig övertygas av de italienska argumenten om att ATSM på kort tid skulle kunna omvandlas från en torrdoca för fartygsreparationer till ett fullt presterande varv för nybyggnation av fartyg.
- (52) Slutsatsen är således att till och med Fincantieri tvivlade på Anconas kapacitet att utrusta fartyget och därför inte inkom med bevis för att ATSM skulle ha kapacitet till detta. På grundval av ovanstående synpunkter anser kommissionen att planeringen för år 2000 var realistisk och vag, dels vad gällde byggnationen av ett fartyg vid Anconavarvet och vid ATSM, dels vad gällde situationen i Palermo, vilket bekräftade kommissionens tvivel om dessa punkter.

Utrustningsarbetets omfattning för Fincantierikoncernen

- (53) I beslutet om att inleda förfarandet ansåg kommissionen att leveransen av de fem fartygen jämte andra redan planerade fartyg skulle motsvara en fördubbling av de utrustningsarbeten som Fincantieri har utfört under något annat år och att det planerade utrustningsarbetet 2003 vid varvet i Marghera skulle uppgå till cirka 40 % mer än det totala arbete som varvet någonsin har utfört.
- (54) Å ena sidan svarade Italien att det fanns tillräcklig kapacitet för att bygga skrovet. Detta argument är dock inte relevant med tanke på att kommissionen inte har bestridit kapaciteten att bygga skrov.
- (55) Fincantieri och Italien ifrågasätter också kommissionens beräkningar vad gäller omfattningen av utrustningsarbetet jämfört med tidigare år. De anger bland annat att ökningen inte skulle överstiga 20 %. Dessutom hävdar de att det skulle ha varit möjligt att utföra det nödvändiga utrustningsarbetet inom den planerade tidsfristen med hjälp av ett nät av underleverantörer.
- (56) Med stöd av den tekniska experten insisterar kommissionen dock på att utrustningsarbetet är relevant, vilket man också har angett när förfarandet inleddes. Även om Italien har angivit att de enskilda varven skulle kunna öka produktio-

nen till maximal nivå genom att köra tvåskift, anser kommissionen att ett sådant produktions sätt vid alla eller en stor del av varven skulle innebära allvarliga risker och mycket höga kostnader. Det skulle dessutom utsätta ledningskapaciteten för stora påfrestningar, särskilt med tanke på den centraliserade ledningsstrukturen för produktionsprocessen vid Fincantieri, vilket också framhållits av Italien.

- (57) Utrustningsarbetet är dessutom särskilt viktigt vad gäller skroven till fartygen 6078 och 6079 som båda skulle byggas vid varvet i Marghera och levereras före utgången av 2003 med bara två månaders intervall. Även om Italien har inkommit med vissa uppgifter om hur man planerade att genomföra hela utrustningsarbetet, anser kommissionen, med stöd av expertens bedömning, att man inte har lämnat något riktigt svar avseende denna punkt.
- (58) I sin skrivelse av den 12 oktober 2005 kommenterar Italien den punkt som framhållits av experten och anger att det skulle vara möjligt att leverera två fartyg inom loppet av två månader. Till exempel hade man planerat att fartyg 6078 skulle ta nio månader jämfört med sex månader för fartyg 6079, och därför skulle det vara möjligt att vid behov arbeta på fartyg 6079. I detta avseende noterar kommissionen att den planerade tidsramen för utrustning av systerfartygen 6075, 6076 och 6077 var nio, åtta och tio månader. Följaktligen verkade varken en period på nio månader för 6078 särskilt lång eller en period på sju månader för 6079 extremt kort, eftersom det var planerat att utrustningsarbetet för fartyg 6078 skulle äga rum samtidigt.
- (59) Kommissionen konstaterar att Italien har angett att det tidigare har varit möjligt att minska utrustningstiden för några fartyg till sju eller till och med till sex månader. Detta inträffade dock vid varv som kunde arbeta enligt det normala förfarandet, dvs. som kunde utrusta ett fartyg i taget.
- (60) Det faktum att varvet i Marghera tidigare har kunnat leverera fyra fartyg på 15 månader skingrar inte kommissionens tvivel eftersom de i huvudsak gäller de två leveranser som planerats under loppet av två månader. Kommissionen noterar också att den verkliga produktionen i Marghera 2003 (som fortfarande ansågs vara ett intensivt år för Fincantieri ⁽⁷⁾) uppgick till cirka 130 000 kbt, dvs. den var mycket lägre än de 160 000 kbt som planerats för 2003 i planen från december 2000.
- (61) Enligt kommissionens expert skulle en leverans av fyra fartyg inom en kort tidsram dessutom ha lett till svårigheter för fartygens ägare som förmodligen skulle ha varit tvungen att klara av allvarliga organisatoriska problem för att kunna godta en leverans av fyra fartyg under loppet av två månader.
- (62) När det gäller fartygen 6078 och 6079 som skulle levereras från varvet i Marghera var den planerade produktionstiden

på 18 och 19 månader mycket kort enligt kommissionens expert. I detta avseende betvivlade han det italienska myndigheternas uppgifter i skrivelsen av den 25 maj 2005 om att det finns en inlärningskurva som skulle leda till att den tid som krävs för de sista fartygen i en serie skulle minska. Även om detta antagande är korrekt när fartyg byggs på samma varv och på samma sätt, stämmer det inte längre när samma typ av fartyg byggs på olika ställen med olika arbetslag, vilket skulle ha varit fallet enligt planen från december 2000.

- (63) I skrivelsen av den 12 oktober 2005 kommenterar Italien denna fråga och hävdar att det finns en inlärningskurva även när företagen byggs på olika varv. Kommissionen kan hålla med om att det finns en viss inlärningskurva även när produktionen sker på olika varv, till exempel vad gäller vissa aspekter avseende den centraliserade ledningsstrukturen, leveranser av viktig utrustning etc. Likväl är det uppenbart att inläringen tar längre tid när fartygen byggs på olika varv och med olika produktionsmetoder än när det rör sig om produktion som hela tiden utförs vid samma varv.
- (64) Kommissionen noterar att de tre systerfartygen 6077, 6078 och 6079 inte skulle ha byggts på samma varv och med samma produktionsmetoder enligt planen från 2000. Kommissionen noterar också att fartyg 6079, enligt de italienska myndigheterna, i själva verket inte är det tredje fartyget i en serie, utan det femte, och att arbetskraftsbesparingar på 16 % respektive 8 % redan hade gjorts för det första och andra systerfartyget. Att förvänta sig ytterligare effektivitets- och tidsförbättringar för varje ytterligare fartyg verkar ännu mindre troligt för de sista två fartygen i en serie på fem än för en serie på tre fartyg. Därför anser kommissionen att de beräknade minskningarna av produktionstiden för fartygen 6078 och 6079 i planen från 2000 var realistiska.

Bristande bevis

- (65) Den tekniske expert som kommissionen vände sig till efter det att förfarandet inleddes har gett kommissionen några exempel på upplysningar som de italienska myndigheterna/Fincantieri skulle ha kunnat inkomma med för att visa att Fincantieri verkligen hade avsikt och kapacitet att leverera alla fem fartygen före utgången av 2003.
- (66) Ett exempel på detta är de beställningar som gjorts hos leverantörer av viktiga delar, bland annat framdrivnings-system eller stora generatorer som måste beställas i början av produktionsförfarandet för att man skall kunna vara säker på att de levereras i tid. Ett annat exempel är kontrakten med underleverantörerna som enligt Italiens beskrivning borde ha tecknats före juli 2001 och i vilket fall som helst före september 2001. Italien har dock bara presenterat en förteckning över de underleverantörer som skulle kunna arbeta för Fincantieri. Ett tredje exempel på bevis som skulle ha kunnat tillhandahållas är de verkliga

(7) Enligt Fincantieris årsredovisning 2003 var år 2003 ett särskilt intensivt år för kryssningsfartygssektionen som levererade tre fartyg under en kort tidsperiod.

datumerna för förskottsbetalningar för kontrakt eller fullgörandegarantier/bankgarantier som ställts ut för beställningarna och som i regel presenteras vid den första delbetalningen av ett nytt fartyg.

- (67) Italien och Fincantieri har inte tillhandahållit några sådana bevis om Fincantieris avsikt och kapacitet att leverera alla fartygen före utgången av 2003, däribland fartyg 6079, trots att kommissionen genom en skrivelse av den 26 augusti 2005 underrättade Italien om att just denna typ av upplysningar skulle ha behövts. Avsaknaden av dessa upplysningar bekräftar kommissionens uppfattning ytterligare att produktionsplanen från 2000 inte var realistisk och att fartyg 6079 inte skulle ha kunnat levereras före slutet av 2003.

Planerat leveransdatum för fartyget

- (68) På grundval av ett pressmeddelande av den 20 juni 2005 från fartygsoperatören (Holland America Line) noterar kommissionen slutligen att fartyg 6079, som kallats "MS Noordam", kommer att levereras i januari 2006. Kommissionen noterar att om dessa upplysningar om leveransdatum är korrekta skulle Italien inte ha kunnat bevilja stödet även om kommissionen hade godkänt en förlängning av tidsfristen till slutet av oktober 2005, som Italien begärde.

VI. SLUTSATSER

- (69) Kommissionen har granskat de upplysningar som de italienska myndigheterna har tillhandahållit efter kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet av den tekniska kapaciteten att leverera alla de fartyg som hade leveranstid 2003 enligt Fincantieris plan från december 2000, särskilt skrovet till fartyg 6079. Enligt kommissionen uppfattning skingrar dessa upplysningar inte kommissionens tvivel vad gäller genomförbarheten av den plan från 2000 som Italien presenterat. De ursprungliga tvivlen delas av en oberoende expert. De nya upplysningarna har bedömts av en annan oberoende expert som emellertid har kommit till samma slutsats som kommissionen. Italien har haft möjlighet att kommentera slutsatserna i de båda experternas rapporter.
- (70) På basis av sin bedömning av alla tillgängliga uppgifter har kommissionen dragit slutsatsen att den ursprungliga produktionsplanen, som innebar att de fem kryssningsfartygen skulle levereras före utgången av 2003, inte var

realistisk. Tvivlen avseende kapaciteten att leverera fartyg 6079 före utgången av 2003 har således bekräftats.

- (71) Kommissionen noterar att den på grundval av artikel 3.2 i förordningen om stöd till varvsindustrin redan har godkänt en förlängning av leveransfristen för fyra fartyg som producerats av Fincantieri. Denna bestämmelse tillämpas enbart på oväntade och betydande, berättigade avbrott som orsakats av exceptionella yttre omständigheter som företaget inte kan förutse, och EG-domstolen har fastställt att denna bestämmelse skall tolkas restriktivt.
- (72) På basis av slutsatsen i punkt 70 är förlängningen av leveransfristen inte berättigad och därför kan kommissionen inte godkänna en förlängning av leveransfristen för skrovet 6079.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den leveransfrist på tre år som föreskrivs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1540/98 kan inte förlängas för fartyg 6079 som byggts av Fincantieri.

Följaktligen får det kontraktbaserade driftsstödet avseende detta fartyg inte genomföras.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från och med delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 23 november 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 23 november 2005

om statligt stöd som Slovenien har genomfört inom ramen för sina bestämmelser om miljöskatt på luftföroreningar av koldioxidutsläpp

[delgivet med nr K(2005) 4435]

(Endast den slovenska språkversionen är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/640/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUTmed beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,med beaktande av Avtalet om europeiska ekonomiska sam-
arbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,med uppmaning till berörda parter att inkomma med synpunkter
i enlighet med ovan nämnda artiklar ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

FÖRFARANDE

- (1) Slovenska myndigheter underrättade kommissionen den 18 oktober 2002 om en statlig stödordning som ger företag stöd i form av nedsättning av den nationella skatten för koldioxidutsläpp. Kommissionen har diariefört ordningen som ärende SI 1/2003. Ordningen hade redan godkänts av de slovenska myndigheterna för statligt stöd enligt kapitel 3.2 bilaga IV i fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen ⁽²⁾(anslutningsfördraget) på grundval av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön (miljöriktlinjerna) ⁽³⁾.
- (2) På grund av ofullständiga uppgifter i fråga om åtgärden har kommissionen bitt Slovenien om ytterligare klargöranden. Det var inte heller möjligt att inkludera ordningen i den befintliga förteckningen över stöd i tillägget till bilaga IV till anslutningsfördraget.
- (3) De slovenska myndigheterna lämnade ytterligare uppgifter till kommissionen den 7 november 2002, 1 april 2003, 16 maj 2003, 1 oktober 2003, 4 februari 2004, 1 juni 2004, 17 september 2004 och den 28 september 2004. De slovenska myndigheterna och kommissionen har haft två möten, den 24 november 2003 och den 8 mars 2004.

- (4) Sedan dess har EU:s lagstiftning genomgått många ändringar som väsentligt påverkar den slovenska ordningen för koldioxidbeskattning:

— Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ⁽⁴⁾ ("Energibeskattningsdirektivet").

— Rådets och Europaparlamentets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG ⁽⁵⁾ (Direktivet om utsläppshandel).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme ⁽⁶⁾.

Dessa direktiv började gälla på dagen för offentliggörande.

- (5) Följaktligen har de slovenska myndigheterna beslutat att ändra sina skattebestämmelser och har anmält förslag till nya föreskrifter. Kommissionen diarieförde den nya ordningen i juni 2004 som nummer N 402/2004.
- (6) Med ledning av de uppgifter man hade till förfogande tvivlade kommissionen på att vissa delar av åtgärderna SI 1/2003 och N 402/2004 var förenliga med den gemensamma marknaden. Därför inledde kommissionen ett formellt granskningsförfarande den 14 december 2004 enligt artikel 4.4 och artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽⁷⁾ och uppmanade de slovenska myndigheterna att lämna sina synpunkter (beslut om att inleda ett

⁽¹⁾ EUT C 46, 22.2.2005, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 236, 23.9.2003.

⁽³⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

⁽⁵⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁶⁾ EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.

⁽⁷⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

förfarande). En sammanfattning av beslutet om att inleda ett förfarande offentliggjordes den 22 februari 2005 i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁸⁾. Alla berörda parter har uppmanats att inkomma med sina synpunkter inom en månad efter offentliggörandet av beslutet.

- (7) Efter det att det formella granskningsförfarandet inleddes diarieförde kommissionen ärende SI 1/2003 som ärende C 47/2004, och ärende N 402/2004 som ärende C 44/2004.
- (8) I en skrivelse av den 18 januari 2005, diarieförd den 20 januari 2005, lämnade de slovenska myndigheterna sina synpunkter på de tvivel som kommissionen uttryckt i sitt beslut om att inleda förfarandet. Kommissionen skickade ytterligare frågor till de slovenska myndigheterna den 4 april och den 7 juli 2005 och fick svar i skrivelser av den 17 maj och den 8 augusti 2005.
- (9) Det har inte inkommit några synpunkter från tredje part.
- (10) För att ändringarna i lagstiftningen skall bli lättare att förstå innefattar beslutet om att inleda ett förfarande både det gamla systemet för skattenedsättning (ärende SI 1/2003) och den nya ordningen (ärende N 402/2004). För att beslutet skall bli tydligt och konsekvent ingår båda ärendena, dvs. C 44/2004 och C 47/2004.

A) STÖDORDNING C 47/2004 (TIDIGARE SI 1/2003)

1. BESKRIVNING AV STÖDORDNINGEN

- (11) Ordningen grundar sig på lagen om miljöavgifter för luftföroreningar till följd av koldioxidutsläpp av den 17 oktober 2002 som började gälla i Slovenien i oktober 2002 (lagen). De nya ändrade föreskrifterna (ordning C 44/2004) började gälla den 1 maj 2005 och ersätter lagen.
- (12) Därför granskar kommissionen huruvida lagen var förenlig med den gemensamma marknaden under perioden 1 maj 2004 (Sloveniens anslutning till EU) till den 1 maj 2005 (den sista dag då lagen tillämpades).
- (13) Genom lagen infördes skatter på mängden koldioxid som varje anläggning släpper ut. Bestämmelserna innefattade tre kategorier av skattenedsättningar som redovisades för kommissionen för godkännande som driftstöd enligt miljöriktlinjerna:
- (i) Företag som producerar elektricitet i kraftvärmeverk får skattenedsättning om de sparar minst 5 % energi på befintliga anläggningar eller 10 % på nya anläggningar.

I sitt beslut om att inleda ett förfarande fastställde kommissionen att det stödet är förenligt med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

- (ii) Den andra kategorin avser alla anläggningar som var i drift i Slovenien före 1998 och som vardera i genomsnitt hade 10 ton koldioxidutsläpp per år under perioden 1986–1998 och som lämnade ansökan till miljöministeriet om utsläppstillstånd före 2002. Särskilda skattenivåer föreskrevs för följande kategorier av stödmottagare:

- Anläggningar som producerar värmeisoleringsmaterial.
- Kraftstationer som levererar elektricitet till högspänningsnät.
- Anläggningar för distribution av naturgas i nät.
- Fjärrvärmeverk för koldioxidutsläpp pga. användning av fossila bränslen.

I sitt beslut om att inleda ett förfarande fastställde kommissionen att skattenedsättning för kraftstationer som levererar elektricitet till högspänningsnät (andra punkten ovan) inte ses som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Kommissionen inledde det formella granskningsförfarandet med avseende på de andra skattenedsättningarna i den kategorin enligt artikel 4.4 och artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget.

- (iii) Den tredje kategorin skattenedsättning avser stora värmeanläggningar i kraftverk som levererar elektricitet till högspänningsnät och använder inhemsk kol som bränsle.

I sitt beslut om att inleda ett förfarande fastställde kommissionen att den bestämmelsen inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

- (14) Kommissionens granskningsförfarande inriktar sig därför på det statliga stöd som nämns under punkt ii) ovan.

2. STÖD AV MINDRE BETYDELSE

- (15) Den dag kommissionen beslutade att inleda sitt granskningsförfarande (14 december 2004) var lagen fortfarande tillämplig. De slovenska myndigheterna bekräftade emellertid i sin skrivelse av den 17 maj 2005 att från det att de mottog kommissionens beslut (den 22 december 2004) godkändes inga fler skattenedsättningar för koldioxid-

⁽⁸⁾ EUT C 46, 22.2.2005, s. 3.

utsläpp på grundval av lagen. De nya föreskrifterna började gälla den 1 maj 2005 och ersatte lagen.

- (16) På kommissionens begäran (skrivelse av den 4 april 2005) lämnade de slovenska myndigheterna in en förteckning på alla stödmottagare som fått skattenedsättning enligt lagen efter den dag då Slovenien anslöt sig till EU tillsammans med motsvarande belopp för skattenedsättning fram till den sista dag då lagen tillämpades (skrivelse av den 17 maj 2005).
- (17) Enligt den informationen uppgick det sammanlagda beloppet för skattenedsättning för perioden 1 maj 2004–1 maj 2005 till 998 771 euro och tilldelades sammanlagt 153 företag. Inget företag fick mer än 100 000 euro. Faktum är att endast två företag fick mer än 27 000 euro.
- (18) De slovenska myndigheterna har därför begärt att de stöd som ligger under tröskelvärdet på 100 000 euro (till följd av den korta period som lagen tillämpades efter Sloveniens anslutning till EU) skall klassas som stöd av mindre betydelse enligt artikel 2 i kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse ⁽⁹⁾.
- (19) I en skrivelse av den 8 augusti 2005 gav de slovenska myndigheterna en noggrann redogörelse över det system som övervakar stöd av mindre betydelse i Slovenien. Enligt den redogörelsen har Slovenien upprättat ett system för kontroll och övervakning av beviljandet av stöd enligt reglerna om stöd av mindre betydelse som består av ett centralregister för stöd av mindre betydelse på avdelningen för kontroll av statligt stöd på finansministeriet. Innan stöd av mindre betydelse godkänns av någon avdelning på myndigheten skall avdelningen kontrollera att villkoren för stöd av mindre betydelse enligt kommissionens förordning är uppfyllda. Centralregistret infördes innan Slovenien gick med i EU.
- (20) I en skrivelse av den 8 augusti 2005 bekräftade de slovenska myndigheterna att eftersom detta centralregister använts så har stödmottagarna inte kunnat få stöd som överstiger 100 000 euro per stödmottagare under treårsperioden.

3. BEDÖMNING

- (21) Samma dag som de slovenska myndigheterna mottog kommissionens beslut om att inleda ett förfarande (22 december 2004) slutade de att tillämpa ordningen för skattenedsättning. Några månader senare, den 1 maj 2005, började den kraftigt ändrade nya ordningen att gälla. Den lag som granskas i detta beslut var tillämplig i Slovenien ett år efter anslutningen, men den tillämpades i praktiken mindre än åtta månader (1 maj 2004–22 december 2004).

⁽⁹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse.

- (22) Som ett resultat av den korta tillämpningsperioden är det stöd som beviljats inom ramen för ordningen lägre än den tröskel på 100 000 euro per stödmottagare som föreskrivs i artikel 2 i kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse.

- (23) I två skrivelser av den 17 maj 2005 och den 8 augusti 2005 åtog sig de slovenska myndigheterna att respektera villkoren i kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse, och beskrev kontrollsystemet som säkerställer att nämnda bestämmelser tillämpas korrekt.

4. SLUTSATS

- (24) Kommissionen fastställer sålunda att åtgärden följer villkoren i kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse och anses, enligt artikel 2.1, inte utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

B) ORDNING C 44/2004 (F.D. N 402/2004): ÄNDRAD
ORDNING C47/2004

1. BESKRIVNING AV STÖDORDNINGEN

- (25) I en informationsskrivelse som diariefördes den 1 juni 2004 meddelade de slovenska myndigheterna kommissionen om väsentliga ändringar av den slovenska lagstiftningen, som bland annat lett till ändringar av 2002 års lag om koldioxidbeskattning. Det nya lagstiftningspaketet består av en ny miljöskyddslag ⁽¹⁰⁾, lag om ändring av lagen om punktskatter ⁽¹¹⁾ och lag om miljöskatter för koldioxidutsläpp som började gälla den 1 maj 2005.
- (26) Miljöskattelagen har samma uppbyggnad som det tidigare systemet för koldioxidbeskattning med en skatt som grundar sig på vilken mängd koldioxid som varje anläggning släpper ut.
- (27) Den omfattar tre åtgärder om skattenedsättning som lämnades till kommissionen för godkännande inom ramen för miljöriktlinjerna. De tre åtgärderna gäller under fem år: 1 januari 2005–31 december 2009.

- (i) Företag som producerar elektricitet i kraftvärmeverk kan få skattenedsättning om de når det fastställda energisparmålet.

I sitt beslut om att inleda ett förfarande fastställde kommissionen att åtgärden är förenlig med artikel 87.3 c i EG-fördraget. Även om åtgärden vid tidpunkten för beslutet endast fanns som ett utkast bekräftade de slovenska myndigheterna i sin skrivelse av den 17 maj 2005 att åtgärden inte hade ändrats.

⁽¹⁰⁾ Ur.l. RS 41/2004.

⁽¹¹⁾ Ur.l. RS 42/2004.

- (ii) Den andra kategorin skattenedsättningar avser kraftverk som levererar elektricitet till högspänningsnät och vissa stora förbränningsanläggningar som räknas upp i artikel 23 i lagen.

I sitt beslut om att inleda ett förfarande fastslog kommissionen att åtgärden i fråga om kraftverk inte utgör statligt stöd. I fråga om de stora förbränningsanläggningarna fastslog kommissionen att skattenedsättningen är förenlig med EG-fördraget.

- (iii) På grundval av lagförslaget så som det lämnats in till kommissionen innan beslut fattades om att inleda ett förfarande, är operatörer som levererar elektricitet till högspänningsnät, och som inte är energiintensiva företag eller omfattas av det frivilliga avtalet om miljöskyddsmål eller systemet för handel med utsläppsrätter, berättigade till skattenedsättning på 43 % under 2005, vilket varje år minskas med 8 procent. Fjärrvärmeverk i samma situation kan få en skattenedsättning på 26 % under 2005, vilket skulle minskas med 8 procent per år.

I sitt beslut om att inleda ett förfarande uttryckte kommissionen tvivel om huruvida åtgärden är förenlig med den inre marknaden och inledde ett formellt granskningsförfarande på grundval av artikel 4.4 och artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget. Den kategorin skattenedsättning var den enda i det nya lagförslaget som blev föremål för kommissionens granskning av statligt stöd.

- (28) Till följd av kommissionens beslut om att inleda ett förfarande ändrade de slovenska myndigheterna lagförslaget. Slutversionen av lagen, som trädde i kraft i maj 2005, ersätter denna kategori skattenedsättning med följande:
- (29) Företag enligt artikel 18 tredje stycket i lagen som samarbetar inom ramen för EU:s ordning för handel med utsläpp enligt direktivet om handel med utsläppsrätter, och som inte är energiintensiva, kan vara berättigade till nedsättning av den nationella koldioxidskatten.
- (30) Företag enligt artikel 18 fjärde stycket som frivilligt ingår miljöavtal kan också få skattenedsättning.
- (31) Tröskeln för skattenedsättning sänks varje år med åtta procent:
- 2005: 43 %,
 - 2006: 35 %,
 - 2007: 27 %,
 - 2008: 19 %
 - 2009: 11 % skattenedsättning.

Det sista året för skattenedsättning är 2009: från och med 2010 kommer ingen nedsättning att ske.

- (32) Fjärrvärmeverk kan få en skattenedsättning på 26 % under 2005, vilket skulle minskas med 8 procent per år.

2. BEDÖMNING

- (33) De slovenska myndigheterna anmälde stödåtgärden till kommissionen före genomförandet.
- (34) Den åtgärd som är föremål för kommissionens granskning grundar sig främst på artikel 18, tredje och fjärde stycket och på lagens artiklar 22–24. Trots att lagen trädde i kraft under kommissionens granskningsförfarande bekräftade de slovenska myndigheterna i en skrivelse av den 17 maj 2005 att artikel 18 fjärde stycket och artiklarna 23 och 24 kommer att börja tillämpas först efter kommissionens godkännande. Slovenien uppfyller därför sina skyldigheter enligt artikel 88.3 i EG-fördraget och artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget.
- (35) De åtgärder för skatteåterbetalning som kommissionens granskningsförfarande avser kan emellertid lika gärna grunda sig på artikel 18 tredje stycket och artikel 22 i lagen. De slovenska myndigheterna anser⁽¹²⁾ att dessa artiklar anpassades till EG-fördraget efter kommissionens beslut om att inleda ett förfarande och de stoppade därför inte ikraftträdandet tills kommissionen kommit med sitt slutliga beslut. Artiklarna trädde sålunda i kraft den 1 maj 2005, i strid med artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget.

2.1 Förekomst av statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget

- (36) Kommissionen anser att de ändringar som de slovenska myndigheterna har infört i bestämmelserna om skattenedsättning i samband med att förfarandet inleddes inte på något sätt förändrar bedömningen i beslutet att inleda ett förfarande om statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Därför anser kommissionen att åtgärden som granskningsförfarandet avser utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

2.2 Stödets förenlighet med EG-fördraget

- (37) Kommissionen fastslår att de slovenska myndigheterna har utformat ordningen på grundval av miljöriktlinjerna och energibeskattningsdirektivet.

Förenlighet med miljöriktlinjerna

- (38) Kommissionen bedömer åtgärdernas förenlighet med framförallt punkt 51.2 och punkt 51.1 b första stycket i miljöriktlinjerna. Den slovenska ordningen för koldioxidbeskattning infördes i oktober 2002. Enligt punkt 51.2 kan

⁽¹²⁾ Se de slovenska myndigheternas skrivelse av den 17 maj 2005.

punkt 51.1 tillämpas endast om följande två villkor är uppfyllda:

- a) Avgiften skall ha en betydande positiv effekt när det gäller miljöskydd. Det slovenska skattesystemets uppbyggnad är sådant att företag som släpper ut mer koldioxid beskattas mer än företag som släpper ut mindre koldioxid. Den typen av beskattning leder i sig till att företag sporras att agera mer miljövänligt genom att släppa ut mindre koldioxid. Kommissionen anser således att det första villkoret enligt punkt 51.2 är uppfyllt.
- b) Undantag till förmån för de stödmottagande företagen skall ha beslutats i samband med att avgiften infördes. De kategorier stödmottagare som föreskrevs i den ursprungliga rättsakten från 2002 om koldioxidbeskattning är mycket större än de kategorier som omfattas av den lag som granskas. Ändringarna infördes med anledning av Sloveniens anslutning till EU och efterföljande ändringar i gällande lagstiftning. Kommissionen anser att ändringarna inte har påverkat undantagens natur eller uppbyggnad, utan enbart har minskat kretsen av stödmottagare i linje med EU:s tillämpliga föreskrifter.
- (39) Kommissionen anser alltså att även det andra villkoret i punkt 51.2 i miljöriktlinjerna är uppfyllt.
- (40) På grundval av detta och i enlighet med punkt 51.2 i miljöriktlinjerna kan punkt 51.1 tillämpas på den åtgärden.
- (41) Enligt första stycket i punkt 51.1 b kan kommissionen, om skattenedsättningen gäller en gemenskapsavgift, tillåta en undantagsperiod på högst 10 år om beloppet som faktiskt betalas av stödmottagarna efter nedsättningen är högre än genomsnittet i gemenskapen.
- (42) Från och med den 1 januari 2004 föreskrivs i energibeskattningsdirektivet en harmoniserad energibeskattningsdirektiv en harmoniserad energibeskattningsdirektiv i medlemsstaterna. I enlighet med artikel 4 i nämnda direktiv anser kommissionen att det slovenska avgiftssystemet som grundar sig på mängden koldioxid som företag släpper ut innebär att enregiproducter beskattas på det sätt som beskrivs i artikel 2 i energibeskattningsdirektivet, och därför omfattas av det direktivet. Därför avser den slovenska skatteordningen en gemenskapsavgift i den mening som avses i punkt 51.1 b första stycket i miljöriktlinjerna.
- (43) Nedsättningen tillämpas endast för kortare perioder än fem år, vilket är kortare än den längsta period som föreskrivs i punkt 51.1.
- (44) Med beaktande av de olika skattesatserna som används i Slovenien för olika bränslen är den faktiska skattesats som betalas för anläggningen avhängig av vilket råmaterial som används i verksamheten. Kommissionen kan därför inte i förväg för varje anläggning kontrollera och fastställa att miniminivåerna för beskattning enligt energibeskattningsdirektivet respekteras. I skrivelsen av den 17 maj 2005 åtog sig de slovenska myndigheterna återigen att för båda kategorierna stödmottagare säkerställa att den skatt som skall betalas skall förbli högre än den lägsta gemenskapsavgift som fastställs i energibeskattningsdirektivet. Skattenedsättningen beviljas i form av återbetalning och den behöriga myndigheten i medlemsstaten kan därför, före återbetalning, kontrollera att den harmoniserade miniminivån respekteras för varje anläggning.
- (45) Kommissionen beaktar också att skattenedsättningen minskar gradvis, vilket leder till avsevärt mindre nedsättning år för år.
- (46) På grundval av de slovenska myndigheternas åtagande enligt ovan anser kommissionen att villkoret i punkt 51.1 b är uppfyllt, dvs. att det belopp som stödmottagarna betalar efter nedsättning skall vara högre än genomsnittet i gemenskapen.
- (47) Villkoren i punkt 51.1 b första stycket i riktlinjerna till skydd för miljön är alltså uppfyllda för båda kategorierna stödmottagare.

Förenlighet med energibeskattningsdirektivet

- (48) Enligt artikel 17.1 i energibeskattningsdirektivet får medlemsstaterna, under förutsättning att minimiskattenivåerna enligt direktivet iaktas, endast tillämpa skattenedsättning för energiintensiva företag eller om stödmottagaren har ingått särskilt avtal om miljöskyddsmål eller system för handel med utsläppsrätter.
- (49) Stödmottagare som omfattas av artikel 18 tredje stycket i lagen skall delta i EU:s ordning för handel med utsläppsrätter, i enlighet med direktivet om utsläppsrätter⁽¹³⁾, för att få skattenedsättning.
- (50) Stödmottagare som omfattas av artikel 18 fjärde stycket i lagen måste sluta frivilliga miljöavtal för att få skattenedsättning. Det miljömål som stödmottagarna skall uppnå enligt miljöavtalen är att koldioxidutsläppen skall ha minskat med 2,5 % senast i slutet av 2008 jämfört med utsläppen under referensperioden (1999–2002).

⁽¹³⁾ Se fotnot 3.

(51) Med bakgrund av ovanstående anser kommissionen att båda kategorierna skattenedsättning uppfyller kraven i energibeskattningsdirektivet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Åtgärderna för skattenedsättning som föreskrivs i den slovenska lagen om miljöskatter för koldioxidutsläpp som trädde i kraft den 1 maj 2005 är förenliga med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

Artikel 2

Detta beslut omfattar skattenedsättningar som beviljats på grundval av lagen fram till och med den 31 december 2009.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Slovenien.

Utfärdat i Bryssel den 23 november 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 december 2005

om det statliga stöd C 26/05 (ex N 580/B/03) som föreskrivs i det program som Sicilien presenterat inom ramen för stödordningen till förmån för den italienska citrusfruktsodlingssektorn

[delgivet med nr K(2005) 5354]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2006/641/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
 DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 15 december 2003, som registrerades den 16 december 2003, anmälde Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen, i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget, till kommissionen ett antal åtgärder till förmån för den italienska citrusfruktsodlingssektorn.
- (2) Genom en skrivelse av den 20 januari 2004 begärde kommissionen in kompletterande uppgifter om de aktuella åtgärderna från de italienska myndigheterna.
- (3) Då inget svar inkommit på begäran om upplysningar av den 20 januari 2004 skickade kommissionen en påminnelse till de italienska myndigheterna den 30 april 2004.
- (4) Genom en skrivelse av den 24 maj 2004, som registrerades den 25 maj 2004, vidarebefordrade Italiens ständiga representation till kommissionen en begäran från de italienska myndigheterna om förlängning av tidsfristen för att inkomma med de upplysningar som begärdes i skrivelsen av den 20 januari 2004.
- (5) Den begärda förlängningen av tidsfristen godkändes genom en skrivelse till de italienska myndigheterna av den 3 juni 2004.
- (6) Genom en skrivelse av den 30 juni 2004, som registrerades den 2 juli 2004, överlämnade Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen till kommissionen de kompletterande uppgifter som kommissionen begärde i skrivelsen av den 20 januari 2004.

- (7) De aktuella åtgärderna utgörs av ett kompletterande anslag för finansiering av de åtgärder som godkänts inom ramen för stöd nr N 313/01 ⁽²⁾. Dessutom anges i anmälan att en del av anslaget är avsett för att finansiera åtgärder för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset och sådana åtgärder ingick inte i beslutet om stöd nr N 313/01. Efter att de ansvariga enheterna vid kommissionen konstaterat att man förfogade över alla de uppgifter som krävdes för bedömningen av de nya anslagen till de åtgärder som godkänts inom ramen för stöd nr N 313/01, men att man inte förfogade över några uppgifter om åtgärderna för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset, beslutade man att dela upp ärendet i följande två delar för att inte blockera de godkända anslagen: Del A avser de nya anslagen och del B avser åtgärderna för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset.
- (8) Del A har godkänts av kommissionen ⁽³⁾.
- (9) Genom en skrivelse av 12 augusti 2004 begärde kommissionen in kompletterande uppgifter om åtgärderna i del B från de italienska myndigheterna.
- (10) Genom en skrivelse av den 27 september 2004, som registrerades den 29 september 2004, överlämnade Italiens ständiga representation till kommissionen de kompletterande uppgifter som hade begärts i skrivelsen av den 12 augusti 2004.
- (11) Uppgifterna från de italienska myndigheterna var ofullständiga och kommissionen begärde därför ytterligare förtydligande uppgifter i en skrivelse av den 11 oktober 2004.
- (12) Uppgifterna inkom till kommissionen genom en skrivelse från Italiens ständiga representation av den 25 oktober 2004, som registrerades den 27 oktober 2004, och genom en skrivelse av den 9 november 2004, som registrerades den 15 november 2004.
- (13) Uppgifterna från de italienska myndigheterna visade sig fortfarande vara ofullständiga och kommissionen begärde därför ytterligare förtydligande uppgifter i en skrivelse av den 23 november 2004.

⁽¹⁾ EUT C 256, 15.10.2005, s. 18.

⁽²⁾ Se skrivelse SG(2003) D/228423 av den 7 februari 2003.

⁽³⁾ Se skrivelse SG(2004)-Greffé D/203509 av den 13 augusti 2004.

- (14) Samtidigt inkom en skrivelse från Italiens ständiga representation av den 19 november 2004, som registrerades den 24 november 2004, med en skrivelse från de italienska myndigheterna till vilken man bifogat regionen Kampaniens program för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset.
- (15) I en skrivelse av den 19 december 2004 uppmärksammade kommissionen de italienska myndigheterna på det faktum att eftersom stödordningen avser flera regioner skulle bedömningen av stödet först komma att göras efter det att samtliga regioners bekämpningsprogram inkommit.
- (16) I en skrivelse från Italiens ständiga representation av den 16 december 2004, som registrerades den 20 december 2004, frågar de italienska myndigheterna om kommissionen kan tänka sig att bedöma varje enskilt bekämpningsprogram i takt med att de kommer in.
- (17) Genom en skrivelse från Italiens ständiga representation av den 10 januari 2005, som registrerades den 11 januari 2005, inkom en skrivelse från de italienska myndigheterna till vilken man bifogat regionen Basilicatas program för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset.
- (18) Med tanke på detta förfarande ansåg kommissionen det lämpligt att, i en skrivelse av den 19 januari 2005, påpeka för de italienska myndigheterna att det av administrativa skäl endast skulle komma att fattas ett enda beslut avseende samtliga bekämpningsprogram. Kommissionen uppmanade också de italienska myndigheterna att underrätta kommissionen så snart samtliga bekämpningsprogram avseende Citrus Tristeza-viruset hade skickats till kommissionen. Detta bekräftades också vid ett möte den 25 januari 2005, då de italienska myndigheterna åtog sig att underrätta kommissionen så snart översändandet av bekämpningsprogram kunde betraktas som avslutat.
- (19) Genom en skrivelse från Italiens ständiga representation av den 26 januari 2005, som registrerades den 27 januari 2005, inkom en skrivelse från de italienska myndigheterna till vilken man bifogat regionen Kalabriens program för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset.
- (20) I en skrivelse av den 14 februari 2005, som registrerades den 15 februari 2005, översände Italiens ständiga representation en skrivelse i vilken de italienska myndigheterna begärde ett beslut angående de åtgärder som planerats inom ramen för regionerna Basilicatas, Kalabriens och Kampaniens program för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset.
- (21) Genom en skrivelse från Italiens ständiga representation av den 28 februari 2005, som registrerades den 1 mars 2005, inkom en skrivelse från de italienska myndigheterna till vilken man bifogat regionen Siciliens program för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset.
- (22) Under mars 2005 begärde de italienska myndigheterna, vid flera tillfällen och trots de åtaganden som gjorts under mötet den 25 januari 2005, att kommissionen skulle fatta ett separat beslut angående regionen Kalabriens bekämpningsplan.
- (23) De ansvariga enheterna inom kommissionen beslutade därför att dela upp ärende nr N 580/03 en gång till och skapade således del C som avser regionen Kalabriens program för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset. Parallellt med detta skickades den 5 april 2005 en ny förfrågan om kompletterande uppgifter avseende vissa återstående oklarheter rörande del B, dvs. anslagen till regionerna Basilicatas, Kampaniens och Siciliens program för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset.
- (24) Genom en skrivelse av den 13 maj 2005, som registrerades den 18 maj 2005, överlämnade Italiens ständiga representation till kommissionen vissa av de kompletterande uppgifter som hade begärts i skrivelsen av den 5 april 2005, dock endast rörande regionerna Basilicatas och Kampaniens bekämpningsprogram.
- (25) Genom en skrivelse av 10 juni 2005, registrerad den 17 juni 2005, överlämnade Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen till kommissionen kompletterande uppgifter om Siciliens bekämpningsplan, som begärts i skrivelsen av den 5 april 2005.
- (26) I en skrivelse av den 22 juli 2005⁽⁴⁾ meddelade kommissionen Italien om sitt beslut att inte göra några invändningar mot regionerna Basilicatas och Kampaniens program för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset eller mot de förebyggande åtgärder och åtgärder för tekniskt stöd som ingår i regionen Siciliens bekämpningsplan, samt att kommissionen hade för avsikt att inleda det förfarande som avses i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende de anslag för forskning som ingår i regionen Siciliens bekämpningsplan.
- (27) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning⁽⁵⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.
- (28) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

⁽⁴⁾ Se skrivelse SG(2005) – Greffe D/203803 av den 22.7.2005.

⁽⁵⁾ Se fotnot 1.

II. BESKRIVNING

(29) I regionen Siciliens program för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset ingår forskning om de biologiska och odlingsrelaterade faktorer som ligger bakom uppkomsten av viruset.

(30) Anslaget för sådana åtgärder uppgår till 4,2 miljoner euro. Medlen ställs till förfogande genom en överföring av statliga medel som omfattas av lagdekret nr 25486 av den 29 december 2003 och lagdekret nr 1090 av den 14 juli 2004. Åtgärdernas varaktighet avgörs av hur snabbt undersökningarna kan genomföras och när forskningsresultaten kan offentliggöras.

III. INLEDANDE AV DET FÖRFARANDE SOM ANGES I ARTIKEL 88.2 I EG-FÖRDRAGET

(31) Kommissionen valde att inleda detta förfarande avseende de anslag till forskning som ingår i regionen Siciliens program för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset då kommissionen hyste vissa tvivel om huruvida sådana anslag var förenliga med reglerna för statligt stöd till forskning och teknisk utveckling eller inte.

(32) Enligt de reglerna måste ett stöd till forskning och teknisk utveckling inom jordbrukssektorn, för att kunna godkännas, uppfylla de fyra villkor som anges i kommissionens meddelande från 1998 om ändring av gemenskapens ramar för statligt stöd till forskning och utveckling (nedan kallade ramarna från 1998) ⁽⁶⁾.

(33) De fyra villkoren är följande:

- a) Projektet skall vara av allmänt intresse för den enskilda sektorn (eller delsektorn) i fråga, utan att det otillbörligt snedvrider konkurrensen i andra sektorer (eller delsektorer).
- b) Information om projektet skall offentliggöras i lämpliga tidningar med minst nationell distribution, som inte får vara begränsade till medlemmar av någon enskild organisation, för att garantera att alla som kan tänkas vara intresserade av arbetet utan svårighet kan få reda på att det genomförs, eller har genomförts, och att resultaten vid förfrågan är, eller görs, tillgängliga för alla berörda parter. Denna information skall inte offentliggöras senare än den information som eventuellt ges till medlemmar av enskilda organisationer.
- c) Resultaten av arbetet skall göras tillgängliga för användning av alla som är intresserade, inklusive stödmottagarna, och på lika villkor både vad gäller kostnad och tid.

d) Stödet skall uppfylla de villkor som anges i bilaga II – "Inrikes stöd: grunden för undantag från sänkingsförpliktelserna" till det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan ⁽⁷⁾ (stödet till forskning får inte innebära pristöd till producenterna eller direktutbetalningar till producent- eller bearbetningsföretag).

(34) Kommissionen kunde inte, utifrån de uppgifter som den förfogade över, avgöra om de fyra villkoren fortfarande uppfylldes, eftersom de italienska myndigheterna inte gjort några åtaganden varken vad gäller att göra forskningsresultaten tillgängliga eller vad gäller att iakttä villkoren i bilaga II till det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan (att övriga villkor uppfylldes hade bevisats).

(35) Kommissionen bedömde därför stödet till den forskning som ingår i regionen Siciliens plan för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset på grundval av gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling ⁽⁸⁾. De uppgifter som stod till kommissionens förfogande var emellertid inte tillräckliga för att kommissionen skulle kunna avgöra om stödet var förenligt med gemenskapsramarna eller inte. Kommissionen hade därför anledning att hysa tvivel angående forskningsstödet förenlighet.

IV. SYNTPUNKTER FRÅN DE ITALIENSKA MYNDIGHETERNA

(36) Italiens ständiga representation vidarebefordrade i en skrivelse av den 16 september 2005, som registrerades den 20 september 2005, de italienska myndigheternas synpunkter på kommissionens beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende de anslag för forskning som ingår i regionen Siciliens plan för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset.

(37) De italienska myndigheterna påpekade i sina synpunkter att resultaten av forskningsarbetet kommer att göras tillgängliga för alla som är intresserade på lika villkor både vad gäller kostnad och tid. De italienska myndigheterna angav också att stödet skulle komma att uppfylla villkoren i bilaga II till det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan, då det inte skulle förekomma direktutbetalningar till producent- eller bearbetningsföretag och då stödet inte skulle innebära pristöd. Då det är fråga om grundforskning får programmet inga omedelbara effekter för jordbruket eller jordbrukets livsmedelsindustri.

⁽⁶⁾ EGT C 48, 13.2.1998, s. 2.

⁽⁷⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 3.

⁽⁸⁾ EGT C 45 17.2.1996, s. 5.

V. **BEDÖMNING**

- (38) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Det aktuella stödet omfattas av definitionen då det avser vissa företag (dvs. företag som producerar citrusfrukter) och då det är sådant att det kan påverka handeln mellan medlemsstaterna i och med den starka position som Italien har inom jordbruksproduktionen (till exempel producerade Italien 2003 mest grönsaker i EU).
- (39) Vissa åtgärder kan emellertid betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden om de omfattas av undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 och 87.3.
- (40) Med tanke på vilken typ av åtgärd det är fråga om, är det tydligt att det aktuella stödet endast skulle kunna omfattas av undantag enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget, enligt vilken stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden på villkor att det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- (41) För att undantag skall kunna beviljas måste den aktuella åtgärden (anslag till forskning) uppfylla de fyra villkor som anges i ramarna från 1998.
- (42) Utifrån de uppgifter som de italienska myndigheterna lämnade i sina synpunkter på inledandet av det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget kan konstateras att de båda villkor i ovannämnda meddelande, kring vilka det rådde vissa farhågor, förefaller vara uppfyllda.
- (43) Kommissionen kan således konstatera att det anslag för forskning som ingår i regionen Siciliens plan för

bekämpning av Citrus Tristeza-viruset kommer att genomföras i enlighet med de relevanta bestämmelserna i meddelandet.

VI. **SLUTSATSER**

- (44) Då de italienska myndigheterna har visat att det anslag för forskning som ingår i regionen Siciliens plan för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset kommer att genomföras i enlighet med de relevanta bestämmelserna i ramarna från 1998 kan anslaget ifråga omfattas av undantag enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget, dvs. som stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner som inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Stödet till forskning som ingår i regionen Siciliens plan för bekämpning av Citrus Tristeza-viruset är förenligt med den gemensamma marknaden.

Stödet får således genomföras.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 2005.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 mars 2006

om den stödordning som Italien, regionen Veneto, avser att bevilja för åtgärder för att förbättra villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter

[delgivet med nr K(2006) 639]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

2006/642/EG

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 23 februari 2000, som registrerades den 28 februari 2000, anmälde Italiens ständiga representation i enlighet med artikel 88.3 i fördraget till kommissionen de bestämmelser i artikel 35 i regionen Venetos regionala lag nr 5/2000 ⁽²⁾ (nedan kallad regional lag nr 5/2000) enligt vilka stöd till bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter kommer att genomföras.
- (2) Genom en skrivelse av den 12 maj 2000, registrerad den 18 maj 2000, en skrivelse av den 1 augusti 2000, registrerad den 7 augusti 2000, en skrivelse av den 15 november 2000, registrerad den 16 november 2000, en skrivelse av den 24 januari 2001, registrerad den 30 januari 2001, översände Italiens ständiga representation till kommissionen de kompletterande uppgifter som kommissionen begärt in från de italienska myndigheterna i skrivelser av den 18 april 2000, den 5 juli 2000 och den 21 september 2000, samt vid det bilaterala mötet den 13 december 2000.
- (3) Genom en skrivelse av den 2 april 2001 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd.
- (4) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet.

⁽¹⁾ EGT C 140, 12.5.2001, s. 2.⁽²⁾ Regionen Venetos regionala lag nr 5 av den 28 januari 2000 om bestämmelser om ny finansiering och om ändring av regionala lagar inför utformningen av regionens årliga och fleråriga budget (budgetlag 2000).⁽³⁾ Se fotnot 1.

- (5) De italienska myndigheterna inkom med synpunkter genom skrivelser av den 12 juni 2001 och den 22 juni 2001. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

II. BESKRIVNING

- (6) I artikel 35 i regional lag nr 5/2000 föreskrivs statligt stöd för att förbättra villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, avsett att beviljas för projekt som genomförs av företaget i jordbrukets livsmedelsindustri som ansökt om stöd i enlighet med rådets förordning (EG) nr 951/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter ⁽⁴⁾ under programperioden 1994-1999 ⁽⁵⁾. Vissa företag har redan inlett projekten, men de har ännu inte fått statliga medel på grund av att det inte finns några medel tillgängliga.
- (7) I de regionala myndigheternas beslut nr 4202 av den 14 september 1993 anges att de berörda företagen varje år mellan den 30 april och den 30 september kunde lämna in ansökningar om stöd till projekt inom den aktuella ordningen. Ansökningarna skulle lämnas in till de behöriga regionala myndigheterna, dvs. Giunta regionale, avdelningen för jordbruk och kontakter med gemenskapen. Efter urvalsförfarandet offentliggjorde de behöriga myndigheterna vilka projekt som beviljats stöd i form av en rankingslista över godkända projekt. Rankingslistan över godkända projekt och de regionala myndigheternas beslut om godkännande av rankingslistan offentliggjordes i regionens officiella tidning. Till de företag, vars projekt inte antagits, skickades en skrivelse med skälen till detta.
- (8) Enligt de italienska myndigheterna motsvarar det faktum att rankingslistan över antagna projekt offentliggjordes i regionens officiella tidning enligt lagen om akters offentliga karaktär ⁽⁶⁾ ett officiellt meddelande från myndigheterna till

⁽⁴⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 22.⁽⁵⁾ Regionen Venetos operativa program godkändes genom kommissionens beslut av den 2 oktober 1996.⁽⁶⁾ Lag nr 241 av den 7 augusti 1990, Italiens officiella tidning, allmänna serien N. 192, 18.8.1990, om nya bestämmelser för administrativa förfaranden och om rätten att få ta del av offentliga handlingar.

de ansökande om att deras projekt antagits och detta innebär i sin tur att de företag som var med i rankingslistan har berättigade förväntningar på att få stöd.

- (9) Enligt de italienska myndigheterna kunde investeringarna göras när det hade meddelats att projektets kostnader var stödberättigande och således efter det att ansökan om finansiering hade lämnats in ⁽⁷⁾.
- (10) De italienska myndigheterna hade för avsikt att varje halvår upprätta rankingslistor över antagna projekt så länge det fanns medel till detta enligt det operativa programmet för regionen Veneto. Genom de regionala myndigheternas beslut nr 4102 av den 23 november 1999 ⁽⁸⁾ offentliggjordes den slutliga rankingslistan över antagna projekt, dvs. projekt för vilka ansökningar lämnats in fram till och med den 14 juli 1999. De tillgängliga medlen tog slut innan alla projekt på rankingslistan hade fått stöd. Ett antal projekt kunde inte genomföras, trots att de hade beviljats stöd i och med att listan offentliggjordes.
- (11) För att lösa detta problem tog man till alternativa finansieringskällor (som outnyttjade öronmärkta medel, medel från agrimonetära fonder och fonder i enlighet med artikel 29 i regional lag 88 av den 31 oktober 1980 ⁽⁹⁾) och därefter återstod endast 36 projekt att finansiera av de 150 projekt som ursprungligen fanns med i den slutliga rankingslistan.
- (12) Artikel 35 i regional lag nr 5/2000 avser just finansieringen av de 36 projekten som inte kunnat få stöd under programperioden 1994–1999, men som var med på listan över antagna projekt och som redan hade inletts.
- (13) Stödordningen beräknas kosta fem miljarder italienska lire (2 582 284 euro), men de italienska myndigheterna anger att man, om det i framtiden frigörs ytterligare medel, kommer att bevilja ytterligare stöd till de aktuella projekten. Stöd kommer att beviljas tills att de tillgängliga medlen är slut (antingen det ursprungliga anslaget eller det ökade anslaget).
- (14) De planerade stöden kan inte kumuleras med andra stöd för samma ändamål.
- (15) Det är fråga om en exceptionell och tidsbegränsad åtgärd. Vid tidpunkten för godkännandet, dvs. när rankingslistan offentliggjordes, uppfyllde projekten de sektorsbegränsningar och villkor som anges i det regionala operativa programmet för regionen Veneto och villkoren i kommissionens beslut 94/173/EG av den 22 mars 1994 om de urvalskriterier som skall fastställas för investeringar avsedda att förbättra villkoren för förädling och saluföring av

jordbruks- och skogsbruksprodukter och om upphävande av beslut 90/342/EEG ⁽¹⁰⁾, dvs. de bestämmelser på vilka de regionala myndigheterna grundade sitt godkännande av ansökningarna om stöd.

- (16) De italienska myndigheterna anger också att även om det var fråga om programplaneringsperioden 1994–1999 bedömdes de föreslagna projekten i förhållande till *gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn* ⁽¹¹⁾ (nedan kallade riktlinjerna) då stödordningen anmäldes efter det att de riktlinjerna trätt i kraft. Myndigheterna har förbundit sig att iaktta de villkor och begränsningar som anges i punkt 4.2 i riktlinjerna, det vill säga följande:
- a) Stödnivån får inte överskrida 40 % av de stödberättigande kostnaderna.
- b) Inget stöd får utgå till företag i ekonomiska svårigheter.
- c) Stöd får endast beviljas företag som uppfyller minimistandarder för miljö, hygien och djurens välfärd, men stöd kan emellertid beviljas för att göra det möjligt för ett företag att anpassa sig till de nya minimistandarderna för miljö, hygien och djurens välfärd.
- d) Regionen skall kontrollera att det i framtiden kommer att finnas normala avsättningsmöjligheter på marknaden för produkterna i fråga genom att begära in och kontrollera företagets försäljningsavtal för produkterna i fråga.
- (17) Beträffande de villkor som anges i punkt 16 leden b, c och d har de italienska myndigheterna meddelat att de följer planen för landsbygdens utveckling för regionen Veneto 2000–2006 ⁽¹²⁾. Stödet betalas ut som investeringsbidrag och överskrider inte 40 % av de stödberättigande kostnader, vilket kontrolleras, och stödet uppfyller de begränsningar och villkor som anges i punkt 4.2 i riktlinjerna. De kostnader som uppstår genom tillämpningen av den nämnda artikeln åligger helt och hållet regionen, och stödet får inte kumuleras med andra stödinstrument eller stödordningar.
- (18) Inget stöd kommer att beviljas projekt som innebär överträdelse av de förbud och begränsningar som fastställts för den gemensamma organisationen av marknaderna eller som avser framställning och saluföring av imitations- eller ersättningsprodukter för mjölk och mjölkprodukter.

⁽⁷⁾ Enligt artikel 11 i regional lag nr 1 av den 8 januari 1991 (vilken anmäldes till kommissionen som statligt stöd nr N100/91 och som kommissionen godkände genom beslut SG (91) D/7024), skall de åtgärder för vilka det ansökts om stöd, oavsett vilken typ av åtgärd det är fråga om, genomföras efter det att ansökan om finansiering lämnats in.

⁽⁸⁾ Regionen Venetos officiella tidning nr 112, 28.12.1999.

⁽⁹⁾ I lagen föreskrivs stöd till de strukturer som arbetar med att förbättra och skydda jordbrukets och djurhållningens image (stödet godkändes genom en skrivelse från kommissionen av den 17 oktober 1980 (ref. 16065).

⁽¹⁰⁾ EGT L 79, 23.3.1994, s. 29.

⁽¹¹⁾ EGT C 232, 12.8.2000, s. 19.

⁽¹²⁾ Planen godkändes av kommissionen genom beslut nr C(2000)2904 av den 29 september 2000.

III. SKÅL TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

- (19) Kommissionen inledde det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget då den hyste tvivel om huruvida den stödordning som inrättas genom artikel 35 i regional lag nr 5/2000 är förenlig med den gemensamma marknaden eller inte.
- (20) Kommissionens tvivel orsakas av det faktum att stöd även kan beviljas företag som redan genomfört de investeringar som de ansökt om stöd för under programperioden 1994-1999, dvs. inom ramen för en ordning för samfinansiering.
- (21) När förfarandet inleddes kunde kommissionen därför inte utesluta att det var fråga om stöd med retroaktiv verkan och för åtgärder som stödmottagaren redan har genomfört, vilket ger ett stöd som saknar den nödvändiga stimulans-effekten och som därför måste betraktas som finansiering som endast syftar till att hjälpa stödmottagaren att betala en skuld.
- (22) Enligt punkterna 3.5 och 3.6 i riktlinjerna måste stödåtgärder för att vara förenliga med den gemensamma marknaden innehålla en stimulansfaktor eller kräva en motprestation från mottagaren⁽¹³⁾.
- (23) Den anmälda stödordningen förefaller således omfattas av tillämpningsområdet för punkterna 3.5 och 3.6 i riktlinjerna. Utifrån de uppgifter som fanns tillgängliga i samband med att förfarandet inleddes drog kommissionen slutsatsen att de skäl som angivits av de italienska myndigheterna inte var tillräckliga för att bevisa att det, varken när det gäller stöd inom programperioden 1994-1999 eller när det gäller den anmälda stödordningen, fanns ett juridiskt åtagande som skulle kunna styrka påståendet om att de potentiella stödmottagarna hade berättigade förväntningar av ett sådant slag att stimulansmomentet var tillräckligt för att de skulle inleda åtgärderna.
- (24) Kommissionen ansåg att det inte var troligt att det skulle ha uppstått berättigade förväntningar på stöd inom ramen för
- programperioden 1994-1999, varken till följd av lagen om akters offentliga karaktär⁽¹⁴⁾ eller de skrivelser som de regionala myndigheterna skickat ut som bekräftelse på att ansökningarna om finansiering tagits emot⁽¹⁵⁾ eller de regionala myndigheternas praxis att alltid betala ut stöd till de projekt som efter bedömning och beslut av de regionala myndigheterna tas upp i rankingslistan över antagna projekt.
- (25) Kommissionen ansåg att det inte innebar något juridiskt bindande åtagande från de regionala myndigheternas sida att godkända projekt fördes upp på en rankingslista som offentliggjordes i regionens officiella tidning under perioden 1994-1999, varför argumentet om berättigade förväntningar faller. Den bristande stimulans-effekten bekräftas också genom följande: Faktum är att företagen på listan, trots att de inte fått några medel från de regionala myndigheterna, inte vidtagit några åtgärder för att hävda sina rättigheter, vilket är anmärkningsvärt då de regionala myndigheterna med stöd av den nationella förvaltningsrätten anser att företagen har rätt till medlen. Enligt kommissionen väckte företagen inte talan då de regionala myndigheterna inte gjort något juridiskt bindande åtagande och eftersom företagen därför sannolikt inte kunde begära utbetalning av medlen.
- (26) Kommissionen har också uttryckt tvivel om huruvida stöd för åtgärder som genomförts innan ansökan godkänns verkligen kan betraktas som stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter i enlighet med artikel 87.3 c i EG-fördraget. Enligt kommissionens praxis, vilken bekräftats av EG-domstolen⁽¹⁶⁾, kan ett stöd som underlättar utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner bara betraktas som ett sådant om kommissionen kan konstatera att marknadskrafterna i sig inte är tillräckliga för att de stödmottagande företagen skall kunna bidra till att förverkliga det uttalade målet. I det aktuella ärendet har företagen uppenbarligen genomfört investeringarna utan stödet.
- (27) En annan faktor som ger upphov till tvivel när det gäller det eventuella stimulansmomentet är rankingslistan. I de regionala myndigheternas beslut nr 4202/1993 anges att ansökningarna skall lämnas in till de regionala myndigheterna mellan den 31 januari och den 30 september varje år. Därefter beskrivs hur ansökningarna bedöms och det anges

⁽¹³⁾ Se följande ärenden: C1/98 (f.d. N750/B/95) om den stödordning som Italien har genomfört till förmån för produktion, bearbetning och saluföring av produkter som finns förtecknade i EG-fördragets bilaga I (regionen Siciliens lag nr 68 av den 27 september 1995), C 36/98 om den stödordning som Italien har för avsikt att genomföra till förmån för små och medelstora företag som är verksamma i mål 1-regioner, C70/98 om den stödordning som anmälts av Italien (regionen Marche) och som avser ändringar av det enhetliga programdokumentet för 1994-99 avseende åtgärder från gemenskapens strukturfonder till förmån för mål 5b-regioner.

⁽¹⁴⁾ Se fotnot 6.

⁽¹⁵⁾ De italienska myndigheterna har lämnat in en kopia av en skrivelse av den 1 april 1999 i vilken regionen Veneto informerar en potentiell stödmottagare om att dennes ansökan inkommit till den avdelning som ansvarar för strukturåtgärder inom jordbrukets livsmedelsindustri för sedvanlig teknisk och administrativ granskning. Myndigheterna måste skicka ett sådant meddelande i enlighet med lagen om akters offentliga karaktär (se fotnot 6).

⁽¹⁶⁾ Se EG-domstolens dom av den 17 september 1980 i mål C-730/79, *Philip Morris mot kommissionen*, REG 1980, s. 2671, punkterna 11 och 12.

att myndigheterna skall meddelas de ansökande om skälen till varför en viss ansökan, som inte uppfyller kraven, inte kan godtas. Utifrån detta skulle det vara möjligt att dra slutsatsen att de regionala myndigheterna på grundval av rankingslistan skulle kunna beräkna och återkommande uppdatera exakt vilka belopp som återstår och därmed kunna undvika att nya ansökningsomgångar offentliggörs och att det kommer nya ansökningar som inte kan beviljas på grund av att medlen är slut.

(28) Ytterligare faktorer som ger upphov till tvivel när det gäller det eventuella stimulansmomentet är det ekonomiska anslag som fastställs i artikel 35 i den aktuella lagen, stödnivån och de exakta stödbeloppen. Anslaget ligger på fem miljarder ITL, dvs. 2,5 miljoner euro, vilket endast är tillräckligt för att täcka en del av de potentiella stödmottagarnas kostnader som ligger på 70 miljarder ITL, dvs. 35 miljoner euro. Det är således inte klart varför de italienska myndigheterna anger att investeringsbidraget inte kommer att överskrida de godkända kostnaderna när stödnivån enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över visar att stödnivån skulle vara lägre än 10 %⁽¹⁷⁾. Det faktum att de italienska myndigheterna anser att en så låg stödnivå är tillräcklig för säkra stimulansfaktorn är, med tanke på att det i det operativa programmet för regionen föreskrivs en mycket högre stödnivå för samma typ av projekt⁽¹⁸⁾, ett ytterligare tecken på att stimulansfaktorn saknas för de projekt som skall beviljas stöd.

(29) Dessutom överensstämmer de sista kompletterande uppgifterna (som registrerades den 30 januari 2001) inte med de uppgifter som lämnats in tidigare. Uppgifterna skiljer sig åt på följande punkter:

- a) Den slutliga rankingslistan innehåller 134 godkända projekt och inte 150. Det innebär att det återstår 36 projekt att finansiera.
- b) Uppgifterna om de exakta kostnaderna för de investeringar som stödmottagarna gjort överensstämmer inte. Enligt de senaste uppgifterna är det fråga om 120 081 miljoner ITL och inte 70 000 miljoner ITL som angivits tidigare.

(30) En annan aspekt som måste klargöras är åtgärdens varaktighet. De italienska myndigheterna angav ursprungligen att det var fråga om en exceptionell och tidsbegränsad åtgärd (se punkt 15). Detta strider mot andra uppgifter från samma myndigheter⁽¹⁹⁾ om att samma projekt kan komma att kunna beviljas mer stöd i framtiden. Faktum är att det i den ursprungliga anmälan anges att det om det efter det att bedömningen avslutats skulle visa sig att det behövs ytterligare medel, kommer dessa medel under alla omständigheter inte att överskrida vad som behövs för att täcka de behov som återstår från programperioden 1994-1999. De italienska myndigheterna har därför åtagit sig att anmäla alla fall som går utöver den 20-procentsregel som fastställs i

kommissionens meddelande nr 54/94/D24823 av den 22 februari 1994. De regionala myndigheterna har inte inkommit med några kompletterande upplysningar om dessa kompletterande finansieringsmöjligheter eller om villkoren för utbetalning av dessa och de förefaller strida mot myndigheternas uppgift om att det är fråga om en engångsåtgärd.

(31) De italienska myndigheterna anger slutligen att de projekt som presenterats och godkänts under programperioden 1994-1999, men som ännu inte inletts, kommer att finansieras via den nya planen för landsbygdens utveckling för regionen Veneto 2000-2006, förutsatt att de är förenliga med den nya gemenskapslagstiftningen för jordbrukssektorn. Det påståendet går emellertid svårigen ihop med uppgifterna om den slutliga rankingslistan (dvs. uppgifterna om godkända projekt), som skickades in tillsammans med de sista kompletterande uppgifterna (som registrerades den 30 januari 2001). Av sammanlagt 134 godkända projekt hade 20 finansierats med medel från agrimonetära fonder, 10 med outnyttjade öronmärkta medel och 54 med medel i enlighet med regional lag 88/1980 och 4 i enlighet med lagdekret 173/98 och 10 projekt hade annullerats. Det återstår således bara 36 projekt att finansiera. Även om det i princip skulle vara möjligt att ta medel från det nya programmet för landsbygdens utveckling 2000-2006 är det inte tydligt vilka projekt de italienska myndigheterna avser när de hänvisar till de behov som återstår från föregående programperiod.

(32) Kommissionen förbehåller sig rätten att undersöka användningen av medel från agrimonetära fonder och outnyttjade öronmärkta medel. Det skulle kunna visa sig att den finansieringen utgör en otillåten användning av besluten om godkännande av stöden eller att användningen utgör stöd som inte anmälts till kommissionen.

IV. SYNUNKTER FRÅN ITALIEN OCH BERÖRDA PARTER

(33) Genom en skrivelse av den 22 juni 2001 inkom Italien med synpunkter till följd av kommissionens beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i fördraget. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

(34) De italienska myndigheterna hänvisar huvudsakligen till det administrativa förfarande som tillämpades för utbetalning av stöd under programperioden 1994-1999 för att visa att förfarandet var sådant att det uppstod ett juridiskt åtagande som skulle kunna styrka påståendet om att de potentiella stödmottagarna hade berättigade förväntningar av ett sådant slag att de hade tillräckligt med incitament att inleda åtgärderna innan stödet hade betalats ut. Beträffande de uppgifter som lämnades innan förfarandet inleddes preciserar de italienska myndigheterna att när väl ett projekt förts upp på rankingslistan över godkända projekt

⁽¹⁷⁾ De fem miljarder ITL som regionen förfogar över motsvarar mindre än 10 % av stödmottagarnas sammanlagda investeringskostnader.

⁽¹⁸⁾ I förordning (EG) nr 951/97 föreskrivs stöd på upp till 55 % för investeringar som genomförs i andra regioner än mål 1-regioner.

⁽¹⁹⁾ Se punkt 9 i beslutet om att inleda förfarandet.

inom jordbrukets livsmedelssektor så förblev de på listan ända tills att regionen kunde ställa medel till deras förfogande. I takt med att medel fanns att tillgå (antingen från regionens budget i enlighet med artikel 29 i regional lag nr 88/1980 om förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter⁽²⁰⁾, förordning 951/97 eller från statsbudgeten i form av medel från agrimonetära fonder eller outnyttjade öronmärkta medel) valde regionen genom ett särskilt beslut ut vilka projekt på rankingslistan som skulle få medel; urvalet baserades antingen på vilka projekt som var prioriterade eller vilka man föredrog och särskild vikt lades vid projekt som innebar ett fullständigt utnyttjande av de tillgängliga medlen.

- (35) Regionen hade således tillgång till ett antal projekt som snabbt och lätt kunde aktiveras när medel fanns tillgängliga. De italienska myndigheterna hävdar att systemet med en rankingslista över godkända projekt som, även om det inte finns några medel tillgängliga, står kvar på listan tills att det i ett senare skede finns medel, inte strider mot gemenskapslagstiftningen.
- (36) De italienska myndigheterna anger att artikel 35 regional lag nr 5/2000 avser 36 projekt som fortfarande står kvar på rankingslistan. Projekten har bedömts en andra gång och två av projekten har arkiverats då de inte längre är förenliga med riktlinjerna. Myndigheterna anger vidare att 15 företag har lämnat in nya ansökningar på grundval av åtgärd 7 (förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter) i landsbygdsutvecklingsprogrammet för regionen Veneto 2000-2006, vilket innebär att de avstår från sina tidigare ansökningar, om de beviljas medel för den nya programperioden 2000-2006. De regionala myndigheterna utesluter inte att fler företag kan komma att ta tillbaka sina ansökningar då de av olika skäl inte längre har något intresse av de ursprungliga projekten. Detta innebär att antalet potentiella stödmottagare är avsevärt lägre än i den ursprungliga rankingslistan.
- (37) De italienska myndigheterna hävdar att den åsikt som kommissionen ger uttryck för i sin skrivelse om inledande av förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget är juridiskt ogrundad och till och med strider mot kommissionens egen praxis.
- (38) Kommissionen inledde förfarandet angående det aktuella stödet då fanns en risk för att stöd skulle kunna beviljas de företag vilka fanns kvar på listan, men som redan hade inlett eller genomfört de investeringar för vilka de begärt stöd under programperioden 1994-1999. Kommissionen anser, med tanke på att regionen inte gjort något juridiskt bindande åtagande gentemot stödmottagarna, att stöd som beviljas i efterhand saknar den nödvändiga stimulans-effekten och att det därför finns en risk för att stöden kan betraktas som driftsstöd och således vara oförenliga med den gemensamma marknaden.
- (39) De italienska myndigheterna anser att punkt 3.6 i riktlinjerna⁽²¹⁾ och kommissionens tillämpning⁽²²⁾ av samma punkt har skapat berättigade förväntningar hos de ansökande om att stöd skulle komma att betalas ut och detta i och med att ansökningarna lämnades in till de behöriga myndigheterna. Faktum är att det var genom de regionala myndigheternas beslut nr 4202/93, i vilket det anges villkor för ansökan och för rankingslistan i enlighet med regional lag nr 1/1991⁽²³⁾, som de potentiella stödmottagarna försäkrades om att de skulle kunna få stöd för investeringar som inleddes efter det att ansökan lämnades in, men innan stödet betalas ut. De berättigade förväntningar som uppstod i och med att en ansökan lämnades in förstärktes också av det faktum att den ansökandes projekt togs upp på listan över godkända projekt.
- (40) De ansökande visste att de hade lämnat in korrekta ansökningar och att de uppfyllde villkoren i den aktuella lagen och de hade därför anledning att förvänta sig att ansökningarna skulle komma att godkännas, vilket också bekräftades genom att de togs upp på rankingslistan, även om de fick vänta på utbetalningen av stödet.
- (41) De italienska myndigheterna påpekar också att kommissionen brukar ha som praxis att godkänna förlängningar av godkända stödordningar för att säkra att de mål som fastställts för stödordningarna kan uppfyllas⁽²⁴⁾, och de italienska myndigheterna menar att det är en sådan förlängning man begär genom anmälan av den aktuella stödordningen i enlighet med artikel 35 i regional lag nr 5/2000. Med andra ord menar de italienska myndigheterna att stödordningen ifråga skulle ha varit förenlig med fördraget om stöden hade betalats ut före utgången av 1999, dvs. inom giltighetstiden för den eller de stödordningar som ansökningarna avser.
- (42) De italienska myndigheterna förklarar att enligt italiensk förvaltningsrätt är det möjligt att väcka talan vid förvaltningsdomstol angående skada men också angående berättigade förväntningar som inte uppfyllts. Med berättigade förväntningar avses privata och juridiska personers rätt att förvänta sig att den offentliga förvaltningen använder sina befogenheter på ett korrekt sätt, både vad gäller förvänt-

⁽²⁰⁾ EGT L 91, 6.4.1990, s. 1.

⁽²¹⁾ I punkt 3.6 i riktlinjerna anges att stöd som beviljas retroaktivt till verksamhet som mottagaren redan påbörjat inte kan anses innehålla den stimulansfaktor som krävs och sådant stöd skall anses utgöra driftstöd som endast har till syfte att befria mottagaren från en finansiell börda. Med undantag av kompenserande stödordningar, bör samtliga stödordningar innehålla bestämmelser om att stöd inte får beviljas till redan igångsatt arbete eller till åtgärder som inletts innan en ansökan om stöd lämnats in på rätt sätt till den behöriga myndigheten.

⁽²²⁾ Beslut SG(2000) D/108799 (stöd N 226/2000) av den 28 november 2000, beslut SG(2001) D 286857 (stöd N 729/a/2000) av den 13 mars 2001, beslut SG(2001) D/286508 av den 28 februari 2001 och beslut SG(2000) D/105958 av den 4 augusti.

⁽²³⁾ I artikel 11 i lagen anges att "genomförandet av åtgärder som ingår företagets planering...får äga rum även innan stödet betalas ut på villkor att ansökan om stöd lämnats in innan arbetet inleddes...".

⁽²⁴⁾ Stöd N 63/2001 och stöd N 24/2001.

ningar på privaträttens område (fordringar) och att den offentliga förvaltningen följer de förfaranden som föreskrivits, särskilt enligt lagen om akters offentliga karaktär. Enligt den italienska kassationsdomstolens rättspraxis⁽²⁵⁾ kan en privat eller juridisk person vända sig till förvaltningsdomstol för att begära att en offentlig akt upphävs om den skadar dennes berättigade intressen eller rättigheter, men också för att erhålla exekution av en väntad åtgärd och ersättning för skada som uppstått på grund av att en akt antingen inte antagits eller att den antagits.

- (43) I det aktuella ärendet skulle de ansökandes (dvs. de som finns upptagna på listan) berättigade förväntningar (på stöd) innebära en fordran, då de på grundval av att de blivit godkända hade anledning att förvänta sig att stödet skulle komma att betalas ut.
- (44) De italienska myndigheterna håller det inte för omöjligt att förvaltningsdomstolen, om talan väcks i det aktuella ärendet, skulle döma de regionala myndigheterna till att betala skadestånd.
- (45) De italienska myndigheterna anger att inget av de företag som fortfarande finns med på listan har väckt talan vid förvaltningsdomstol för att erhålla utbetalning av stödet då de har anledning att tro att det kommer att betalas ut. För att kunna väcka talan mot regionen Veneto måste företagen kunna visa på en handling som rent faktiskt orsakar skada. En sådan handling skulle kunna göras av att stödet inte betalas ut och att listan ogiltigförklaras. Endast om stödet dras in eller beslut nr 4102 annulleras kan talan väckan då detta skadar de potentiella stödmottagarnas berättigade förväntningar på stöd.
- (46) Beträffande kommissionens tvivel angående användningen av medel från de agromonetära fonderna och av outnyttjade öronmärkta medel enligt punkt 31 i skrivelsen om beslutet att inleda förfarandet anger de italienska myndigheterna följande:
- (a) Stödordningen för åtgärder inom jordbrukets livsmedelsproduktion enligt rådets förordning (EG) nr 951/97 har använt medel från uppskrivningen av den italienska liran i enlighet med rådets förordning (EG) nr 724/97⁽²⁶⁾ och ingår i Italiens åtgärdsprogram, som kommissionen godkände genom skrivelse nr 5372 av den 2 juli 1998.
- (b) De outnyttjade öronmärkta medlen kommer från de medel som avsatts för att komplettera rörelsekapitalet för genomförande av gemenskapslagstiftningen inom det regionala operativa programmet för regionen Veneto enligt rådets förordning (EG) nr 951/97 och således är den rättsliga grunden det regionala operativa programmet för regionen Veneto, som kommissionen godkände genom beslut nr C/96 2598 av den 2 oktober 1996.

- (47) De italienska myndigheterna är inte överens med kommissionen om hur stödet skall beräknas och instämmer inte heller med kommissionens argumentering i punkt 27 i beslutet om att inleda förfarandet. Anslaget på fem miljarder ITL, dvs. cirka 2,5 miljoner euro är avsett att användas för att säkra en viss stödnivå, dvs. 30 % av de stödberättigande investeringarna motsvarande 15 miljarder ITL, dvs. cirka 7,5 miljoner euro. Uppgifterna om investeringarnas omfattning är preliminär eftersom projekten kommer att bedömas på nytt avseende de tekniska och formella aspekterna och det kommer att kontrolleras på nytt att de ansökande kan komma ifråga för stöd och beräknas hur omfattande investeringarna är, och så vidare. Den nya bedömningen kommer att göras på grundval av konkreta finansieringsprospekt så att så att de potentiella stödmottagarna inte behöver lida någon ytterligare skada.
- (48) Beträffande finansieringen av de projekt som fortfarande finns på listan med medel från planen för landsbygdens utveckling för regionen Veneto 2000–2006 (15 av företagen på listan har ansökt om medel inom ramen för planen, se punkt 32) bekräftar de italienska myndigheterna att företagen kommer att beviljas stöd endast om de uppfyller samtliga villkor enligt planen, bland annat villkoret att de åtgärder som ansökan avser inte får ha inletts.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

- (49) Enligt artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. De aktuella åtgärderna överensstämmer av nedanstående skäl med denna definition.
- (50) De aktuella åtgärderna, vilka finansieras med medel från regionen Veneto, gynnar vissa företag eller viss produktion (företag inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter) och kan komma att påverka handeln mellan medlemsstaterna med tanke på att Italien står för cirka 14,07 % av den samlade jordbruksproduktionen inom EU⁽²⁷⁾.
- (51) I de fall som avses i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget, kan vissa åtgärder undantagsvis betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden.
- (52) Med tanke på den ovan beskrivna åtgärdens natur är det enda tänkbara undantaget i det här fallet det undantag som föreskrivs i artikel 87.3 c i fördraget, enligt vilket stöd för att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller

⁽²⁵⁾ Corte di Cassazione Sezioni Unite 500/1999.

⁽²⁶⁾ EGT L 108, 25.4.1997, s. 9.

⁽²⁷⁾ Enligt de senaste tillgängliga uppgifterna från Eurostat som avser 2003, dvs. EU-15.

- regioner kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden när stödet inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- (53) För att kunna beviljas undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget skall stöd till investeringar inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter uppfylla villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 1/2004 av den 23 december 2003 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter⁽²⁸⁾. Om den förordningen inte är tillämplig eller om alla kriterier som föreskrivs där inte är uppfyllda, skall stödet bedömas på grundval av relevanta bestämmelser i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn.
- (54) Den aktuella stödordningen avser inte enbart små och medelstora företag och därför är förordning (EG) nr 1/2004 inte tillämplig. Bedömningen av stödet skall därför göras på grundval av riktlinjerna och närmare bestämt på grundval av punkterna 3.5, 3.6 och 4.2 i riktlinjerna.
- (55) På grundval av punkterna 3.5 och 3.6 i riktlinjerna anser kommissionen att stöd, för att vara förenligt med den gemensamma marknaden, måste innehålla en stimulansfaktor eller kräva en motprestation från mottagaren och att stöd som beviljas retroaktivt till verksamhet som mottagaren redan påbörjat inte kan anses innehålla den stimulansfaktor som krävs och att sådant stöd skall anses utgöra driftstöd. Med undantag av kompenserande stödordningar, bör samtliga stödordningar innehålla bestämmelser om att stöd inte får beviljas till redan påbörjat arbete eller till åtgärder som inletts innan en ansökan om stöd lämnats in på rätt sätt till den behöriga myndigheten.
- (56) Den stödordning som föreskrivs i artikel 35 i regional lag nr 5/2000 avser endast finansiering av projekt inom jordbrukets livsmedelsindustri för vilka ansökan om samfinansiering lämnats in under programperioden 1994-1999 och som godkänts genom att de tagits upp på de regionala myndigheternas lista över godkända projekt, men som inte fått något stöd på grund av brist på statliga medel (nedan kallade de projekt som står kvar på listan). För vissa av de projekt som står kvar på listan inleddes de investeringar som ansökan om stöd under programperioden 1994-1999 avsåg efter det att ansökan hade lämnats in.
- (57) Utifrån de uppgifter som kommit fram under det formella granskningsförfarandet anser kommissionen att den anmälda stödordningen är förenlig med den gemensamma marknaden, men att de projekt som står kvar på listan måste uppfylla villkoren i punkt 4.2 i riktlinjerna för att kunna komma ifråga för stöd. Stöd kan därför endast beviljas om följande villkor uppfylls:
- (a) Företagen skall vara ekonomiskt bärkraftiga.
- (b) Företagen skall uppfylla minimikraven när det gäller miljö, hygien och djurskydd.
- (c) Stödnivån får inte överstiga 50 % av stödberättigande investeringar i mål 1-områden och 40 % i övriga områden.
- (d) Utgifterna avseende byggnation, förvärv eller förbättring av fast egendom, nya maskiner och utrustning och allmänna kostnader får endast utgöra högst 12 % av de stödberättigande utgifterna.
- (e) Det skall framläggas tillräckliga bevis för att det i framtiden kommer att finnas normala avsättningsmöjligheter på marknaden för produkterna i fråga. Hänsyn skall tas till samtliga produktionsrestriktioner eller begränsningar av gemenskapens stöd enligt den gemensamma organisationen av marknaden. Särskilt gäller att inget stöd får beviljas projekt som innebär överträdelse av de förbud och begränsningar som fastställts för den gemensamma organisationen av marknaderna eller som avser framställning och saluföring av imitations- eller ersättningsprodukter för mjölk och mjölkprodukter.
- (58) Stöd kan undantagsvis beviljas för investeringsprojekt för vilka ansökan lämnats in avseende programperioden 1994-1999 och som godkändes under den perioden, men som ännu inte fått något stöd på grund av brist på statliga medel, och stöd kan endast beviljas för projekt som inletts efter det att ansökan om stöd lämnats in till de behöriga myndigheterna.
- (59) Efter att ha gått igenom dokumentationen om det administrativa förfarande som de italienska myndigheterna använde för stödansökningar under programperioden 1994-1999 och om den praxis som tillämpades under perioden⁽²⁹⁾ anser kommissionen att även de investeringar som anges i punkt 59 kan godkännas. Enligt den praxis som tillämpades under perioden skall stöd, inom ramen för en stödordning som innebär en förlängning av en tidigare stödordning, som beviljats för åtgärder som inletts efter det att ansökan lämnats in inte anses sakna den stimulansfaktor som krävs och skall således inte anses utgöra driftstöd om investeringarna inletts och arbetet påbörjats efter det att en korrekt ansökan lämnats in och godkänts för stöd av myndigheterna.
- (60) Kommissionen vill i detta sammanhang påpeka för de italienska myndigheterna att kommissionen, enligt den praxis som tillämpas nu, anser att stöd som beviljas för åtgärder som inleddes efter det att stödansökan lämnats in, men innan det fattas något juridiskt bindande beslut om att stöd kommer att betalas ut till stödmottagarna saknar den nödvändiga stimulans-effekten⁽³⁰⁾.

⁽²⁹⁾ Kommissionen drog samma slutsats i ärendet N 715/1999, vilket meddelades genom skrivelse SG(2000) D/105754 av den 2 augusti 2000.

⁽³⁰⁾ Se artikel 17 i förordning (EG) nr 1/2004 och fotnot 20.

⁽²⁸⁾ EUT C 1, 1.1.2004, s. 1.

- (61) Beträffande användningen av medel från agrimonetära fonder och outnyttjade öronmärkta medel för finansieringen av de projekt som fanns kvar på listan per den 31 december 1999 anger de italienska myndigheterna att användningen av medel från uppskrivningen av liran i enlighet med förordning (EG) nr 724/97 för de åtgärder som föreskrivs i det regionala operativa programmet för regionen Veneto har godkänts av kommissionen genom skrivelse nr 5372 av den 2 juli 1998, samt att de outnyttjade öronmärkta medlen kommer från medel som avsatts för att komplettera rörelsekapitalet för genomförande av gemenskapslagstiftningen inom det regionala operativa programmet för regionen Veneto. Kommissionen drar slutsatsen att det inte förekommit något missbruk av besluten om godkännande av stöden och inte heller stöd som inte anmälts då det var fråga om stöd som föreskrivits i det gällande operativa programmet för regionen Veneto.
- (62) Beträffande användningen av uttrycket "engångsstöd" har de italienska myndigheterna förklarat att de med uttrycket menade att stödet inte är avsett att kumuleras med andra stöd och att det endast är avsett för de företag som finns kvar på listan och att det inte kan användas för andra åtgärder. När listan är tömd kommer stödet inte längre att ha några juridiska eller ekonomiska konsekvenser. De italienska myndigheterna angav ett ursprungligt anslag på 2,5 miljoner euro, men förbehåller sig rätten att även använda andra medel om anslaget skulle visa sig otillräckligt, detta även för att försäkra sig om en hög stödnivå för de godkända projekten. De italienska myndigheterna har förbundit sig att underrätta kommissionen om varje ökning på mer än 20 % av det ursprungliga anslaget.
- (63) Kommissionen praxis tillåter ökning av anslagen för befintliga stödordningar. Praxisen har bekräftats i artikel 4.1 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽³¹⁾. Kommissionen betraktar därför inte ändringar på mindre än 20 % av det ursprungliga anslaget för en stödordning som en ändring av ett befintligt stöd, men i fall där ökningen är större än 20 % måste detta anmälas i enlighet med artikel 4.2 i förordning (EG) nr 794/2004. Inget hindrar emellertid att de italienska myndigheterna ökar det ursprungliga anslaget till den aktuella stödordningen, förutsatt att det görs i enlighet med reglerna.

VI. SAMMANFATTNING

- (64) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att det stöd som föreskrivs i artikel 35 i regional lag nr 5/2000 till förmån till företag som bearbetar och saluför jordbruksprodukter är förenligt med bestämmelserna i punkt 4.2 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn. Stödåtgärden kan därmed omfattas av undantaget i artikel 87.3 c i EG-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Italien avser att genomföra enligt artikel 35 i regionen Venetos regionala lag nr 5/2000 är förenligt med den gemensamma marknaden, förutsatt att de villkor som anges i artikel 2 iakttas.

Artikel 2

De italienska myndigheterna skall underrätta kommissionen om varje ökning av det ursprungliga anslaget för den stödordning som inrättas genom artikel 35 i regional lag nr 5/2000.

Artikel 3

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 8 mars 2006.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽³¹⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 april 2006

om det statliga stöd som Förenade kungariket planerar att genomföra för inrättandet av en kärnavvecklingsbyrå (Nuclear Decommissioning Authority)

[delgivet med nr K(2006) 650]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/643/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA
BESLUTmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska sam-
arbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,efter att i enlighet med nämnda artiklar ⁽¹⁾ ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 19 december 2003, som kommissionen registrerade den 22 december 2003, under-
rättade Förenade kungariket kommissionen om de kon-
sekvenser på området statligt stöd som utkastet till lag om
att inrätta en kärnavvecklingsbyrå (nedan kallad stödåtgär-
den) får.
- (2) Genom skrivelse D/51248 av den 20 februari 2004 ställde
kommissionen frågor om stödåtgärden. Förenade kunga-
rikets sände sitt svar i en skrivelse av den 29 mars 2004,
som registrerades hos kommissionen den 15 april 2004.
- (3) Genom skrivelse D/54319 av den 16 juni 2004 ställde
kommissionen ytterligare frågor om stödåtgärden. Förenade
kungariket sände sitt svar i en skrivelse av den 14 juli 2004,
som registrerades hos kommissionen den 19 juli 2004.
- (4) Förenade kungariket lämnade kompletterande upplysningar
om stödåtgärden genom en skrivelse av den 10 september
2004, som kommissionen registrerade den 14 september
2004, och genom en skrivelse av den 14 oktober 2004,
som kommissionen registrerade den 19 oktober 2004.
- (5) Genom en skrivelse av den 1 december 2004 underrättade
kommissionen Förenade kungariket om sitt beslut att inleda
det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget
avseende det aktuella stödet.

- (6) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentlig-
gjordes i Europeiska unionens officiella tidning ⁽²⁾. Kom-
missionen uppmanade berörda parter att inkomma med
sina synpunkter.
- (7) Förenade kungariket inkom med synpunkter på inledandet
av förfarandet genom en skrivelse av den 31 januari 2005,
som registrerades hos kommissionen samma dag.
- (8) Kommissionen har tagit emot synpunkter från berörda
parter. Den har vidarebefordrat dessa synpunkter till
Förenade kungariket som givits tillfälle att bemöta dem.
Förenade kungarikets synpunkter sändes i en skrivelse av
den 4 mars 2005, som kommissionen registrerade den
7 mars 2005.
- (9) Möten hölls mellan Förenade kungariket och kommissio-
nen den 20 april, den 25 augusti och den 11 oktober 2005.
- (10) Förenade kungariket lämnade kompletterande upplysningar
om stödåtgärden genom en skrivelse av den 23 januari
2006, som kommissionen registrerade samma dag. En
ändringsskrivelse till denna sändes den 1 februari 2006,
som kommissionen registrerade samma dag. Förenade
kungariket sände kompletterande upplysningar om stödåtgär-
den genom en skrivelse av den 7 februari 2006, som
kommissionen registrerade samma dag. Förenade kunga-
riket lämnade ytterligare kompletterande upplysningar om
stödåtgärden genom en skrivelse av den 7 februari 2006,
som kommissionen registrerade den 10 februari 2006.
Förenade kungariket sände ytterligare kompletterande
upplysningar om stödåtgärden genom en skrivelse av den
29 mars 2006, som kommissionen registrerade den
30 mars 2006.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

- (11) Förenade kungariket var ett av de första länderna i världen
som började använda kärnteknik, båda för civila och
militära ändamål.

⁽¹⁾ EUT C 315, 21.12.2004, s. 4.⁽²⁾ Se fotnot 1.

- (12) Vid den tidpunkt då denna teknik först infördes lades vikt vid vetenskapliga förbättringar och effektivitetsvinster. Generellt togs ingen eller mycket begränsad hänsyn till förvaltningen av åtagandena på det kärntekniska området.
- (13) Den ökande medvetenheten om behovet av att till slut genomföra en gradvis avveckling av kärnanläggningarna ledde till att medel avsattes för förvaltningen av åtagandena på det kärntekniska området. Generellt var dock de medel som avsattes otillräckliga för att täcka kostnaderna för åtagandena, vars omfattning ännu var osäkra, men stigande. Till och med under slutet av det tjugonde århundradet förvaltade varje ägare åtagandena på det kärntekniska området självständigt, som i stor utsträckning förvaltades från fall till fall.
- (14) Den brittiska regeringen ansåg att detta slags förvaltning borde bytas ut mot en ny och mer effektiv metod för att göra det möjligt att hantera åtagandena på kärnenergiområdet effektivare och samtidigt bibehålla högsta säkerhetsnivå.
- (15) Under 2001 beslutade den brittiska regeringen att inleda en översyn av hur förvaltningen av den offentliga sektorns åtaganden på kärnenergiområdet skulle kunna koncentreras till ett enda offentligt organ. I juli 2002 publicerades en vitbok kallad "*Managing the Nuclear Legacy – A strategy for action*". Efter ett samrådsförfarande genomfördes idéerna i vitboken i lagstiftningen i form av 2004 års energilag.
- (16) Genom lagstiftningen bildades ett nytt offentligt organ kallat kärnavvecklingsbyrån. Kärnavvecklingsbyrån kommer gradvis att ta över ansvaret för förvaltningen av merparten av den offentliga sektorns åtaganden inom kärnenergiområdet i Förenade kungariket⁽³⁾. Därmed tar kärnavvecklingsbyrån över ansvaret för kärnanläggningar och tillgångar. I samband med ägarskapet av tillgångar och anläggningar tar kärnavvecklingsbyrån också över ansvaret för åtagandena på kärnenergiområdet och alla ekonomiska tillgångar som är kopplade till dessa anläggningar.
- (17) Syftet med kärnavvecklingsbyrån är en effektiv och säker förvaltning av åtagandena på kärnenergiområdet. Kärnavvecklingsbyrån kan fortsätta att driva de fysiska tillgångar som den tar över om den fortsatta driften av tillgångarna täcker mer än deras påverkbara kostnader och därför bidrar till att minska värdet på åtagandena. Kärnavvecklingsbyrån är en offentlig myndighet och har inget kommersiellt syfte. Byrån kommer inte att investera i några nya tillgångar eller driva någon ny verksamhet.
- (18) Kärnavvecklingsbyrån kommer inte själv att avveckla de anläggningar den får ansvar för. Dessa uppgifter kommer
- att läggas ut på andra organ. Kärnavvecklingsbyrån kan också ingå avtal om den fortsatta driften av kärnanläggningarna. De organ som kärnavvecklingsbyrån ingått avtal med för att driva en anläggning kallas Site Licensee Companies, SLC (nedan kallade koncessionshavarna). I början utses de tidigare ägarna till koncessionshavare av anläggningarna. Senare väljs de ut genom anbudsförhanden i syfte att utveckla en verklig kärnkraftsavvecklings- och saneringsmarknad.
- (19) För att finansiera verksamheten använder kärnavvecklingsbyrån värdet på de överförda finansiella tillgångarna och de nettointäkter som de överförda fysiska tillgångarna genererar. Då dessa resurser sannolikt inte är tillräckliga för att betala hela kostnaden för förvaltningen av åtagandena på kärnenergiområdet finansieras resterande del av staten.
- (20) De tillgångar som har tillhört United Kingdom Atomic Energy Agency (UKAEA) har överförts till kärnavvecklingsbyrån. Kommissionen har redan fattat beslut om denna aspekt av stödåtgärden i det beslut som det hänvisas till i punkt 5 ovan. Kommissionen ansåg inte att denna aspekt av stödåtgärden utgjorde statligt stöd enligt innebörden i artikel 87.1 i EG-fördraget.
- (21) Kärnavvecklingsbyrån har också tagit emot tillgångar som tillhört British Nuclear Fuels Limited (BNFL). Denna aspekt av stödåtgärden tas upp i detta beslut. Det skall påpekas att Förenade kungariket infört övergångsbestämmelser för att säkerställa att inget statligt stöd beviljas, trots att BNFL:s tillgångar formellt överförts till kärnavvecklingsbyrån, förrän kommissionen fattat ett slutligt beslut i ärendet.
- (22) BNFL är ett offentligt ägt aktiebolag som bedriver verksamhet på många områden inom kärnenergisektorn. Det finns med i nästan alla faser i kärnbränslecykeln: Det anrikar uranium (genom Urenco), levererar kärnbränsle, genererar el och upparbetar och förvarar utbränt kärnbränsle.
- (23) Merparten, men inte alla, av BNFL:s nukleära verksamheter och anläggningar har överförts till kärnavvecklingsbyrån. Den har tagit emot följande anläggningar:
- Alla Magnox-elanläggningar och Mawntrog-anläggningen.
 - Sellafieldanläggningen, som bland annat inbegriper upparbetningsanläggningarna Thermal Oxide Reprocessing Plant (THORP) och Sellafield Mox Plant (SMP). I Sellafieldanläggningen ingår också en av Magnox-anläggningarna som det hänvisas till ovan (Calder Hall station) och ett litet kraftvärmeverk (Fellside plant).

⁽³⁾ Dessa omfattar inte British Energys åtaganden, även om företaget efter att det omstrukturerades har klassificerats som ett offentligt företag av British Office of National Statistics.

- Springfieldsanläggningen som framställer kärnbränsle.
- Drigganläggningens förvaringsplats för lågaktivt avfall.
- Capenhurstanläggningen, som är så gott som avvecklad och som slutligen skall användas för lagring av uran.

(24) BNFL:s andra verksamheter, särskilt de som är kopplade till Urenco och Westinghouse, överförs inte till kärnavvecklingsbyrån. De skall omorganiseras och ingå i en mindre företagsgrupp.

(25) Tillsammans med ovannämnda anläggningar överför BNFL till kärnavvecklingsbyrån ett antal ekonomiska tillgångar kopplade till anläggningarna. Dessa tillgångar har tidigare inrättats för att åtminstone delvis finansiera anläggningarnas avveckling. Dessa tillgångar är följande:

- Nuclear Liabilities Investment Portfolio.
- Magnox Undertaking (ett offentligt tillskott från 1998 då BNFL tog över Magnox-reaktorerna).
- Andra bidrag av mindre omfattning, bland annat Springfields statsskuldsväxlar, som avsatts för att täcka kostnaderna för avvecklingen av Springfieldsanläggningen.

(26) Tekniskt överförs inte dessa tillgångar direkt till kärnavvecklingsbyrån, utan konsolideras i den statliga fonden "the Nuclear Decommissioning Funding Account". Staten finansierar istället kärnavvecklingsbyrån genom bidrag.

(27) I anmälan bifogade de brittiska myndigheterna en uppskattning av åtagandena på kärnenergiområdet och de tillgångar som överförts till kärnavvecklingsbyrån, tillsammans med en uppdelning av de belopp som härrör från kommersiell verksamhet respektive icke-kommersiell verksamhet.

(28) I inledningen av förfarandet ansågs alla åtaganden kopplade till UKAEA:s anläggningar vara utan kommersiellt syfte.

(29) För att uppskatta andelen åtaganden kopplade till BNFL:s anläggningar som härrörde från verksamhet utan kommersiellt syfte ansåg Förenade kungariket att bara finansiella åtaganden som fortfarande erkändes av endera

försvarsministeriet (Ministry of Defence, MOD) eller UKAEA var utan kommersiellt syfte. Skulder kopplade till tillgångar med dubbla (kommersiella/icke-kommersiella) syften som ännu inte erkändes av endera försvarsministeriet eller UKAEA hänfördes till BNFL:s kommersiella verksamheter, eftersom BNFL var operatör och ägare av dessa tillgångar, även om försvarsministeriet eller UKAEA tidigare hade använt dessa tillgångar.

(30) Uppdelningen av de beräknade åtagandena kopplade till anläggningar ägda av BNFL, i kommersiella och icke-kommersiella verksamheter, var följande:

Tabell 1

Åtaganden på kärnenergiområdet som skall överföras till kärnavvecklingsbyrån, beräkningar från mars 2003, i 2003 års priser, diskonterade med en nominell räntesats på 5,4 %, belopp i miljarder pund sterling ⁽¹⁾.

	Icke-kommersiella ändamål	Kommersiella ändamål	Summa skulder
Magnox-anläggningar (utom Calder Hall/Chapelcross)	0	3,9	3,9
Sellafieldanläggningen (utom Calder Hall)	3,8	10,1	13,9
Calder Hall/Chapelcross ⁽²⁾	0,2	0,6	0,9
Springfieldsanläggningen	0,1	0,2	0,2
Capenhurstanläggningen	0	0,2	0,3
Totalt	4,1	15,0	19,1

⁽¹⁾ Märk: De sammanlagda summorna i tabellerna motsvarar inte alltid summan av varje post på grund av de avrundningar som gjorts.

⁽²⁾ I motsats till de andra magnoxanläggningarna har dessa två kraftverk vissa icke-kommersiella skulder då de ursprungligen var militära kraftverk.

(31) De brittiska myndigheterna bifogade också följande tabell i anmälan. I den jämförs det beräknade värdet på den kommersiella delen av åtagandena kopplade till de anläggningar som skall överföras från BNFL till kärnavvecklingsbyrån och det ekonomiska värdet på de tillgångar som skall överföras till byrån tillsammans med anläggningarna. För de fysiska tillgångarna ansågs det ekonomiska värdet motsvara de kassaflöden som tillgångarnas fortsatta drift förväntades generera.

Tabell 2

Skillnader mellan kommersiella skulder och tillgångarnas värde per den 31 mars 2004, i 2004 års priser, diskonterad med en nominell räntesats på 5,4 %, belopp i miljarder pund sterling ⁽¹⁾.

Totala kommersiella kostnader för åtaganden på kärnenergiområdet	-14,7
Magnoxreaktorens framtida kassaflöden	-0,1
Sellafieldanläggningens kassaflöde (THORP & SMP)	2,3
Springfields framtida kassaflöde	0,2
Nuclear Liabilities Investment Portfolio	4,3
Magnox Undertaking	7,9
Övriga bidrag från kunder som inte ingår ovan	0,2
Kontanter och likvida tillgångar	0,1
Totalt	0,0

⁽¹⁾ Värdena är diskonterade med en nominell räntesats på 5,4 %.

3. SKÄLEN TILL ATT INLEDA FÖRFARANDET

- (32) När kommissionen inledde förfarandet hyste den först tvivel om vilken enhet som skulle ta emot statligt stöd enligt innebörden i artikel 87.1 i EG-fördraget. Kommissionen tog inte bara hänsyn till kärnavvecklingsbyrån, som kan ta emot direkta betalningar från staten, utan också till BNFL, som kunde undslippa avgifter som det annars skulle ha fått betala enligt principen om att förorenaren betalar.
- (33) Kommissionen undersökte därefter om det statliga stödet kunde anses vara förenligt med EG-fördraget. Den uttryckte allvarliga tvivel på att stödet var förenligt med riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön ⁽⁴⁾. Den uttryckte också allvarliga tvivel på om stödet kunde anses vara förenligt med gemenskapens riktlinjer för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽⁵⁾.
- (34) Kommissionen bedömde därefter, genom direkt tillämpning av artikel 87.3 c i EG-fördraget och mot bakgrund av målsättningarna i Euratomfördraget, om det statliga stödet kunde vara förenligt. Kommissionen ansåg att man i princip

kunde göra en sådan bedömning, men uttryckte också tvivel på om Förenade kungariket hade lämnat tillräckliga bevis på att stödets positiva inverkan för att uppfylla målen i Euratomfördraget uppvägde dess negativa inverkan på konkurrensen på den inre marknaden.

- (35) Slutligen hyste kommissionen tvivel om att det eventuellt inte förekom något statligt stöd på grund av att BNFL, innan några faktiska anbudsförfaranden kunde äga rum, tillfälligt skulle agera som koncessionshavare.

4. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (36) Efter det att inledandet av förfarandet hade offentliggjorts och inom den tidsfrist som faststälts i offentliggörandet tog kommissionen emot synpunkter från tre berörda tredje parter. Dessa sammanfattas nedan:

Electricité de France (EDF)

- (37) EDF stödjer det allmänna innehållet i stödåtgärden. EDF anser att den bidrar till att uppfylla målen i Euratomfördraget. EDF anser att det är nödvändigt att det införs lämpliga villkor för slutförvaringen av kärnavfall. Beträffande finansieringen av avvecklingen av kärnanläggningarna anser EDF att finansiella och industriella åtaganden måste följas åt och att man under själva driften måste avsätta och säkra lämpliga medel. EDF stödjer kommissionens insatser för att inrätta en gemenskapsram för att lösa dessa problem och välkomnar det faktum att kommissionen i detta sammanhang tar hänsyn till Euratomfördraget.

British Energy plc (BE)

- (38) BE välkomnar inrättandet av kärnavvecklingsbyrån. BE anser det inte sannolikt att stödåtgärden kan få konkurrens-hämmande effekter.
- (39) BE påpekar att den själv är kund hos BNFL, särskilt vad gäller bränsleleveranser och avfallshantering. Efter överföringen av dessa verksamheter till kärnavvecklingsbyrån och byråns utläggning av driften genom ett anbudsförfarande kan en av de nya operatörer som väljs ut mycket väl bli en konkurrent till BE. BE är bekymrad över att bolaget kan komma att bli kund till en av konkurrenterna.
- (40) BE uppmärksammar också kommissionen på det faktum att inrättandet av kärnavvecklingsbyrån och kommissionens bedömning av denna kan komma att äventyra BE:s omstruktureringsplan som godkänts av kommissionen.

⁽⁴⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽⁵⁾ Mot bakgrund av datum för anmälan av stödåtgärden är de riktlinjer som är tillämpliga de som offentliggjordes i EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

- (41) BE förklarar vidare att det inte anser att stödåtgärden har någon påverkan på handeln vad gäller leveranser av AGR-bränsle och upparbetning av utbränt AGR-bränsle, för även om BNFL:s enda konkurrent inom EU, AREVA, skulle etablera sig i Förenade kungariket skulle inte BE kunna byta till det, eftersom det redan ingått avtal med BNFL om villkoren för AGR-anläggningarna under den tid som dessa fortsätter att drivas.
- (42) Beträffande Magnox-reaktorerna och elmarknaden anser BE att stödåtgärden, även om den minskar BNFL:s reaktors kortsiktiga marginalkostnader, inte kan påverka det pris till vilket BE kan sälja sin egen kärnenergiproduktion och fossila produktion. Utifrån egen erfarenhet tror inte BE att stödåtgärden på ett konstlat sätt kommer att förlänga den tid som BNFL:s anläggningar kommer att drivas, eftersom BE uppskattar att dessa anläggningar rimligen befinner sig i en situation där de täcker sina egna kortsiktiga marginalkostnader.
- (43) BE lämnar sina synpunkter på samverkan mellan EG- och Euratomfördraget. Denna aspekt av företagets synpunkter verkar, även om de inte är lätta att tolka, tyda på att man enligt EG-fördraget bara kan bedöma stödåtgärder som inte är nödvändiga, eller som sträcker sig utöver vad som är nödvändigt, för att uppnå målen i Euratomfördraget.
- Greenpeace**
- (44) Greenpeace anser att åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Den framhåller vikten av att garantera en säker avveckling av kärnanläggningar samt att man tillämpar principen om att förorenaren betalar på kärnindustrin.
- (45) Greenpeace anser inte att stödet kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden. Den anser att den positiva effekten av att uppnå en säker och effektiv förvaltning av åtagandena inom kärnenergiområdet inte uppväger stödåtgärdens påverkan på konkurrensen.
- (46) Greenpeaces synpunkter är mycket omfattande och innehåller många bilagor. En stor del av synpunkterna relaterar till Greenpeaces skepsis vad gäller kärnenergi i allmänhet och särskilt det sätt man handskats med den i Storbritannien. Enligt Greenpeace medför kärnenergin mycket stora risker för miljön. Också upparbetningen av kärnavfall är, i motsats till direktförvaring, ett farligt och kostsamt alternativ.
- (47) Enligt Greenpeace har BNFL, som är en av de viktigaste aktörerna inom denna sektor i Förenade kungariket och som är offentligtägt, förvaltats på ett synnerligen riskfyllt och svårgenomskådligt sätt. Dess räkenskaper är svåra att analysera. Dålig likviditetsförvaltning och riskfyllda investeringar som inte visat sig vara ekonomiska har äventyrat bolagets förmåga att finansiera sina åtaganden på kärnenergiområdet. En del av de anslag som avsatts för att finansiera dessa åtaganden är inte likvida eller är, som i fallet med Magnox Undertaking (ett offentligt tillskott under 1998 då BNFL tog över Magnox-reaktorerna), av virtuell slag. Vidare har BNFL alltid underskattat sina kostnader för åtaganden och överskattat framtida intäkter, vilket ytterligare förvärrat situationen. Greenpeace bifogar en rapport som analyserar och kritiserar BNFL:s investeringsstrategi och räkenskaper.
- (48) Beträffande stödåtgärden anser Greenpeace att den skall betraktas som ett sätt för den brittiska regeringen att omstrukturera ett företag i svårigheter – BNFL – genom att befria det från dess sämsta tillgångar och de därtill kopplade potentiellt ofinansierade åtagandena för att inte bara ge bolaget möjlighet att stanna kvar på marknaden, utan också fortsätta som ett framgångsrikt bolag.
- (49) Greenpeace ifrågasätter också vilket slags framtida förhållande som kommer att finnas mellan BNFL och kärnavvecklingsbyrån. Enligt Greenpeace kommer det, när BNFL blir koncessionshavare för kärnavvecklingsbyrån, att bli svårt att avgöra vilken av de två enheterna som är av kommersiellt slag. Om det vore kärnavvecklingsbyrån som sökte utvinna vinster från kommersiell verksamhet skulle det strida mot syftet med byrån. På grund av svårigheterna med att avgöra vilken av de två enheterna som är den kommersiella blir det också mycket svårt att avgöra vilken av dem som tar emot statligt stöd.
- (50) Greenpeace tillägger att kärnavvecklingsbyrån sannolikt kommer att skapa nytt avfall genom sina verksamheter och att det inte är klart om den kommer att avsätta medel för att betala för avfallshanteringen.
- (51) Greenpeace ifrågasätter också Westinghouses framtid, ett företag som ägs av BNFL, men som inte överförts till kärnavvecklingsbyrån. Greenpeace ifrågasätter Westinghouses lönsamhet utan stöd från moderbolaget. Kommissionen uppfattar det som att Greenpeace menar att, om Westinghouse fortsätter sin verksamhet som en del av BNFL, kan tidigare och framtida kopplingar mellan BNFL och kärnavvecklingsbyrån leda till korssubventionering från kärnavvecklingsbyrån till Westinghouse. Greenpeace är också rädd för att en sådan korssubventionering kan påverka Westinghouses konkurrenters intressen vad gäller utformningen av kärnreaktorer. Oron för korssubventionering skulle öka om det, som Greenpeace misstänker, finns planer på att sälja delar av BNFL till den privata sektorn.
- (52) Greenpeace fortsätter att kritisera BNFL:s upparbetningsverksamhet. Greenpeace ifrågasätter de brittiska myndigheternas argument om att statligt stöd till denna verksamhet inte kan påverka handeln på grund av att det är svårt att transportera kärnavfall och att det därför inte skulle vara lönsamt för konkurrenterna att investera i nya upparbetningsanläggningar i Storbritannien. Enligt Green-

peace bortser man från det faktum att kärnavfall inte nödvändigtvis måste upparbetas, utan också kan bortskaffas genom direkt lagring. Nya investeringar i direkta lagringsanläggningar skulle vara ett lönsamt alternativ att erbjuda BNFL:s konkurrenter.

- (53) Greenpeace noterar också att, enligt de uppgifter som är tillgängliga för organisationen, de priser som BNFL erbjuder för sina bränsleupparbetningsavtal förefaller vara för låga för att täcka kostnaderna. BNFL, och därmed kärnavvecklingsbyrån, skulle därför generera ännu större förluster genom dessa verksamheter, och skapa behov av driftstöd. För att underbygga denna synpunkt hänvisar Greenpeace till priset 140 000 pund/ton för BE:s avtalsfästa utbetalningar till BNFL för upparbetning och förvaring av utbränt kärnbränsle. Greenpeace jämför detta belopp med beräkningar på mellan 330 000 pund/ton och 533 000 pund/ton för omfattande hantering av kärnavfall enligt fristående undersökningar från University of Harvard och NIREX.
- (54) Greenpeace ifrågasätter prognoserna för driften av SMP. Det skulle vara svårt att sätta SMP i drift och framställning av MOX-bränsle skulle bli ett allt mindre attraktivt alternativ för plutoniumhantering.
- (55) Beträffande Magnoxreaktorerna anser Greenpeace att deras fortsatta drift påverkar konkurrensen på elmarknaden, särskilt från förnybara energier. Greenpeace anser också att utbränt kärnbränsle från Magnoxreaktorer bör bortskaffas direkt istället för att upparbetas.

5. SYNPUNKTER FRÅN FÖRENADE KUNGARIKET OM INLEDANDET AV FÖRFARANDET

- (56) Förenade kungariket påminner först om sitt åtagande att avveckla kärnkraftverk och rensa upp på marknaden. Förenade kungariket betraktar inrättandet av kärnavvecklingsbyrån som ett unikt försök att på ett systematiskt sätt hantera tidigare åtaganden på kärnenergiområdet i Europa. Kärnavvecklingsbyrån förväntas inte bara göra avvecklingen säkrare och effektivare, utan också bana väg för en verklig marknad för kärnkraftsavveckling.
- (57) Förenade kungariket anser inte att stödåtgärden utgör statligt stöd till BNFL, eftersom BNFL inte längre äger några av de tillgångar vars kostnader för avveckling delvis kan komma att finansieras genom statliga medel. Förenade kungariket tillägger att den övergångsperiod under vilken BNFL blir koncessionshavare innan dessa faktiskt kan väljas ut genom konkurrensutsatta förfaranden inte heller kommer att leda till något statligt stöd till BNFL, eftersom alla betalningar till företaget under denna period kommer att jämföras med internationella komparatorer.
- (58) Förenade kungariket påstår dock att, även om kommissionen anser att stödåtgärden utgör statligt stöd till BNFL, bör detta stöd anses vara förenligt med EG-fördraget då det stödjer flera av målsättningarna i Euratomfördraget (främjande av FoU, hälsa och säkerhet, investeringar, regelbunden och rättvis försörjning, gemensam marknad och

konkurrensvinster inom kärnenergisektorn). Stödåtgärden kommer vidare att leda till miljövinster som överensstämmer med målsättningen i artikel 174 i EG-fördraget.

- (59) Förenade kungariket framhåller att det godtar att stödåtgärden utgör ett stöd till kärnavvecklingsbyrån. Det framhåller dock att stödet i detta ärende bör anses vara förenligt med den gemensamma marknaden av samma orsaker. Förenade kungariket bifogar en förteckning över fördelar som stödåtgärden kommer att leda till mot bakgrund av målsättningarna i Euratomfördraget. En kvalitativ bedömning görs av alla dessa fördelar, tillsammans med en kvantitativ beräkning av vinsterna när det anses vara möjligt.
- (60) Förenade kungariket bifogar en detaljerad förteckning över de verksamheter som stannar kvar inom BNFL och en värdering av dessa. Det förklarar också hur BNFL kommer att betalas när det drivs som koncessionshavare under den tillfälliga period innan dessa kan väljas ut genom konkurrensutsatta förfaranden. BNFL kommer bara att erhålla betalningar för ersättningsberättigande kostnader. Det innebär att kärnavvecklingsbyrån blir skyldig att nå kostnadsminskningar på 2 % per år. De ersättningsberättigande kostnaderna utsluter i princip eventuell kapitalavkastning. Kostnaderna kommer också att begränsas av budgeten genom en gräns för den årliga finansiering som kärnavvecklingsbyrån fastställer för anläggningen.
- (61) Betalningarna kan också inkludera så kallade resultatbaserade incitament som bara beviljas om de kostnadsbaserade resultatmålen uppnås. Dessa incitaments värde baseras på noggranna jämförelser av internationella verkstads- och byggföretags genomsnittliga vinstmarginaler.
- (62) Förenade kungariket ger sedan sina synpunkter på stödåtgärdens påverkan på konkurrensen på varje marknad som berörs av de anläggningar som BNFL överför till kärnavvecklingsbyrån.
- (63) Beträffande Magnoxreaktorerna anser Förenade kungariket inte att stödåtgärden kommer att påverka elmarknaden. En rangordning av magnoxreaktorer efter kortsiktiga marginalkostnader kommer alltid att ligga under marginalkraftverkets, även under perioder med minimal efterfrågan. Det innebär att varje minskning av de kortsiktiga marginalkostnaderna till följd av stödåtgärden varken påverkar den tidsperiod under vilken konkurrenterna kan driva sina anläggningar eller det pris till vilket de kan sälja sin produktion.
- (64) Beträffande THORP-anläggningen i Sellafield förklarar Förenade kungariket att den upparbetar utbränt AGR- och LWR-kärnbränsle. Att träda in på marknaden för upparbetning av utbränt AGR-bränsle skulle inte vara ekonomiskt lönsamt, framför allt på grund av transportkostnaderna till och från Förenade kungariket, som är det enda land där detta bränsle används. Trots att lagring är ett möjligt

alternativ till uppbyggnad av AGR-bränsle påstår Förenade kungariket att de snäva tidsmässiga och rättsliga restriktionerna för uppförandet av eventuella nya AGR-lagringsanläggningar till och med i Storbritannien skulle göra det ekonomiskt olönsamt för nya aktörer, särskilt mot bakgrund av den begränsade storleken på marknaden för förvaring av utbränt AGR-bränsle. Samma sorts argument används också för Springfieldsanläggningen, som bara producerar AGR- och Magnox-bränsle.

- (65) Beträffande utbränt LWR-bränsle gör Förenade kungariket gällande att merparten av detta slags bränsle, som THORP upparbetar, redan finns i landet och att svårigheterna med att frakta det till kontinenten skulle begränsa de ekonomiska incitamenten för konkurrenterna.
- (66) Beträffande SMP-anläggningen i Sellafield påpekar Förenade kungariket att det skulle skada konkurrensen om driften upphörde. Det skulle onekligen undanröja en viktig aktör på en mycket koncentrerad marknad. En nedläggning av SMP skulle innebära att betydande mängder plutonium regelbundet skulle behöva transporteras ut från Förenade kungariket, vilket skulle bli kostsamt för kunderna och innebära en potentiell fara.
- (67) Beträffande Driggs förvaringsplats för lågaktivt avfall hävdar Förenade kungariket att, eftersom de flesta länder inte tillåter import av radioaktivt avfall från utlandet för lagring eller bortskaffande, är det enda sättet att öka konkurrensen att bygga en till anläggning i landet. Detta är en ointressant investering, eftersom det blir svårt att få alla godkännanden som krävs. Den skulle också leda till överkapacitet, vilket skulle göra investeringen ännu mindre attraktiv. Ett effektivare sätt att främja konkurrensen på marknaden vore att kärnavvecklingsbyrån lade ut driften av Drigganläggningen genom ett öppet anbudsförfarande.

6. FÖRENADE KUNGARIKETS SVAR PÅ SYN- PUNKTERNA FRÅN DE BERÖRDA PARTERNA

EDF:s synpunkter

- (68) Förenade kungariket välkomnar EDF:s stöd för stödåtgärden.

BE:s synpunkter

- (69) Förenade kungariket välkomnar BE:s kommentarer till stöd för stödåtgärden.
- (70) Förenade kungariket anser att lämpliga rättsliga åtgärder säkerställer att inga problem uppstår om vissa av kärnavvecklingsbyråns anläggningar eventuellt skulle komma att drivas av BE:s konkurrenter.
- (71) Förenade kungariket är övertygat om att kommissionen helt kommer att ta hänsyn till villkoren i beslutet om

omstruktureringen av BE ⁽⁶⁾ när den överväger uppgifterna i detta ärende.

Greenpeaces synpunkter

- (72) Förenade kungariket anser att det i sina synpunkter på inledandet av förfarandet redan lämnat viktiga detaljuppgifter avseende de frågor som Greenpeace tagit upp. Svaren på Greenpeaces synpunkter begränsas därför till vissa sammanställningar av allmänt slag.
- (73) Förenade kungariket framhåller att stödåtgärden helt överensstämmer med principen om att förorenaren betalar. BNFL-gruppen bidrar med över 88 % av åtagandena genom de tillgångar som överförs till kärnavvecklingsbyrån ⁽⁷⁾. Stödet från den brittiska regeringen begränsas till vad som är nödvändigt för att erkänna att regeringen har det yttersta ansvaret för kärnteknisk säkerhet och fysiskt skydd i landet. BNFL gynnas inte direkt av de tillgångar och kommersiella intäkter det överför till kärnavvecklingsbyrån. Det gynnas bara av eventuella resultatbaserade incitament under den tid det driver anläggningarna om det når bättre resultat än de som regeringen fastställt.
- (74) Förenade kungariket ger en detaljerad förklaring av BNFL-gruppens nya struktur och dess förhållande till kärnavvecklingsbyrån.
- (75) Förenade kungariket framhåller också att kärnavvecklingsbyråns huvudsakliga funktion är att avveckla kärnkraftsanläggningar. Om driften av vissa tillgångar på kommersiell grund gör det möjligt för kärnavvecklingsbyrån att säkra denna målsättning på ett mindre kostsamt sätt samtidigt som den bibehåller samma höga säkerhetsnivå har den befogenhet att göra detta. Det är kärnavvecklingsbyrån som fattar dessa beslut, inte BNFL.
- (76) Förenade kungariket noterar att kommissionen redan tagit upp frågan om det pris som BNFL tar ut av BE för uppbyggnad och förvaring av utbränt kärnbränsle i sitt beslut om omstruktureringstöd till British Energy.
- (77) Slutligen ifrågasätter Förenade kungariket Greenpeaces åsikt att driften av kärnavvecklingsbyrån skulle vara ogenomtränglig och leda till korssubventionering med BNFL. Förenade kungariket hävdar tvärtom att kärnavvecklingsbyrån skulle vara en mästare på information till allmänheten. Dess stadgar inkluderar flera insynmekanismer vad gäller dess räkenskaper, utgifter och övergripande programplanering.

⁽⁶⁾ Kommissionens 2005/407/EG beslut av den 22 september 2004 om det statliga stöd som Förenade kungariket planerar att genomföra för British Energy plc EUT L 142, 6.6.2005, s. 26.

⁽⁷⁾ Förenade kungariket lade senare fram uppdaterade siffror som visade att över 100 % av åtagandena är täckta enligt Förenade kungariket.

7. **BEDÖMNING**

(78) Åtminstone vissa delar av stödåtgärden berör frågor som omfattas av Euratom-fördraget, varvid de skall bedömas enligt detta ⁽⁸⁾. I den utsträckning stödåtgärden inte är nödvändig eller går utöver målen för Euratom-fördraget eller om den snedvrider eller riskerar att snedvrida konkurrensen på den inre marknaden, skall den bedömas enligt EG-fördraget.

7.1. **Euratomfördraget**

(79) Inrättandet av kärnavvecklingsbyrån och det sätt på vilket den finansieras kommer per definition att påverka förvaltningen och finansieringen av åtagandena på kärnenergiområdet, inklusive avvecklingen av många kärnkraftsanläggningar och behandlingen av stora mängder radioaktivt avfall. Avveckling och hantering av avfall utgör en viktig del av kärnindustrins livscykel, vilket ger upphov till risker som måste behandlas ansvarsfullt, och av de kostnader som omfattas av sektorn. Ett av kärnindustrins prioriterade mål är att minimera strålningsriskerna. Kommissionen noterar att efter över 50 års drift av kärnindustrin i Förenade kungariket har frågorna om avveckling och avfallshantering blivit allt viktigare då allt fler anläggningar når slutet på sina livscykler och viktiga beslut och insatser krävs för att säkra både arbetstagarnas och befolkningens hälsa och säkerhet.

(80) Genom Euratom-fördraget behandlas den viktiga frågan om hälsa och säkerhet, samtidigt som det anges att fördraget syftar till att skapa förutsättningar för utvecklingen av en effektiv kärnindustri som väsentligt ökar energiproduktionen. I artikel 2 b i Euratom-fördraget anges att gemenskapen för att fullgöra sin uppgift skall uppställa enhetliga säkerhetsnormer för befolkningens och arbetstagarnas hälsoskydd samt övervaka tillämpningen av dessa normer. I artikel 2 c i Euratom-fördraget anges att gemenskapen när det är lämpligt skall underlätta investeringar inom kärnenergisektorn. Det är på denna grund som Europeiska atomenergigemenskapen inrättas genom Euratom-fördraget och skapar de instrument och ansvarsområden som krävs för att målen skall kunna uppnås. Det åligger således gemenskapen, vilket även bekräftats av domstolen, att sörja för kärnsäkerhet. Detta måste kopplas till det hälsoskydd

mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning som föreskrivs i artikel 30 i kapitel 3 om hälsoskydd i Euratom-fördraget ⁽⁹⁾. Kommissionen skall se till att Euratom-fördragets bestämmelser tillämpas och kan därför vid behov fatta beslut på grundval av fördraget och även avge yttranden.

(81) Kommissionen noterar de brittiska myndigheternas inslag om att effekterna av den anmälda stödåtgärden bland annat blir säkerställande av säkerheten i både de kärnanläggningar som är i drift och de som inte längre används, samt lagring och tillhandahållande av långsiktiga lösningar för utbränt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

(82) När kommissionen bedömer uppgifterna och särskilt när den fastställer om stödåtgärden är nödvändig eller omfattas av målen i Euratom-fördraget, noterar den att det ekonomiska stöd som regeringen beviljar kärnavvecklingsbyrån är utformat för att underlätta ovannämnda mål i fördraget. De brittiska myndigheterna har beslutat inrätta och finansiera kärnavvecklingsbyrån för att säkerställa en korrekt avveckling och avfallshantering som är tillräcklig för att skydda arbetstagarnas och befolkningens hälsa och säkerhet. Kommissionen medger därmed att de brittiska myndigheterna tar ansvar för sina skyldigheter enligt Euratomfördraget för att tillhandahålla en säker och tillräckligt utrustad avveckling som görs på ett korrekt och ansvarsfullt sätt som är förenligt med målen i Euratomfördraget.

(83) Den anmälda stödåtgärden stärker ytterligare uppfyllandet av målen i Euratomfördraget genom att säkerställa att ingen offentlig intervention används för andra ändamål än avveckling av föräldrade kärnanläggningar och säker hantering av radioaktivt avfall i samband med avbetalningen av kostnaderna för åtagandena på kärnenergiområdet. Ett system med tak och trösklar kommer att säkra att det finns tillräckliga medel för att målen skall kunna uppnås och att stödet begränsas till vad som är nödvändigt för att samma mål skall kunna uppnås.

(84) Kommissionen drar slutsatsen att den stödåtgärd som de brittiska myndigheterna föreslår är lämplig för den kombination av mål som skall följas och helt överensstämmer med målen i Euratomfördraget.

⁽⁸⁾ I artikel 305.2 i EG-fördraget anges att "bestämmelserna i detta fördrag skall inte medföra någon ändring i bestämmelserna om upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen".

⁽⁹⁾ Domstolens dom i mål C-29/99 av den 10 december 2002.

**7.2. Stöd i enlighet med artikel 87.1 i EG-fördraget –
Tillämpning av principen om att förorenaren
betalar**

- (85) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (86) För att bedöma om stödåtgärden utgör statligt stöd till BNFL eller kärnavvecklingsbyrån bedömde kommissionen först om den påverkade dessa enheter.
- (87) Med påverkan menas att staten betalar för kostnader som normalt borde ha burits av de två företagen. Det är därför nödvändigt att först införa ett riktmarke för vilka kostnader som normalt skall bäras av ett företag för att senare kunna bedöma om staten betalar delar av dessa kostnader.
- (88) Enligt artikel 174 i EG-fördraget skall gemenskapens miljöpolitik särskilt grundas på principen om att förorenaren betalar.
- (89) Enligt artikel 6 i fördraget skall miljöskyddskraven integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik.
- (90) Det innebär att det är kommissionens praxis att kräva att förorenarna internaliserar kostnaderna för förorening för att principen om att förorenaren betalar skall anses vara genomförd i politiken för statligt stöd⁽¹⁰⁾. Det innebär att dessa kostnader skall betraktas som kostnader som förorenaren normalt skall bära, vilket i sin tur innebär att om dessa betalas av staten skall de betraktas som en fördel från staten.
- (91) I detta ärende åtar sig staten att täcka eventuella tillkortakommanden i kärnavvecklingsbyråns förmåga att täcka kostnader kopplade till åtaganden på kärnenergiområdet för de tillgångar som överförs till kärnavvecklingsbyrån. Då dessa åtaganden avser upprepning av radioaktivt förorenade anläggningar anser kommissionen att dessa utgör kostnader för förorening, som enligt förklaringarna ovan normalt skall bäras av förorenarna, nämligen de som driver anläggningarna. Då staten betalar delar av dessa kostnader skall dessa betraktas som att förorenarna beviljas en fördel.
- (92) Kommissionen instämmer inte i Förenade kungarikets påstående att stödåtgärden uppfyller principen om att förorenaren betalar eftersom operatörerna täcker över 88 % av dessa kostnader enligt siffrorna från Förenade kungariket. Kommissionen anser att dessa beräkningar visar att ungefär 12 % av kostnaderna för förorening inte kommer att täckas av förorenarna, vilket påvisar att stödåtgärden inte helt uppfyller principen om att förorenaren betalar.
- (93) Medan det är relativt lätt att, som förklaras ovan, i detta ärende avgöra att stödåtgärden generellt leder till att förorenarna beviljas en fördel, men då de inte betalar hela den kostnad som uppstår från föroreningen är det svårare att fastställa i exakt vilken omfattning operatörerna är förorenare och därmed i vilken omfattning var och en av dem sluppit bära kostnaderna för föroreningen.
- (94) Merparten av kostnaderna för förorening är i detta ärende kostnader kopplade till avvecklingen av kärnkraftverk som under sin sammanlagda livscykel drivits av flera operatörer. Genomförandet av principen om att förorenaren betalar kräver i detta ärende förmågan att fastställa vilken av de på varandra följande operatörerna som är ansvarig för vilken del av kostnaderna.
- (95) Avvecklingskostnaderna uppstår direkt när anläggningen tas i bruk. Senare öknings av dessa kostnader är marginella jämfört med dem som skapas från början.
- (96) Ett fullständigt och direkt genomförande av internaliseringen av kostnadsprincipen, dvs. principen om att förorenaren betalar, kräver därför att anläggningens samtliga avvecklingskostnader tas med i priset på de första energienheter som anläggningen säljer.
- (97) Det är uppenbart att en sådan tolkning av principen om att förorenaren betalar helt strider mot de ekonomiska villkoren för elproduktion och är så ogenomförbar att den inte ens når sin egen målsättning. För att principen om att förorenaren betalar skall kunna tillämpas på dessa kostnader på ett praktiskt sätt godtas därför generellt att man måste hitta ett sätt att sprida kostnaderna för förorening (eller snarare en juridisk skyldighet att täcka dem), åtminstone under den tid som man förväntas driva anläggningen.
- (98) Det sätt på vilket dessa kostnader för förorening sprids är av särskild relevans för tillämpningen av reglerna om statligt stöd där staten ingriper för att betala avvecklingskostnaderna för anläggningar som haft flera ägare. Spridningen av kostnaderna för förorening mellan flera på varandra följande ägare leder till att den potentiella fördel som staten beviljar var och en av dem också sprids.

⁽¹⁰⁾ Jämför "Community Guidelines on State aid for environmental protection" (finns ej på svenska), EGT C 37, 3.2.2001, s. 3. Detta fastställs också i domstolens dom av den 20 november 2003 i mål C-126/01.

- (99) Det finns inget harmoniserat gemenskapssystem för tilldelning av avvecklingskostnader till flera på varandra följande ägare av kärnkraftsanläggningar. Medlemsstaterna har olika system för att genomföra en juridisk skyldighet för att klara åtagandena på kärnenergiområdet, dessa system leder till olika möjliga fördelningar av kostnader mellan flera på varandra följande ägare ⁽¹¹⁾.
- (100) Trots att det inte finns något harmoniserat system anser kommissionen att det fortfarande är möjligt att fastställa två omfattande kategorier.
- (101) Den första typen av system består i att behandla avvecklingskostnader som investeringskostnader. Skyldigheten att täcka dessa kostnader uppstår vid den tidpunkt när anläggningen tas i bruk och kostnaden kan därefter inte undvikas. I redovisningstermer motsvarar åtagandena en skuld till en hypotetisk avvecklingsoperatör. Liksom alla skulder kan skulden betalas av i delar eller köpas och säljas av olika parter. Skulden uppstår dock redan när anläggningen tas i bruk.
- (102) Den andra typen av system består i att behandla avvecklingskostnader som driftskostnader. Den juridiska skyldigheten att täcka dessa kostnader skapas periodiskt, vanligtvis på årsbasis, som en motprestation för driften av anläggningen. Framtida delbetalningar kan därmed undvikas. I redovisningstermer motsvarar åtagandena en årlig skatt till en hypotetisk avvecklingsoperatör. Den lagstadgade skyldigheten för denna motsvarighet till skatteavgift utlöses inte helt i början av driften, utan på löpande basis under driften av anläggningen.
- (103) De två systemen leder i praktiken ofta till samma beteende, särskilt för ekonomiskt effektiva kärnkraftverk ⁽¹²⁾. I detta fall tenderar operatörer som omfattas av det första systemet att avsätta medel för att kunna betala den skyldighet som från början utlösts på samma regelmässiga sätt som om de skulle ha gjort en årlig betalning.
- (104) De leder dock till två mycket olika tolkningar när det gäller bedömningen av statligt stöd om ett ekonomiskt ineffektivt kärnkraftverk överförs från en ägare till en annan med löfte om att staten betalar avvecklingskostnaderna vid en brist på medel.
- (105) I det första systemet kan inte den förste ägaren undvika skyldigheten att finansiera hela avvecklingen. Om inte ägaren kan sälja en del av åtagandena på marknadsvillkor till den nye ägaren fortsätter den tidigare ägaren att vara ansvarig för dessa och den nye ägaren kan inte, oavsett storleken på åtagandena, hållas ansvarig för den faktiska tid under vilken den förste ägaren drev anläggningen. Det kan leda till en situation där den förste ägaren måste bära en börda som är oproportionerligt hög i förhållande till den tid under vilken ägaren drev anläggningen och den nye ägaren bär en börda som är oproportionerligt låg. Kärnkraftverkets ekonomiska situation är den faktor som avgör åtagandenas spridning. I det extremfall där kärnkraftverket är så ineffektivt att det bara täcker driftskostnaderna är den förste ägaren ansvarig för alla avvecklingskostnaderna och den nye ägaren inte för några. Statliga ingripanden kan då bara tolkas som en fördel för den förste ägaren.
- (106) I det andra systemet skulle den nye operatören ha behövt betala för belopp som den i framtiden skulle ha ålagts enligt den periodiska ansvarsmekanismen. Den förste operatören kan, å andra sidan, undvika dessa åtaganden, eftersom den rättsliga skyldigheten att betala dem bara utlöses vid faktisk drift av anläggningen. Om den förste operatören inte får korrekt ersättning för en marknadstransaktion kan denne därför inte belastas för framtida åtaganden av den nye operatören. Därför fortsätter operatörerna genom detta system att vara ansvariga för sin del av avvecklingskostnaderna, oavsett kärnkraftverkets ekonomiska situation.
- (107) Förenade kungariket använder inget av de två referenssystemen för åtaganden inom kärnenergiområdet när det genomför principen om att förorenaren betalar enligt punkterna (100) och (101) ovan, eftersom den inte helt genomför principen om att förorenaren betalar. Det är dock nödvändigt att hänvisa till ett korrekt riktmärke för att bedöma stödåtgärden, annars skulle det inte vara möjligt att bedöma i vilken utsträckning principen om att förorenaren betalar har genomförts eller ej.
- (108) I detta skede av den rättsliga bedömningen kan inte kommissionen besluta om gemenskapens lagstiftning ger den möjlighet att införa en av de två metoderna ovan i samband med bedömningen av följderna av principen om att förorenaren betalar i enlighet med reglerna om statligt stöd. Kommissionen anser inte att det i föreliggande ärende är nödvändigt att fatta beslut i frågan, eftersom man i de två metoderna kommer till samma slutsats vad avser BNFL och kärnavvecklingsbyrån, dvs. att stödåtgärden inte utgör statligt stöd till BNFL, men utgör statligt stöd till kärnavvecklingsbyrån som kan komma att anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

⁽¹¹⁾ Det skall dock påpekas att frågan om flera på varandra följande ägare i många medlemsstater med kärnindustri är teoretisk, eftersom alla anläggningar alltid har ägts av en enda operatör.

⁽¹²⁾ Inom denna ram anses ett ekonomiskt effektivt kärnkraftverk vara ett som genererar tillräckliga inkomster för att täcka alla dess kostnader, inklusive alla avvecklingskostnader.

7.3. Stöd i enlighet med artikel 87.1 i EG-fördraget – Avsaknad av stöd till BNFL.

- (109) Kommissionen har bedömt om stödåtgärden utgör en fördel till BNFL i enlighet med vart och ett av de två referenssystem som anges i punkterna (101) och (102) ovan. Som förklaras ovan syftar båda bedömningarna till att säkerställa att BNFL, i enlighet med principen om att förorenaren betalar, täckt den del av åtagandena på kärnenergiområdet som det bara kan tilldelas med egna medel – och i synnerhet inte genom statligt stöd.
- (110) Vid dessa två bedömningar tog kommissionen hänsyn till bakgrunden bakom ägandet av tillgångarna, samt tidigare statligt ingripande till deras förmån, som sammanfattas nedan.
- (111) Magnox-reaktorerna ägdes och drevs ursprungligen av två offentligt ägda företag som också ägde andra reaktorer i Förenade kungariket. Den brittiska kärnsektorn omstrukturerades därefter i flera steg.
- (112) I ett första steg avskiljdes Magnox-reaktorerna från andra reaktorer. Magnox-reaktorerna grupperades tillsammans i ett enda offentligt företag kallat Magnox Electric. En skuld motsvarande den överförda anläggningens bokförda värde skapades. Detta var en skuld till Magnox Electric från de företag som nu bara ägde andra reaktorer än Magnox (nedan kallade operatörer med andra reaktorer än Magnox). Skulden öronmärktes senare för att täcka Magnox-reaktorernas fullständiga åtaganden på kärnenergiområdet.
- (113) I ett andra steg köpte den brittiska regeringen skulden från Magnox Electric och ersatte den med en förpliktelse att betala för åtagandena på kärnenergiområdet, som begränsades till samma värde som skulden, och indexerades till samma sats. Det skall noteras att denna transaktion inte ändrade Magnox Electrics ställning då det var berättigat att ta emot dessa pengar som ett led i den första transaktionen. Å andra sidan lättade staten på skuldbördan till operatörer med andra reaktorer än Magnox.
- (114) I ett tredje steg köpte BNFL Magnox Electric från regeringen till det symboliska priset av ett pund sterling. Vid den tidpunkten ersattes det offentliga företaget av ett nytt, fastställt till kärnkraftverkens nyligen beräknade negativa bokförda nettovärde: 3,7 miljoner pund sterling. Det skall noteras att detta företag, i motsats till vad kommissionen ansåg vid den tidpunkt då förfarandet inleddes, inte har något förhållande till det icke-ingripandebesked som kommissionen godkände i det statliga stödärendet N 34/90⁽¹³⁾.
- (115) Stödåtgärden utgör omstruktureringens fjärde och sista steg. BNFL överför kärnkraftverken till kärnavvecklingsbyrån tillsammans med samtliga finansiella tillgångar kopplade till dessa, inklusive det tidigare nämnda företaget (nedan kallat Magnox Undertaking).
- (116) Calder Hall och Chapelcross Magnox-reaktorer utgör ett undantag till den process som beskrivs ovan. BNFL har varit ansvarigt för dessa sedan 1971, när BNFL inrättades och dessa reaktorer överfördes till det. Vid samma tidpunkt övertog BNFL ägarskapet och ansvaret för Springfieldsanläggningen.
- (117) Övriga tillgångar som berörs av överföringen till kärnavvecklingsbyrån, särskilt THORP och SMP, ägdes från början av driften av BNFL och tills dess att de överfördes till kärnavvecklingsbyrån.

7.3.1. Bedömning enligt det första referenssystemet (avvecklingskostnader som investeringskostnader).

- (118) Enligt denna bedömning gäller, enligt punkt (103), att om en anläggning byter ägare kan inte köparen hållas ansvarig för åtaganden på kärnenergiområdet utöver dem köparen är redo att köpa från säljaren. Det innebär att om en tillgång har ett negativt bokfört värde som består av åtaganden för avveckling av kärnenergi, stannar bördan hos säljaren och om köparen samtycker till att ta ansvar för åtagandena är denne berättigad att ta emot betalning för dessa åtaganden till ett negativt pris.
- (119) Därför var BNFL berättigad, när det förvärvade anläggningar från Magnox Electric, att ta emot värdet på Magnox Undertaking till ett negativt pris för deras negativa bokförda värde. Företaget Magnox Undertaking kan därför inte tolkas som en fördel som beviljats BNFL, som med rätta kan införas i företagets balansräkning som en tillgång det äger. Det kan dock räknas som ett bidrag från BNFL för att uppfylla de åtaganden på kärnenergiområdet för vilka det påtagit sig allt ansvar.
- (120) Samma resonemang måste användas för överföringen av tillgångar från BNFL till kärnavvecklingsbyrån: eftersom kärnavvecklingsbyrån tar över alla åtaganden i detta referenssystem bör BNFL samtidigt tillhandahålla kärnavvecklingsbyrån positiva tillgångar till ett sammanlagt värde som motsvarar värdet på de överförda åtagandena. I annat fall skulle skillnaden utgöra stöd till BNFL.

⁽¹³⁾ Kommissionens beslut i det statliga stödärendet N 34/90. Skrivelse SG(90)D/2049.

(121) I tabellen nedan, som Förenade kungariket lämnat, ges en uppdatering av värdet på de åtaganden och tillgångar som BNFL överförde till kärnavvecklingsbyrån innan förfarandet inleddes. Det bör understrykas att, som anges ovan, det fullständiga värdet på Magnox Undertaking kan betraktas som ett bidrag från BNFL då BNFL var berättigat att självt få detta värde som en betalning vid den tidpunkt det köpte anläggningarna.

Tabell 3

2005 års beräkningar av tillgångar och åtaganden som skall överföras från BNFL till kärnavvecklingsbyrån och som visar BNFL:s bidrag för dess åtaganden på kärnenergiområdet. Beräkningar från mars 2005, till 2005 års priser, diskonterade med en nominell räntesats på 5,4 %, belopp i miljarder pund sterling.

Totala ekonomiska åtaganden på kärnenergiområdet	-15,1
Sellafieldanläggningens kassaflöde (THORP & SMP)	2,6
Springfields framtida kassaflöde	0,2
Magnox framtida kassaflöde	0,2
Magnox Undertaking	8,3
Nuclear Liabilities Investment Portfolio	4,0
Övriga bidrag från kunder som inte ingår ovan	0,3
Kontanter och likvida tillgångar	0,7
Totalt	1,1

(122) Tabellen ovan baserar sig på BNFL:s räkenskaper. Dessa räkenskaper har blivit föremål för revision. Bortsett från värdeökningen i Magnox Undertaking till följd av indexeringen består den huvudsakliga förändringen i förhållande till beloppen i inledningen av förfarandet av det faktum att BNFL kommer att överföra fler finansiella tillgångar till kärnavvecklingsbyrån.

(123) Kommissionen är medveten om att beräkningarna av framtida intäkter från Sellafieldanläggningen kan bli kontroversiell. Greenpeace bifogade en rapport som ifrågasätter hur lämpligt det är att investera i dessa tillgångar, särskilt för SMP.

(124) Kommissionen noterar dock att THORP:s framtida kassaflöde i huvudsak baseras på avtal som redan har under-teknats och som kommer att genomföras under den tid som anläggningen kommer att fortsätta att drivas. Det är därför inte troligt att beräkningarna av THORP:s framtida kassaflöde är bristfälliga. Det är möjligt att upparbetning

inte är den ur miljösynpunkt bästa lösningen för sluthantering av kärnavfall. Kommissionen anser dock att behörigheten att fatta detta beslut åligger de berörda länderna och är av väsentlig betydelse för gemenskapens politik för statligt stöd.

(125) SMP:s situation är av ett annat slag, eftersom SMP fortfarande måste ingå avtal för merparten av sin verksamhet. Kommissionen jämförde det värde som de brittiska myndigheterna lämnat med värdet från bedömningen av BNFL:s ekonomiska grund för Sellafields MOX-anläggning⁽¹⁴⁾. Kommissionen fann att de belopp som de brittiska myndigheterna använde ligger inom ett genomsnittligt intervall av rimliga scenarion som är ett resultat av den analys som genomförts av fristående konsulter för denna bedömning⁽¹⁵⁾.

(126) Kommissionen noterar Greenpeaces synpunkt på att bedömningen av BNFL:s ekonomiska grund för Sellafields MOX-anläggning gjordes efter det att merparten av investeringskostnaderna i SMP inte längre kunde återvinnas. Denna tidsaspekt innebär att ingen hänsyn togs till investeringskostnaderna när man fattade beslut om de ekonomiska grunderna för eller emot driften av anläggningen. Enligt kommissionen kan det positiva resultatet av bedömningen i detta sammanhang ge ett felaktigt intryck av att investeringen i SMP var ett lönsamt beslut, medan resultatet i själva verket bara innebär att eftersom investeringen redan hade gjorts var det mer logiskt att driva företaget i förhoppningen om att inte förlora mer pengar. Kommissionen noterar dock att denna distinktion bara påverkar gällande val av tidpunkt vid bedömningen, inte giltigheten av framtida beräkningar av kassaflöden.

(127) I det beräknade framtida kassaflödet för Magnox-reaktorerna tas hänsyn till de senaste elpriserna i Storbritannien. Elpriserna i Storbritannien var särskilt höga under slutet av 2005. Det är oklart om de kommer att ligga kvar på den nivån under en längre period. Vissa av de orsaker som

⁽¹⁴⁾ Se <http://www.defra.gov.uk/environment/consult/mox/> för alla rapporter som lämnats i detta offentliga samråd.

⁽¹⁵⁾ På grund av skillnaderna mellan de diskonteringsräntor som konsulterna använt och kommissionens referensränta kunde kommissionen bara jämföra rimliga orderstorlekar och inga exakta belopp.

vanligtvis läggs fram för höga elpriser kommer sannolikt att fortsätta, särskilt höjningen av gaspriserna och effekten av utsläppshandeln, och kan till och med öka när det gäller effekten av utsläppshandeln. Vidare är de belopp som använts för att beräkna detta kassaflöde fortfarande mycket försiktigt satta jämfört med dagspriserna ⁽¹⁶⁾, även om de tar hänsyn till den uppåtgående trenden. Kommissionen anser därför att denna beräkning är godtagbar under de få år under vilka Magnox-reaktorerna kommer att fortsätta att drivas.

(128) Kärnavvecklingsbyrån beräknar och publicerar sina egna beräkningar av de totala åtagandena inom kärnenergiområdet. Dessa beräkningar ligger högre än de som används i BNFL:s räkenskaper. De skiljer inte mellan ekonomiska åtaganden och åtaganden som inte är ekonomiska, eftersom denna skillnad, som är av betydelse vid kontroll av statligt stöd, inte är relevant för kärnavvecklingsbyråns verksamheter. Enligt Förenade kungariket leder en uppdelning av kärnavvecklingsbyråns senaste beräkningar ⁽¹⁷⁾ av de totala åtagandena i ekonomiska åtaganden och åtaganden som inte är ekonomiska i samma proportion som den som använts för beräkningen ovan till uppskattade totala ekonomiska åtaganden på kärnenergiområdet som når 18,2 miljarder pund till priser från mars 2005 (jämfört med 15,1 miljarder pund från BNFL:s räkenskaper). Det totala bidraget från BNFL enligt samma beräkning som i tabell 3 ovan blir negativt med 1,9 miljarder pund (istället för positivt på 1,1 miljarder pund ⁽¹⁸⁾).

(129) Kommissionen medger att det är svårt att beräkna åtaganden på kärnenergiområdet, eftersom de relaterar till verksamheter som kommer att äga rum långt in i framtiden och som vi fortfarande har liten erfarenhet av. Det gäller särskilt vid avvecklingsverksamheter som rör mycket specifika anläggningar som de som har överförts till kärnavvecklingsbyrån. Mot bakgrund av dessa osäkerheter anser kommissionen det godtagbart med en marginal för denna osäkerhet på 3,1 miljarder euro av totalt ungefär 15 till 18 miljarder.

(130) Det är förstaeligt att BNFL:s beräkning av åtagandena är lägre än kärnavvecklingsbyråns. Det är klart att det ligger i BNFL:s intresse att ha lägre åtaganden i sin balansräkning. Å andra sidan ligger det i kärnavvecklingsbyråns intresse att vara försiktig för att få tillräcklig finansiering för sin verksamhet, särskilt under en period med budgetrestriktioner. Det faktum att kärnavvecklingsbyrån är skyldig att nå en effektivitetsvinst på 2 % per år gör att incitamentet ökar att presentera ganska försiktiga beräkningar.

(131) Den brittiska regeringen påpekar att liknande, men redan mer långt framskridna erfarenheter i Förenta staterna visar

⁽¹⁶⁾ Dessa beräkningar av elpriserna är i storleksordningen 28 pund per MWh till 31 pund per MWh. Som referens var priserna i april 2006 för baslast 54,48 pund per MWh och årspriserna för 2007 för baslast (beräknade som ett genomsnitt av sommar- och vinterpriserna) 53,75 pund per MWh (Källa: United Kingdom authorities quoting Platts European Power Daily, den 8 februari 2006).

⁽¹⁷⁾ Denna beräkning kallas Lifecycle Baseline 2.

⁽¹⁸⁾ Beloppen stämmer kanske inte helt då de avrundats.

att beräkningar av avvecklingskostnaderna tenderar att följa en kurva där de, efter att först ha ökat, slutligen minskar till följd av att man får mer erfarenhet och tekniken förbättras.

(132) Under de senaste tio åren har Förenta staternas regering infört resultatbaserade avtal för den kärntekniska saneringen. Det är denna saneringsstrategi som kärnavvecklingsbyrån nu åtagit sig att genomföra. Erfarenheterna i Förenta staterna har varit att det under en period på fem år är möjligt att vända tendensen att åtagandena ökar och istället minska åtagandena genom att påskynda arbetet och minska kostnaderna. Exempelvis noteras i Förenta staternas finansministeriums ekonomiska rapport för 2003 att energiministeriet minskade sitt miljöansvar med 26,3 miljarder US-dollar eller 12,5 % under budgetåret 2003. Det är det andra året i följd som energimyndighetens miljöansvar minskar. Minskningen under 2003 berodde i första hand på att saneringsprogrammet omstrukturerades till fokusering på sin huvuduppgift och att man påskyndade saneringen ⁽¹⁹⁾. I en senare rapport från Förenta staternas regerings revisionsbyrå (GAO) gjordes en översyn av energiministeriets mål att minska kostnaderna för den kärntekniska saneringen. I GAO:s rapport fastställdes att i mars 2005 låg energiministeriet i fas med eller före i planeringen av många av de 16 saneringsverksamheter den mäter och bakom i tre krävande och kostsamma verksamheter. I rapporten från GAO framhölls att energiministeriet fortfarande väntar betydande kostnadsminskningar vad gäller det ursprungliga målet på 50 miljarder US-dollar ⁽²⁰⁾.

(133) Mot bakgrund av vad som anges ovan anser kommissionen att, av de två beräkningarna, är det rimligt att anse att BNFL:s beräkning sannolikt ligger närmare verkligheten.

(134) Kommissionen drar därför slutsatsen att stödåtgärden inte utgör något stöd till BNFL inom detta referenssystem.

7.3.2. Bedömning enligt det andra referenssystemet (föroreningskostnader som driftskostnader).

(135) För att beräkna BNFL:s bidrag enligt detta referenssystem består det första steget i att på ett korrekt sätt fördela åtagandena på kärnenergiområdet på de på varandra följande ägarna av tillgångarna på ett sätt som är förenligt med de avgifter som en hypotetisk avvecklingsoperatör skulle ha ålagt var och en av dem. Sammansättningen på en sådan avgift skulle sannolikt kopplas ihop med tillgångarnas intäkter.

(136) För Magnox-reaktorerna anser kommissionen att det lämpligaste sättet att göra detta är att fördela åtagandena utifrån ett tidsperspektiv, eftersom kärnkraftverkens produktion är mycket stabil över tiden.

⁽¹⁹⁾ Se den amerikanska regeringens ekonomiska rapport från 2003, s. 11 <http://fms.treas.gov/fr/03frusg.html>.

⁽²⁰⁾ GAO:s rapport till Chairman and Ranking Minority Member, Subcommittee on Energy and Water Development, Committee on Appropriations, House of Representatives *Nuclear Waste* July 2005.

- (137) I fallet med Springfields skiljer man vid fördelningen mellan åtaganden kopplade till upparbetningen av utbränt Magnox-bränsle, åtaganden kopplade till upparbetningen av utbränt AGR-bränsle och övriga åtaganden. Åtagandena för Magnox-reaktorerna fördelas genom att man använder samma mönster som det som används för Magnox-reaktorerna ovan, eftersom genereringen av kärnavfall är direkt kopplat till anläggningens elproduktion. Åtagandena för AGR fördelas till BNFL i enlighet med dess överenskommelse med BE, varigenom BE behöll ansvaret för dessa åtaganden till 1995. Samma metod används för Magnox-relaterade åtaganden för Sellafieldanläggningen ⁽²¹⁾.
- (138) Övriga åtaganden (andra reaktorer än Magnox och AGR) i Springfields fördelas utifrån ett tidsperspektiv. Samma metod används för anläggningarna Drigg och Capenhurst.
- (139) Situationen är annorlunda för upparbetningsanläggningarna THORP och SMP på Sellafieldanläggningen. Dessa tillgångar byggdes av BNFL. THORP drevs först av BNFL, men kommer att fortsätta att drivas av kärnavvecklingsbyrån. SMP kommer bara eller nästan bara att drivas av kärnavvecklingsbyrån. Fördelningen av åtaganden utifrån ett tidsperspektiv skulle därför leda till att en betydande del av dessa åtaganden hänförs till kärnavvecklingsbyrån.
- (140) I motsats till kraftverk och anläggningar för bränsleförsörjning är det inte meningen att dessa tillgångar skall ha en oavbruten affärsplan. De drivs vanligtvis kommersiellt på ett sådant sätt att de genererar merparten av sina intäkter i början av driften. De första avtalen som undertecknas för detta ändamål kallas baslastavtal. Operatörerna strävar efter att om möjligt återkräva samtliga avvecklingskostnader från de intäkter som dessa avtal genererat. Det är utmärkande för THORP och SMP. Även i detta referenssystem anser kommissionen att det är rimligt att fördela alla åtaganden på den förste ägaren, då ett noggrant regleringsorgan sannolikt skulle fastställa bidrag för att återbetala samtliga avvecklingskostnader på ett sådant sätt att samtliga eller merparten av kostnaderna åläggs de baslastavtal som ägaren undertecknat.
- (141) Kommissionen noterar att det i synpunkterna från Greenpeace påpekas att det är ganska sannolikt att affärsutsikterna för THORP och SMP inte är så bra som de ursprungligen verkade. Kommissionen anser dock inte att detta är en orsak till avvikelse i fördelningsmetoden, för även om anläggningarnas övergripande verksamhet avtagit är den allmänna profilen på deras intäktsgenerering (dvs. att merparten av intäkterna genereras i början på driften) densamma.
- (142) Kommissionen har fördelat samtliga åtaganden för anläggningarna THORP och SMP på BNFL.
- (143) Det andra steget i beräkningarna består i att man beräknar värdet på BNFL:s bidrag till dessa åtaganden.
- (144) Detta bidrag måste först ta hänsyn till de åtaganden som avslutats. Ett visst antal anläggningar, särskilt vissa Magnox-reaktorer, har redan upphört med driften och avvecklingen har inletts. BNFL har betalat 5,1 miljarder pund för att uppfylla dessa åtaganden. Vid betalningen kontrollerade inte BNFL om de åtaganden som höll på att avslutas kunde hänföras till det enligt gällande referenssystem. Hela detta bidrag kan dock inkluderas i beräkningen då inga avslutade åtaganden hänfördes till BNFL och därför kan inkluderas direkt i beräkningen eller kunde inte hänföras till det och i detta fall lämnade BNFL bidrag för mer åtaganden än det skulle ha gjort och förtjänar därför en kompensering för den.
- (145) För det andra måste bidraget också ta hänsyn till de finansiella tillgångar som BNFL lämnar till kärnavvecklingsbyrån. Från värdet på dessa tillgångar som kommer att överföras till kärnavvecklingsbyrån måste man subtrahera det värde som togs emot av BNFL vid den tidpunkt det köpte Magnox-reaktorerna, då enbart ökningen av värdet på tillgångarna utgör ett bidrag från BNFL.
- (146) Slutligen skall också SMP:s och THORP:s framtida kassaflöde, som kommer att tas emot av kärnavvecklingsbyrån istället för BNFL, också räknas som BNFL:s bidrag för att vara förenligt med ovannämnda beslut om att hänvisa dessa anläggningars alla åtaganden till BNFL.
- (147) I tabellen nedan sammanfattas resultatet av beräkningen enligt detta referenssystem:

Tabell 4

Beräkning av BNFL:s andel av åtagandena i 2005 års priser, som diskonterats med en nominell ränta på 5,4 %, belopp i miljarder pund sterling.

Åtaganden som inte kan hänföras till Thorp och SMP som hänförts till BNFL	a		-8,0
Åtaganden för Thorp och SMP som kan hänföras till BNFL	b		-1,4
Totala åtaganden som BNFL skall finansiera	c	a+b	-9,4
Medel till kärnavvecklingsbyrån			
Magnox Undertaking	d		8,3
NLIP	e		4,0
THORP:s och SMP:s framtida kassaflöde	f		2,6
Övriga tillgångar	g		0,7
Totalt värde	h	d+e+f+g	15,6
Medel till BNFL genom transaktion av Magnox-reaktorer			
Magnox Undertaking	i		-5,3
Övriga medel	j		-4,0
Subtraktion av de totala medlen till BNFL	k	I+j	-9,4

⁽²¹⁾ Utom THORP och SMP, vilka behandlas separat.

Nettovärde	l	h-k	6,2
Åtaganden som frigjorts av BNFL	m		5,1
Medel som tillhandahållits för åtaganden	n	l+m	11,4
Resultat av BNFL:s administration	o	n-c	2,0

(148) De brittiska myndigheterna har lämnat tabellen ovan. Den baseras på belopp från BNFL:s räkenskaper, som i tabell 3.

(149) De överväganden som utvecklades i punkterna (127) till (133) gäller också i detta fall.

(150) Kommissionen drar därför slutsatsen att stödåtgärden inte utgör något stöd till BNFL inom detta referenssystem.

7.4. Stöd i enlighet med artikel 87.1 i EG-fördraget – Förekomst av stöd till kärnavvecklingsbyrån.

(151) De två beräkningar som beskrivs ovan kan också tillämpas för att fastställa om och i vilken utsträckning stödåtgärden ger kärnavvecklingsbyrån en fördel.

(152) Kommissionen anser dock att beräkningen inte är nödvändig i detta ärende. Stödåtgärden ger obegränsade garantier för att staten kommer att täcka alla kärnavvecklingsbyråns kostnader om dessa kostnader inte kan täckas genom byråns intäkter från kommersiell verksamhet eller finansiella tillgångar som överförs till den. Denna garanti är varken begränsad i omfattning eller i tid. Den utesluter inte kostnader kopplade till konkurrensmässig verksamhet, särskilt när dessa verksamheter kan generera ännu fler åtaganden, och beloppet inte är begränsat.

(153) Kommissionen anser att denna obegränsade garanti i sig själv utgör en fördel som staten beviljar kärnavvecklingsbyrån.

(154) Då denna garanti finansieras med statliga medel som riktar sig till kärnavvecklingsbyrån, och då byrån fortsätter med vissa kommersiella verksamheter på marknader där det förekommer handel mellan medlemsstaterna, drar kommissionen slutsatsen att stödåtgärden omfattar statligt stöd till kärnavvecklingsbyrån i enlighet med artikel 87.1 i EG-fördraget.

(155) Kommissionen noterar att Förenade kungariket inte ifrågasatte det faktum att stödåtgärden utgör statligt stöd till kärnavvecklingsbyrån.

7.5. Bedömning av stödets förenlighet enligt EG-fördraget

(156) Genom artikel 87.1 i EG-fördraget införs den allmänna principen att statligt stöd är förbjudet inom gemenskapen.

(157) I artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget anges vilka undantag från artikel 87.1 som kan komma ifråga.

(158) Undantagen i artikel 87.2 i EG-fördraget kan inte tillämpas i det aktuella ärendet då det inte är fråga om stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och inte heller stöd som ges till näringslivet i vissa av de områden i Förbundsrepubliken Tyskland som påverkats genom Tysklands delning.

(159) I artikel 87.3 i EG-fördraget anges ytterligare undantag. Undantagen i artikel 87.3 a, 87.3 b och 87.3 d kan inte tillämpas i det aktuella ärendet, då det inte är fråga om stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning, stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi och inte heller stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet.

(160) Det är därför endast undantaget enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget som är tillämpligt. I artikel 87.3 c anges att stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, kan anses förenligt med den gemensamma marknaden.

(161) Kommissionens praxis är att tolka texten i artikel 87.3 c som att en stödåtgärd kan anses vara förenlig med fördraget när dess positiva bidrag till uppfyllandet av vissa gemenskapsmål uppväger dess negativa påverkan på konkurrensen på den inre marknaden.

(162) I avsnitt 7.1 förklaras stödåtgärdens förenlighet med målen i Euratomfördraget. Kommissionen välkomnar inrättandet av kärnavvecklingsbyrån och ser det som en utmärkt åtgärd för att på ett effektivt sätt hantera bördan av åtaganden på kärnenergiområdet från tidigare när miljöpolitiken inte hade nått dagens normer. Kommissionen anser att kärnavvecklingsbyrån på ett avgörande sätt kommer att bidra till bästa möjliga genomförande av upparbetningen av utbränt kärnbränsle. Den kommer därmed att bidra till att uppfylla gemenskapens kärnenergiolitik i Euratomfördraget. Stödåtgärdens positiva bidrag är därför viktigt, och väletablerad ur kommissionens synpunkt.

(163) Om kärnavvecklingsbyrån hade varit skyldig att så snart som möjligt upphöra med den kommersiella driften av de tillgångar den blir ansvarig för skulle stödåtgärden troligtvis inte haft någon negativ påverkan på konkurrensen. Förenade kungariket valde inte detta alternativ och gjorde det möjligt för kärnavvecklingsbyrån att fortsätta den kommersiella driften av tillgångarna på vissa villkor. Kommissionen kan bara konstatera att Förenade kungariket på detta sätt gjort det möjligt för kärnavvecklingsbyråns

verksamhet att påverka den inre marknaden. Det gör det nödvändigt att analysera omfattningen av denna påverkan för att bedöma stödåtgärden.

- (164) Kommissionen anser att kärnavvecklingsbyråns fortsatta kommersiella drift av tillgångarna, med bakomliggande stöd från staten, har en liknande påverkan på konkurrensen som den som ett företag har som fortsätter sin drift under det att det tar emot omstruktureringstöd. Parallellt med omstruktureringen⁽²²⁾ av BE är slående. Mot bakgrund av dessa likheter anser kommissionen att det lämpligaste sättet att bedöma stödåtgärdens påverkan på konkurrensen och etablera de gränser inom vilka den kan anses vara förenlig med den gemensamma marknaden är att använda det underliggande resonemanget i gemenskapens riktlinjer om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽²³⁾ och särskilt behovet av att hitta proportionella kompensationsåtgärder för att vid behov lindra stödets påverkan.
- (165) Innan kommissionen inleder en detaljerad bedömning av konkurrenssituationen för var och en av tillgångarna har den två allmänna kommentarer avseende stödåtgärdens påverkan på konkurrensen.
- (166) Den första kommentaren är att kärnavvecklingsbyråns stadgar lindrar stödåtgärdens påverkan på konkurrensen, även för de tillgångar som fortsätter att drivas. Ett företag med ett kommersiellt mål skulle sannolikt använda driftstöd för att minska sina kostnader och sälja till ett lågt pris. Kärnavvecklingsbyrån kommer bara att driva tillgångarna om driften ger själva huvuduppgiften ett mervärde, dvs. avvecklingen av anläggningarna. Kärnavvecklingsbyrån kommer därför inte att ha något incitament att använda stöd för att tillhandahålla tjänster under marknadspris och inget intresse av att använda stödet för att minska kostnaderna. Vidare kommer kärnavvecklingsbyrån, medan den fortsätter att driva befintliga tillgångar, inte att investera i några nya. Det kommer därför inte att ligga i byråns intresse att driva en kommersiell politik som syftar till att öka inflytandet och marknadsandelen.
- (167) Kärnavvecklingsbyrån kommer varken att investera i nya tillgångar eller engagera sig i nya verksamheter. Det kassaflöde det kommer att generera genom att fortsätta driften av vissa tillgångar kommer bara att användas i syfte att tillhandahålla mer finansiering för att avsluta åtaganden på kärnenergiområdet. Kärnavvecklingsbyråns rambestämmelser begränsar strikt alla byråns intäkter, och hindrar att de används för andra ändamål.
- (168) Alla operatörer av kärnanläggningar skall i princip täcka sin egen del av åtagandena på kärnenergiområdet enligt principen om att förorenaren betalar. För detta ändamål åtog sig Förenade kungariket att kräva att kärnavvecklingsbyrån och koncessionshavarna åtar sig att använda alla rimliga insatser i sina priser för att återkräva den del av åtagandena som kan hänföras till kärnavvecklingsbyrån. Om detta mål inte skulle nås rapporterar Förenade kungariket detta till kommissionen och informerar den om orsakerna till varför det inte kunde nås.

(169) Den andra kommentaren är att det konkurrenssystem som Förenade kungariket skall införa för att utse koncessionshavare kommer att få en gynnsam effekt på konkurrensen på den inre marknaden. Det kommer att skapa grund för en verklig marknad vid driften av vissa kärnanläggningar i Förenade kungariket och, ännu viktigare, avvecklingen av denna marknad är en utmärkt möjlighet för gemenskapens ekonomi som helhet. Det kommer att göra det möjligt att sprida know-how till hela gemenskapens industri. Stödåtgärden kommer därför att ha betydande positiva externa effekter, vilka kommer att vara användbara mot bakgrund av det stora antalet kärnenergitillgångar som kommer att behöva avvecklas inom unionen under kommande årtionden.

(170) Kommissionen har också bedömt konkurrenssituationen för varje tillgångstyp som kärnavvecklingsbyrån kommer att fortsätta att driva kommersiellt.

7.5.1. Magnox-reaktorer

(171) Magnox-reaktorerna drivs på den mycket konkurrensutsatta brittiska elmarknaden.

(172) Kommissionen noterar Förenade kungarikets mikroekonomiska argument om att stödåtgärden, även om den minskade anläggningarnas kortsiktiga marginalkostnader, inte skulle påverka den tid under vilken konkurrenterna driver sina anläggningar och det pris till vilket de säljer sin el.

(173) Kommissionen har vissa reservationer i detta avseende. Dessa argument kan gälla på kort sikt på en enda perfekt marknad, med perfekt information som företrädesvis är gruppbaserad. Nuvarande elmarknad i Storbritannien är inte en sådan marknad. Den baseras i huvudsak på bilaterala avtal, med flera terminsmarknader. Vidare är marknaden i grunden delad mellan grossist- och direktleverans, där det andra segmentet verkar vara kommersiellt mer värdefullt. Utan att det påverkar den faktiska elmängd som säljs av en av kärnavvecklingsbyråns konkurrenter kan stödåtgärden tvinga den att delvis gå över till en mindre attraktiv part på marknaden, vilket påverkar dess resultat.

(174) Kommissionen anser därför att stödåtgärden snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen på denna marknad och måste inskränkas.

(175) Det bästa sättet att inskränka stödets negativa påverkan på marknaden skulle vara att upphöra med driften av kärnkraftsanläggningarna.

(176) Kommissionen uppskattar dock att en omedelbar nedläggning av dessa kärnkraftverk kan få en negativ påverkan på avvecklingsverksamhetens effektivitet och säkerhet. Då Sellafieldanläggningen inte skulle kunna inleda en omfattande upparbetning för flera kärnanläggningar med så kort varsel måste man hitta tillfälliga lösningar på lagerproble-

⁽²²⁾ Se fotnot 9.

⁽²³⁾ Se fotnot 8.

men. Detta försvårar avvecklingsarbetet, ökar kostnaderna och kan leda till potentiella bekymmer vad gäller säkerheten. Det skulle också kunna förorsaka problem för säkerheten vad gäller elförsörjningen på den redan spända brittiska marknaden. Kommissionen anser därför inte att det är en proportionerlig åtgärd att kräva en omedelbar nedläggning av kärnanläggningarna för att inskränka konkurrensproblemen.

(177) Kommissionen noterar att, även om kärnanläggningarna inte omgående kommer att läggas ned, har Förenade kungariket redan ett program för att stänga samtliga med relativt kort varsel, den sista anläggningen planeras att läggas ned under 2010. Det innebär att stödåtgärdens eventuella påverkan på konkurrenterna skulle minska och snabbt upphöra. Perioden mellan tidpunkten för detta beslut och den sista nedläggningen är av samma storleksordning som den tid som en ny aktör på marknaden behöver för att utveckla ett nytt elanläggningsprojekt fram till idriftsättningen. Kärnavvecklingsbyrån kommer inte heller att inleda någon ny elgenereringsverksamhet eller bygga några nya anläggningstillgångar.

(178) För att inskränka stödåtgärdens påverkan på marknaden under tiden undersökte kommissionen möjligheten att begära åtgärder från kärnavvecklingsbyrån som i effekt skulle motsvara dem den krävde från BE i samband med det statliga stödärendet för dess omstrukturering ⁽²⁴⁾. Det fanns tre sådana kompensationsåtgärder:

(179) Den första kompensationsåtgärden bestod i att kräva en separation mellan BE:s kärnkraftsproduktion, annan elproduktion och elhandel. I detta ärende har inte kärnavvecklingsbyrån någon betydande handel med annan elproduktion än kärnkraft. Kommissionen anser därför inte att en sådan kompensationsåtgärd skulle vara meningsfull.

(180) Den andra kompensationsåtgärden bestod i att ålägga BE ett förbud mot att öka kapaciteten under sex år. I detta ärende kommer kärnavvecklingsbyrån i praktiken inte bara öka sin elgenereringskapacitet, utan också gradvis avveckla den under fyra år. Effekterna av stödåtgärden har därför redan uppnåtts genom kärnavvecklingsbyråns normala funktion.

(181) Den tredje kompensationsåtgärden bestod i att förbjuda BE från att sälja el direkt till företag under grossistmarknadspriserna.

(182) Kommissionen anser att en liknande åtgärd är nödvändig i fallet med kärnavvecklingsbyrån. Förenade kungariket har åtagit sig att genomföra den.

(183) I praktiken kommer man att tillämpa samma undantag som de som godtogs för BE i fall med exceptionella omständigheter på marknaden. Kommissionen anser att dessa exceptionella undantag är nödvändiga för att inte äventyra själva syftet med stödet. Erfarenheterna från

övervakningen av kommissionens beslut i ärendet med BE visar att undantagen inte ledde till missbruk.

(184) I detta ärende, liksom i ärendet med BE, definieras förekomsten av exceptionella omständigheter på marknaden genom användningen av konkreta och operativa test.

(185) Testen kommer dock bli något mindre betungande än i ärendet med BE. Kommissionen anser att detta är berättigat och proportionerligt eftersom kärnavvecklingsbyråns andel av marknaden är mycket mindre än BE:s och därför är stödåtgärdens påverkan på elmarknaden mindre.

(186) De brittiska myndigheterna har erbjudit sig att genomföra stödåtgärden enligt de regler som definieras i punkterna (187) till (190).

(187) Under normala marknadsförhållanden när kärnavvecklingsbyrån vill ingå nya avtal för försäljning till slutanvändare kommer ministeriet att utse en oberoende expert som varje år skall avlägga rapport om att dessa avtal ingåtts till priser där energikomponenten fastställts till eller över rådande grossistmarknadspris.

(188) Under exceptionella omständigheter på marknaden kan kärnavvecklingsbyrån sälja nya avtal där energikomponenten fastställts under rådande grossistmarknadspris, men först efter det att kärnavvecklingsbyråns revisorer, eller revisorer i företag som bedriver verksamhet för dess räkning, kommit fram till åsikten att ett av de två test som anges nedan för exceptionella omständigheter på marknaden har uppfyllts.

— Test A: Kärnavvecklingsbyrån, eller ett företag som bedriver verksamhet för dess räkning, erbjuder sig att sälja [...] (*) under en period på [...] minst [...] för handel under en vintersäsong och [...] för handel under en sommarsäsong till rådande grossistmarknadspris på grossistmarknaden och då dessa anbud i slutet på den perioden inte har godtagits.

— Test B: rapporterad säsongshandel före baslastel på den brittiska grossistmarknaden sammanlagt uppgår till mindre än [...] (brutto), i genomsnitt under föregående [...].

(189) Om ingetdera av testen uppfylls, inleds en period med exceptionella omständigheter på marknaden. Kärnavvecklingsbyrån kan då sälja nya avtal för upp till [...] till slutanvändarna för avtal till priser under rådande grossistmarknadspris enligt antagandet att denna prissättning är en kommersiell nödvändighet under denna period med exceptionella omständigheter på marknaden.

(190) En period med exceptionella omständigheter på marknaden får inte överstiga [...]. För att en påföljande period med exceptionella omständigheter på marknaden skall inledas måste endera test A eller test B igen vara uppfyllt.

(*) Delar av denna text har redigerats för att säkerställa att konfidentiell information inte avslöjas. Dessa delar ersätts med hakparentes och markeras med en asterisk.

⁽²⁴⁾ Se fotnot 9.

- (191) Kommissionen anser att denna mekanism är ett lämpligt sätt att genomföra kompensationsåtgärden. Den baseras på tillräckligt genomblickbara och hanterbara kriterier för att man skall kunna fatta beslut på ett sunt och effektivt sätt. Den kommer att göra det möjligt att i betydande grad inskränka snedvridningen av konkurrensen på marknaden under perioden innan Magnox-reaktorerna läggs ned.
- (192) Mot bakgrund av vad som sägs ovan anser kommissionen att snedvridningen av konkurrensen till följd av stödåtgärden, som kunnat inskränkas då anläggningarna snart kommer att läggas ned och genom den kompensationsåtgärd som kommer att införas, uppvägs av stödåtgärdens positiva bidrag när det gäller att uppnå målen i Euratomfördraget.
- 7.5.2. THORP
- (193) Kommissionen anser att stödåtgärdens påverkan vad gäller kärnavvecklingsbyråns fortsatta drift av THORP-verksamheterna är mycket begränsad.
- (194) AGR-bränslet står för en betydande del av upparbetningen i THORP. I detta avseende har den inga konkurrenter. Då BE nu är den enda källan till utbränt AGR-bränsle i Europa anser kommissionen att det är klart att ingen marknadsinvestering skulle överväga att göra några investeringar i en ny uppberedningsanläggning för utbränt AGR-bränsle.
- (195) Greenpeace anser att direkt lagring skulle kunna vara ett alternativ till uppberedning av AGR-bränsle och en fördelaktigare lösning för en investering.
- (196) Kommissionen anser dock att, även om det är billigare att investera i direkt lagring, är det inget fördelaktigt alternativ. Som Förenade kungariket med rätta påpekar har redan BE, som är den enda källan till utbränt AGR-bränsle, redan avtal som täcker hanteringen av utbränt AGR-bränsle under den tid som reaktorerna drivs. Kommissionen påpekar att, tvärt emot vad Greenpeace gör gällande, BNFL inte var skyldigt att uppbereda detta avfall. Det var bara skyldigt att hantera det. Enligt de uppgifter som är tillgängliga för kommissionen hade inte BNFL för avsikt att uppbereda allt avfall.
- (197) Dessa avtal är ett resultat av en omförhandling av de ursprungliga arrangemangen under företagets omstrukturering. Priserna är därför av särskilt intresse för BE, då BNFL inom denna ram, liksom varje privat investering i en marknadsekonomi, var redo att erbjuda priser som motsvarade företagets marginalkostnader, genom att avstå från samtliga eller delar av de fasta kostnaderna (det skall dock påpekas att det fastställda priset på 140 000 pund/ton som Greenpeace nämner i punkt (53) är felaktigt, då priserna i dessa avtal beror på elpriserna, som beskrivs i tabell 7 i kommissionens beslut om omstruktureringen av BE.
- (198) Kommissionen anser det omöjligt att en konkurrent, som endera måste bygga en ny lageranläggning med höga fasta kostnader eller bära höga transportkostnader för transport av farligt gods, skulle kunna ge BE ett konkurrenskraftigt erbjudande på dessa villkor.
- (199) Konkurrensproblemen begränsas därför till THORP:s uppberedning av utbränt bränsle från lättvattenreaktorer.
- (200) Kommissionen anser inte att direkt lagring utgör verklig konkurrens till uppberedning. Enligt de ekonomiska villkor som nu råder och under en förutsebar framtid är uppberedning av utbränt bränsle på uranmarknaden ett betydligt kostsammare alternativ än direkt lagring⁽²⁵⁾. Att välja uppberedning framför direkt lagring är därför oftast ett politiskt beslut som fattas av myndigheterna i de länder där kärnanläggningarna drivs. Ett sådant politiskt beslut, som ofta genomförs i lagstiftning eller förordningar, lämnar mycket litet eller inget utrymme för att operatörerna skall kunna konkurrensförhandla mellan de två alternativen.
- (201) För uppberedningen av annat bränsle än AGR har THORP därför bara en konkurrent inom unionen. Det franska företaget Areva.
- (202) I detta sammanhang anser kommissionen att ett krav på att THORP skall läggas ned i förväg för att inskränka de konkurrensproblem som stödåtgärden ger upphov till potentiellt kan skapa mer konkurrensproblem än det skulle lösa. Areva skulle då få monopol, som med all säkerhet skulle komma att gälla under mycket lång tid, med tanke på de tekniska och finansiella svårigheterna att träda in på denna marknad.
- (203) Kommissionen anser därför att ett bättre sätt att inskränka stödåtgärdens påverkan på konkurrensen är att säkerställa att statens medel, under kärnavvecklingsbyråns drift, inte används så att de ger THORP möjlighet att påverka konkurrensen i förhållande till Areva.
- (204) Det påvisades i avsnitt 7.3 att BNFL hade avsatt tillräckliga medel för att betala för THORP:s fastställda avvecklingskostnader. Kommissionen anser därför att det är tillräckligt, för att säkerställa att kärnavvecklingsbyrån inte hamnar i en situation där den kan erbjuda konkurrenshämmande priser, att kräva att kärnavvecklingsbyrån i alla nya avtal med THORP tar med alla kostnader i priset, inbegripet alla extra kostnader för åtaganden på kärnenergiområdet.
- (205) Förenade kungariket har åtagit sig att genomföra denna kompletta prismekanism. Den kommer att tillämpas på alla nya avtal som kärnavvecklingsbyrån ingår efter det att detta beslut fattats. Denna begränsning tillämpas inte på avtal som ingås före kommissionens beslut eller avtal där formella anbud som godkänts av kärnavvecklingsbyrån och Förenade kungarikets handels- och industridepartement utfärdats till kunder och håller på att förhandlas före det datumet eller för avtal som ingås efter det datumet enligt en avsiktsförklaring som ingåtts före det datumet.

⁽²⁵⁾ Se OECD/NEA, "The Economics of the Nuclear Cycle", 1994, som är en av de mest kompletta undersökningar som hittills gjorts på området.

(206) Mot bakgrund av vad som sägs ovan anser kommissionen att snedvridningen av konkurrensen till följd av stödåtgärden, som kunnat inskränkas genom den kompensationsåtgärd som kommer att införas, uppvägs av stödåtgärdens positiva bidrag när det gäller att uppnå målen i Euratomfördraget.

7.5.3. SMP

(207) SMP:s konkurrenssituation är också mycket specifik. SMP framställer MOX-bränsle. MOX-bränsle kan bara användas i ett begränsat antal kärnanläggningar som utformats eller anpassats för dess användning. SMP har för närvarande bara två kommersiella konkurrenter: Areva och Belgonucléaire. Dessa två konkurrenter har starka kopplingar till varandra. Kommissionen har förstått att medan Belgonucléaire har den tekniska kapaciteten att framställa MOX-bränsle, är det beroende av Areva för att sammanställa en slutprodukt för användning i kärnkraftsanläggningar. Vidare säljer Belgonucléaire sina produkter via Commax, ett dotterbolag som ägs gemensamt av Areva (60 %) och Belgonucléaire (40 %).

(208) Om SMP försvinner skulle konkurrensen på marknaden begränsas, i bästa fall till två företag med betydande gemensamma intressen, och kanske rentav till ett enda företag. Det är inte omöjligt att japanska och ryska operatörer, som idag äger anläggningar som framställer MOX-bränsle utan kommersiella intressen, inleder en kommersiell drift under kommande år. Det är dock inte säkert och överlappningen mellan den tid SMP drivs och dessa eventuella kommersiella operatörer utanför EU är verksamma kan komma att begränsas till ett fåtal år.

(209) I detta sammanhang anser kommissionen att ett krav på att SMP skall läggas ned i ett tidigt skede för att inskränka de konkurrensproblem som stödåtgärden ger upphov till potentiellt kan skapa mer konkurrensproblem än det skulle lösa.

(210) Kommissionen anser därför att ett bättre sätt att inskränka stödåtgärdens påverkan på konkurrensen är att säkerställa att statens medel, under kärnavvecklingsbyråns drift, inte används så att de ger SMP möjlighet att påverka konkurrensen i förhållande till Areva eller Belgonucléaire.

(211) Det påvisades i avsnitt 7.3 att BNFL hade avsatt tillräckliga medel för att betala för SMP:s fastställda avvecklingskostnader. Kommissionen anser därför att det är tillräckligt, för att säkerställa att kärnavvecklingsbyrån inte hamnar i en situation där den kan erbjuda konkurrenshämmande priser, att kräva att kärnavvecklingsbyrån i alla nya avtal med SMP tar med alla kostnader i priset, inbegripet alla extra kostnader för åtaganden på kärnenergiområdet.

(212) Förenade kungariket har åtagit sig att genomföra denna kompletta prismekanism. Den kommer att tillämpas på alla nya avtal som kärnavvecklingsbyrån ingår efter det att detta beslut fattats. Denna begränsning tillämpas inte på avtal som ingås före Europeiska kommissionens beslut eller avtal där formella anbud som godkänts av kärnavvecklingsbyrån

och Förenade kungarikets handels- och industridepartement utfärdats till kunder och håller på att förhandlas före det datumet eller för avtal som ingås efter det datumet enligt en avsiktsförklaring som ingåtts före det datumet.

(213) Mot bakgrund av vad som sägs ovan anser kommissionen att snedvridningen av konkurrensen till följd av stödåtgärden, som kunnat inskränkas genom den kompensationsåtgärd som kommer att införas, uppvägs av stödåtgärdens positiva bidrag när det gäller att uppnå målen i Euratomfördraget.

7.5.4. Springfields

(214) I slutet av 2006 kommer Springfields verksamheter att begränsas till framställning av Magnox- och AGR-kärnbränsle.

(215) Dessa slags kärnbränslen används bara i Förenade kungariket. Magnox-bränsle används bara i Magnox-reaktorer. Den sista av dessa reaktorer läggs ned 2010. AGR-bränsle används bara av BE, som omförhandlade sitt långfristiga avtal med BNFL för AGR-bränsleleverans inom ramen för bolagets omstrukturering.

(216) Samma argument används som i punkterna (196) till (198). Ingen konkurrent skulle anse det vara ekonomiskt lönsamt att investera i en anläggningstillgång för att konkurrera med Springfields verksamhet. Kommissionen anser därför att stödåtgärdens påverkan på konkurrensen vad gäller Springfieldsanläggningen är försumbar och inte kräver någon kompensationsåtgärd.

(217) Mot bakgrund av vad som sägs ovan anser kommissionen att snedvridningen av konkurrensen till följd av stödåtgärden uppvägs av stödåtgärdens positiva bidrag när det gäller att uppnå målen i Euratomfördraget.

7.5.5. Drigg

(218) Drigganläggningen är en förvaringsplats för lågaktivt avfall. Det är den enda förvaringsplatsen i Storbritannien.

(219) Förenade kungarikets myndigheter informerade kommissionen om att denna förvaringsplats hade tillräcklig kapacitet att hysa allt sådant avfall som producerades inom landet till 2050. Kärnavvecklingsbyrån blir källan till ungefär 90 % av detta avfall.

(220) Transport av kärnavfall över långa avstånd rekommenderas inte och i vissa länder förbjuds import av kärnavfall.

(221) Utsikten för att en ny aktör skall träda in på marknaden och konkurrera med Drigganläggningen på dessa villkor är enligt kommissionen mycket begränsad och skulle medföra att det är osannolikt att byggandet av en konkurrerande förvaringsplats för lågaktivt avfall skulle ha något ekonomiskt värde.

(222) Kommissionen anser därför att stödåtgärdens påverkan på konkurrensen vad gäller Drigganläggningen är försumbar och inte kräver någon kompensationsåtgärd.

(223) Mot bakgrund av vad som sägs ovan anser kommissionen att snedvridningen av konkurrensen till följd av stödåtgärden uppvägs av stödåtgärdens positiva bidrag när det gäller att uppnå målen i Euratomfördraget.

7.6. BNFL som tillfällig koncessionshavare

(224) När förfarandet inleddes uttryckte kommissionen oro över att BNFL kunde komma att ta emot stöd från kärnavvecklingsbyrån under den tid bolaget blir en tillfällig koncessionshavare av byråns anläggning innan man kan utse en koncessionshavare genom ett anbudsförfarande.

(225) Kommissionen noterar att Förenade kungariket lämnat en komplett och detaljerad förklaring av hur koncessionshavarna, inklusive BNFL, kommer att ersättas. Bara nödvändiga kostnader betalas, med årligt fastställda tak. Vinst kommer att undantas från normal betalning och får bara tas emot om de effektivitetsmål som fastställts av staten är uppfyllda. Även i detta fall kommer vinsterna att jämföras med internationella riktmärken inom sektorn.

(226) Kommissionen anser att denna process gör det möjligt att dra slutsatsen att finansieringen av koncessionshavarna inte utgör statligt stöd.

(227) Kommissionen betonar också att den inte kan finna någon grund att tro att koncessionsavtalen, även med BNFL, skulle leda till korssubventionering. Tvärtom anser den att det ramverk som inrättats ger mycket bättre utsikter till genomblickbarhet än den situation där BNFL drev alla sina verksamheter inom en och samma grupp.

8. SLUTSATS

(228) Kommissionen drar slutsatsen att stödåtgärden inte utgör stöd till BNFL i enlighet med artikel 87.1 i EG-fördraget och att det utgör stöd till kärnavvecklingsbyrån i enlighet med denna innebörd. I den mån det inte föreligger något statligt stöd påverkar detta beslut inte tillämpningen av Euratomfördraget. I den mån detta stöd överensstämmer med målen i Euratomfördraget och inte påverkar konkurrensen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset är stödåtgärden förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut föregriper inte kommissionens åsikt om potentiellt stöd till andra organ än BNFL och kärnavvecklingsbyrån.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förenade kungarikets inrättande av kärnavvecklingsbyrån, som anmäldes till kommissionen den 22 december 2003, och som består av överföringen till kärnavvecklingsbyrån av British Nuclear Fuels Limiteds Magnox-reaktorer, fysiska tillgångar från anläggningarna Capenhurst, Driggs, Sellafield och Springfields,

finansiella tillgångar kopplade till dessa anläggningar och ansvaret för att täcka deras åtaganden på kärnenergiområdet, utgör inte statligt stöd till British Nuclear Fuels Limited enligt innebörden i artikel 87.1 i EG-fördraget.

2. Inrättandet av kärnavvecklingsbyrån som beskrivs i punkt 1 omfattar stöd till kärnavvecklingsbyrån i enlighet med artikel 87.1 i EG-fördraget, som är förenligt med den gemensamma marknaden och målen i Euratomfördraget, under förutsättning att villkoren i artiklarna 2 till 9 i detta beslut är uppfyllda.

Artikel 2

Så snart kostnaderna för de åtaganden som avses i artikel 1 överskrider 15 100 000 000 pund (mars 2005, till 2005 års priser) skall Förenade kungariket lämna in kompletterande rapporter till kommissionen som skall visa att betalningarna endast avser åtagandena i artikel 1 och att det vidtagits åtgärder för att begränsa kostnaderna till vad som är absolut nödvändigt. Sådana rapporter skall lämnas in varje år.

För beräkningen av beloppen från mars till 2005 års priser skall Förenade kungariket använda sig av den referens- och diskonteringsränta som kommissionen fastställt för Förenade kungariket och referens- och diskonteringsräntan skall aktualiseras vart femte år.

Artikel 3

1. Förenade kungariket skall kräva att kärnavvecklingsbyrån och koncessionshavarna för kärnanläggningarna åtar sig att inte erbjuda leverans till slutanvändare utanför Förenade kungariket som köper el direkt från kärnavvecklingsbyrån och koncessionshavarna på villkor där priset på energikomponenten i avtalet med användarna ligger under rådande pris på grossistmarknaden. Kärnavvecklingsbyrån och koncessionshavarna kan, när exceptionella omständigheter råder på marknaden och de kontrollvillkor som anges i artikel 4.1 är uppfyllda, lägga avtalspriset på själva energin under gällande pris på grossistmarknaden, om detta är nödvändigt för att kärnavvecklingsbyrån och koncessionshavarna skall kunna bemöta konkurrensen på de villkor som anges i artikel 4.

2. Förenade kungariket skall varje år lämna en rapport till kommissionen om hur väl kärnavvecklingsbyrån och koncessionshavarna uppfyller detta villkor.

Artikel 4

1. Exceptionella omständigheter på marknaden skall anses råda om:

(a) Kärnavvecklingsbyrån erbjuder sig att sälja [...] under en period på [...] minst [...] för handel under en vintersäsong och [...] för handel under en sommarsäsong till rådande

pris på grossistmarknaden och då dessa anbud i slutet på den perioden inte har godtagits (villkor A), eller

- (b) rapporterad säsongshandel före baslastel på den brittiska elgrossistmarknaden sammanlagt uppgår till mindre än [...] (brutto), i genomsnitt under föregående [...] veckor (villkor B).

2. Om någotdera villkoret är uppfyllt kan kärnavvecklingsbyrån och koncessionshavarna sälja nya avtal på högst [...] till slutanvändarna till avtalspriser under rådande grossistmarknadspris enligt antagandet att denna prissättning är en kommersiell nödvändighet under en period med exceptionella omständigheter på marknaden.

3. En period med exceptionella omständigheter på marknaden får inte överstiga [...]. För att en påföljande period med exceptionella omständigheter på marknaden skall inledas måste endera villkor A eller B igen vara uppfyllt.

Artikel 5

1. Förenade kungariket skall kräva att kärnavvecklingsbyrån åtar sig att se till att kärnavvecklingsbyrån, koncessionshavaren för anläggningen för upparbetning av termisk oxid (THORP) och Sellafield Mox Plant (SMP) inte erbjuder avtal om upparbetning av utbränt kärnbränsle och lagring eller avtal om framställning av MOX-bränsle till priser som understiger de beräknade merkostnaderna för leverans. Dessa merkostnader skall inbegripa ökade driftskostnader och eventuella merkostnader för avveckling och avfallshantering och skall omfatta kostnader som beräknats kort före det att avtalet ingås.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas på avtal som ingås före detta beslut eller på avtal där formella anbud som godkänts av kärnavvecklingsbyrån och Förenade kungarikets handels- och

industridepartement utfärdats till kunderna och håller på att förhandlas före det datumet eller på avtal som ingås efter det datumet enligt en avsiktsförklaring som ingåtts före det datumet.

Artikel 6

Förenade kungariket skall varje år lägga fram en rapport om genomförandet av artiklarna 3 till 5. I rapporten skall det särskilt framhållas om exceptionella omständigheter rådde på marknaden under året i fråga och villkoren anges för de avtal som ingåtts. I rapporten skall det också anges om avtalen under-tecknats genom tillämpning av bestämmelserna i artikel 5.1 under året, och villkoren i dessa avtal skall anges. I rapporten skall man också, i förekommande fall, yttra sig om utvecklingen av det beräknade framtida kassaflödet för de tillgångar som British Nuclear Fuels Limited överfört till kärnavvecklingsbyrån. I rapporten skall också anges om kärnavvecklingsbyrån uppnådde sitt mål att täcka den del av kostnaderna för åtagandena på kärnenergiområdet som kan hänföras till kärnavvecklingsbyrån och om inte, ange orsakerna till detta.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 4 april 2006.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen